

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

Index Tractatum, & Resolutionum hujus Tomi Quarti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

INDEX

Tractatum, & Resolutionum hujus Tomi Quarti.

Ultimus numerus paginam indicat.

TRACTATUS I.

De Altaribus Privilegiatis p. 1.

RES. I. *VID* sit Altare privilegiatum? Et quomodo Indulgentia Defunctis concedatur? Ex p. 9. tr. 2. ref. 1. ibid.

2. Supradicta magis elucidantur, & contra Modum explanatur, quo factio Pontifex concedendo Altare privilegiatum applicet Indulgentiam defunctis? Ex p. 9. tr. 7. r. 2. ibid.

3. An Indulgentia concessa Altari privilegiato applicanda defunctis habeat ineffabiliter effectum? Ex p. 9. tr. 7. p. 2.

4. An, ut Indulgentia Altaris privilegiati prodest defunctis, opus sit, ut Sacerdos Missam celebrans sit in statu gratie? Ex p. 9. tr. 2. ref. 4. p. 4.

5. An Sacerdos in statu peccati mortalis celebrans in Altari privilegiato liberet animam a Purgatorio? Et an communicans in peccato mortali obtineat liberationem animae a Purgatorio, si talis liberatio concedatur sub voce communions, ut interdum conceditur? Ex quo casum inferitur communionem sacrilegam sufficere ad consequendum Iubilum. Etiamque deducitur, quod castrens in peccato mortali obtinere potest Indulgentias pro defunctis? Ex p. 10. r. 16. & Misc. 6. r. 13. ibid.

6. An quando Sacerdos in Altari privilegiato dicat Missam, debeat non solum Indulgentiam, sed & sacrificium applicare defuncto? Idem dicendum est a simili, cum pro Indulgentia lucranda praecipitur jejunium; visitatio Templi, peregrinatio, & maxime elemosyna, quae in bonum tertii imponitur. Et an Missae, quae celebrantur in Altari privilegiato applicatae pluribus aequè pariter prodest singulis, ut aut una Missa, quae dicitur pro uno, possit prodesse pluribus? Ex p. 9. tr. 2. r. 5. p. 5.

7. An ex parte defuncti requiratur aliquid, ut Indulgentia Altaris privilegiati habeat suum effectum? Idem est dicendum de aliis Indulgentiis? Ex p. 9. tr. 2. r. 6. p. 6.

8. Missa celebrata in Altari privilegiato, cui prodest, si anima, pro qua offertur, non existat in Purgatorio? Difficultas tamen existit, quomodo satisfactiones ille applicantur animabus indigentibus, & derelictis, an scilicet, Dea ex misericordia sola sua voluntate id praestet, vel aliqua ratione id faciat? Ex p. 9. tr. 2. ref. 7. p. 7.

Tom. IV.

9. An in Altari privilegiato pro defunctis satisfaciatur, si quis celebret Missam, quae non sit de requiem, licet in indulto non exprimat? Et an in dicto Altari privilegiato possit dici Missa de requiem, in die festo duplici, & de precepto, qui incidit in die assignato pro dicto Altari privilegiato? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. ref. 233. p. 8.

10. An Missa celebranda in Altari privilegiato pro liberanda anima Purgatorii sit necessario dicenda de requiem? Et colligitur celebrantem pro defuncto recipere majorem fructum ex sacrificio, quam si pro vivo celebraret? Difficultas vero est in diebus, qui non sunt Dominici, & duplices, an teneatur Capella dicere Missam votivam, vel de requiem, si in institutione dictae Capellania dicitur, ut sint de requiem, vel votiva? Et quae Missa ex supradictis magis prodest defuncto? Idem dicendum est, quando quis accipit stipendium pro dicenda Missa votiva, an possit dicere aliam currentem in illa die? Ex p. 9. tr. 2. ref. 8. ibid.

11. An pro Altari privilegiato numerus sacerdotum expressus in diplomate sit de necessitate? Et explanatur, quid sit dicendum de hospitibus sacerdotibus Regularibus quoad praedictum numerum? Et an Provincialis possit in quovis Conventu sua Provincia uti Altari privilegiato? Et docetur, quod si Superior localis a suo Provinciali petat sacerdotes ad complendum numerum pro quiete sua conscientiae, & illi provisum non fuerit, adhuc satisfaciatur pro Altari privilegiato? Ex p. 9. tr. 2. ref. 9. p. 9.

12. De clausula negativa similis privilegii apponi solita in brevibus Altaris privilegiati. Et an Indulgentia sit lata, vel strictè interpretanda? Ex p. 9. tr. 2. r. 10. p. 10.

13. De alia clausula septennis in Brevibus Altaris privilegiati, quo pacto sit intelligenda? Ex p. 9. tr. 2. r. 11. ibid.

14. An sacerdos, qui ex obligatione tenetur celebrare in aliqua Ecclesia, vel Altari peccet mortaliter alibi celebrando, & in tali casu an teneatur aliquid restituere? Et quid, si Altare designatum sit Altare privilegiatum? Ex p. 10. tr. 12. & Misc. 2. r. 23. p. 11.

15. An Sacerdos institutus, & obligatus ad celebrandum in certo Templo, Oratorio, vel Altari peccet alibi celebrando? Et an obligatus celebrare in Altari privilegiato possit, & satisfaciatur, si celebret alibi cum numismate, vel calculo benedicto D. Caroli, vel alterius sancti? Et in supra dicto primo casu, an possit excusari Capellanus a mortali ex parvitate materiae, ut si bis, vel ter in anno in tali Sacello, vel Altari non celebret? Et si non celebret in destinato loco, an teneatur ad aliquam restitutionem? Ex p. 2. tr. 14. r. 29. p. 12.

16. An

Index Tractatum,

16. An Sacerdos institutus, & obligatus ad celebrandum in certo Altari privilegiato pro animabus Purgatorii satisfaciatur obligationi, si alibi celebret cum calculo; v.g. *Dei Caroli, liberante animam à Purgatorio*? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. ref. 40. ibid.
17. An Sacerdos obligatus celebrare in Altari privilegiato satisfaciatur, si celebret alibi cum numismate, vel calculo privilegiato? Ex p. 6. tr. 6. & Misc. 1. ref. 12. ibid.
18. An Sacerdos, qui debebat celebrare in Altari privilegiato, satisfaciatur obligationi dicendo Missam in alio Altari cum Indulgentia apposita alicui Medallicæ? Et advertitur Sacerdotem non satisfaciatur, qui obligatus ad Missam privilegiatam applicat ipsi defuncto Indulgentiam plenariam aliunde acquisitam, ut per visitationem Ecclesie, &c. Ex p. 9. tr. 2. ref. 12. p. 13
19. Si in Altari privilegiato celebrari non potest, ad quid teneatur Sacerdos? Et an Sacerdos obligationem habens celebrandi in Sacello, Capella, vel Templo, vel tali hora, si in his oriatur impedimentum, ob quod celebrare in eisdem locis non possit, non teneatur ibi celebrare, quoties veneratio loci, vel temporis prædefiniti à Testatore intenditur, secus si satisfactio suorum peccatorum intendatur? Ex p. 9. tr. 2. ref. 13. ibid.
20. An Sacerdos obligatus celebrare in Altari privilegiato si alibi celebret, ad aliquid teneatur, & peccet mortaliter? Et quid de Capellano obligato celebrare in aliquo Altari particulari, ita ut istud non sit Altare privilegiatum? Et an in hoc ultimo casu, si in Ecclesia est aliud Altare privilegiatum, possit ne in eo Capellanus dicere Missam pro Testatore, si Testator assignet aliam Capellam, vel Altare? Ex p. 9. tr. 2. ref. 15. p. 14.
21. An Sacerdos obligatus dicere Missam in Altari privilegiato possit compelli ab Episcopo, ut ipsemet celebret? Et an ubi in clausula Testatoris imponitur interesse, & residentia, seu assistentia chori, censetur in punctum servitium per solvendam personale non solum chori, sed etiam Missarum, & habeat omni iuvandi curatum in cantando, & aliis similibus? Ex p. 9. tr. 2. ref. 14. p. 15
22. An si relinquatur Missa dicenda in omnibus Altaribus privilegiatis alicuius civitatis, extendatur legatum ad Altaria postea erecta? Et additur, quod si Altari alicuius Ecclesie Regularium obtineatur concessio Altaris privilegiati, insciis ipsis Regularibus, isque postea remittentibus illam accepto, utpote applicatam Altari ipsis minus commodo; utque postea similem concessionem alteri Altari applicatam valide possint obtinere, & si nullam mentionem prioris concessionis faciant in petitione. Ex p. 9. tr. 2. ref. 16. ibid.
23. An si Ecclesia, vel Capella, ubi constitutum fuit Altare privilegiatum perpetuum, fuit dirupta, aut transacta in alium locum per Episcopum, Indulgentia remaneat extincta? Et quid, si Ecclesia, vel Capella paulatim esset destructa, & eadem paulatim constructa? Ex p. 9. tract. 2. ref. 17. p. 16
24. An si transferatur Altare privilegiatum de loco ad locum, adhuc duret Indulgentia? Et quemam fractio Altaris privilegiati, seu Indulgentia plenaria predicti Altaris sit necessaria ad id, ut consecrationem, & consequenter Indulgentiam amississe consecratur? Et multa distinctiva adducuntur in textu huius Resolutionis pro supradictis casibus. Et tandem queritur, an si quis in Altari, quod vel nunquam habuit, vel amisit consecrationem, celebrat bona fide, vel etiam mala fide, Altare illud non indigeat alia consecratione, est peccaverit, qui in illo celebravit Sacrum mala fide? Ex p. 11. tr. 8. & Misc. 8. ref. 8. ibid.
25. An Missa dicta in Altari privilegiato prosit viventibus? Et an Pontifex possit Altaria privilegiata pro vivis concedere? Et an sit licitum viventem sibi Missam pro defunctis celebrari facere? Ex p. 9. tract. 2. ref. 18. p. 17
26. An si Regulares non promittant celebrare Missam in Altari privilegiato, excusentur aliquando à peccato, si illam in alio Altari celebrent? Et advertitur, si Leo X. concessit Benedictinis, & per communicationem ceteris Religiosis, ut quilibet Religiosus Sacerdos dicens tres Missas pro quocumque affine suo intra tertium gradum in Altari à suo Superiore deputato, & assignato, liberet animam illius à penis Purgatorii. Ex p. 9. tr. 2. r. 19. p. 18
27. An sub generali communicatione privilegiorum Mendicantium veniant communicata Altaria privilegiata? Ex p. 6. tr. 7. & Misc. 2. ref. 59. p. 19
28. An si privilegium Altaris privilegiati sit concessum alicui Religioni, per communicationem possit alia Religio illo uti? Et queritur, quomodo vero communicationis iubilati, & Indulgentis datur inter Regulares, & eorum Ecclesias, sive eiusdem, sive diverfi sint Ordinis? ut v. g. Indulgentia concessa Fratribus Minoribus in Festis suorum Sanctorum censetur concessa pro Ecclesiis Prædicatorum in Festis suorum Sanctorum, & contra? Ex p. 9. tr. 2. ref. 20. ibid.
29. An Altaria privilegiata concessa Regularibus fuerint revocata per Bullam Pauli V. anno 1606. Vel tantum prædictus Pontifex revocaverit Indulgentiam concessam immediate ipsis Regularibus vivis? Idem dicitur de Indulgentis concessis pro animabus Regularium, obique ulla aliorum Regularium, vel Secularium Indulgentia. Ex p. 9. tr. 2. ref. 21. ibid.
30. Est in aliqua Ecclesia Regularium Altare privilegiatum, in quo per Missam liberatur anima à Purgatorio, suspenditur, ne hac gratia per Bullam Cruciatam? Ex p. 1. tr. 11. ref. 86. p. 20.
31. An per Bullam Cruciatam suspendantur Altaria privilegiata sita in Ecclesiis Regularium? Et notatur, quod Indulgentia plenaria in Altari privilegiato pro animabus Purgatorii concessa, per promulgationem Iubilati in anno Sancto, non manet suspensa eo anno. Ex p. 3. tr. addit. ref. 22. ibid.
32. An Altaria privilegiata suspendantur per Bullam Cruciatam? Et stando in sententia affirmativa, qui tenetur Bullam vivorum accipere, ut talis Indulgentia revalidetur, & applicari possit defuncto; an prædicta Bulla requiratur in Sacerdote, an vero in eo, qui pro defuncto celebrare facit? Ex p. 9. tr. 2. ref. 23. ibid.
33. An ut liberetur anima à Purgatorio in Altari privilegiato debet habere Bullam Sacerdos celebrans, an quo facit celebrare? Et quid, si Altare privilegiatum sit Religiosorum? Et supponitur, quod per Bullam Cruciatam suspendantur gratia liberandi animam à Purgatorio concessa in Altari privilegiato. Et an Missa dicenda in Altari privilegiato necessario sit dicenda de Requiem, vel sufficiat qualibet alia Missa ex designatis in Missali, vel festivitatis, aut votive, dummodo Sacerdos cum applicet defuncto? Ex p. 11. tr. 8. & Misc. 8. r. 20. p. 21
34. An Altaria privilegiata suspendantur per Indulgentiam anni Sancti? Et an in Iubilato anni Sancti suspendantur Indulgentia pro mortuis, qua vivis conceduntur cum facultate, ut eas applicare valeant pro defunctis? Huiusmodi sunt Indulgentia concessæ gravis, Imaginibus Coronis, Crucibus, Numismatis benedictis, & similibus. Ex p. 9. tr. 2. r. 23. p. 22
35. An Sacerdos obligatus dicere Missam in Altari privilegiato possit applicare Indulgentiam defuncto, & alteri Sacrificium, & accipere duo stipendia? Et notatur, Missam, si celebratur in altari privilegiato alio die à designato prodesse quidem ex parte sua, non vero Indulgentiam Altaris privilegiati. Et advertitur etiam, quod si aliquis obligatus sit dicere Missam in tali Altari privilegiato ad erudendas animas ab igne purgatorio, etiam si eis imponatur in istum impedimentum, quo non possit eas dicere in eo Altari, non satisfaciatur, nisi similiter dicat in alio Altari privilegiato. Ex part. 9. tract. 2. ref. 24. p. 22

& Resolutionum.

1. An Sacerdos possit accipere duplex stipendium pro una Missa, non pro applicatione fructus, qui tradenti debentur, v. g. Altaris privilegiati, cui concessa sit liberatio anime a Purgatorio? Ex p. 10. tract. 16. & Misc. 6. r. 70. ibid.

2. An qui recusat celebrare tantum, v. g. de requiem, si illum celebrat in Altari privilegiato, possit Indulgentiam applicare alicui alii defuncto? Et inferatur, quod non applicat alicui opus pium, ut sibi ipsi lucretur Indulgentiam aliquam, potest nihilominus propriam satisfactionem, quam ex opere operantis inde habet, aliter, scilicet defuncto, sive viventi applicare per modum suffragii? Ex p. 9. tr. 2. r. 25. ibid.

3. An magis pro anima existens in Purgatorio Missa Altaris privilegiati, quam Indulgentia Bulla Cruciatum? Ex p. 9. tr. 2. r. 26. p. 24

4. An Indulgentia Altaris privilegiati possit Cathedrae existens in Purgatorio applicari? Et an satisfactionem Missa possit applicari Cathedrae? Et docetur, quod si tales curent celebrari pro se Missas ante mortem, quem post, & quod plus valent pro defuncto Missa finalis, & continuatae dictae, id est, si die una dicantur quam si in pluribus. Ex p. 9. tr. 2. r. 27. ibid.

5. De clausula apponi solita in Brevis Altaris privilegiati. Volumus, quod si pro praesentatione, admittione, vel publicatione praesentium aliquid, vel munerum detur, vel sponte oblatum recipiatur, praesentes nullae sint reipia. An, non obstante dicta clausula, possit aliquis aliquid dare, vel accipere pro praesentatione, admittione, aut publicatione Brevis Altaris privilegiati? Item de ascendendo de alii tubulais, & Indulgentia, item etiam est pro collatione Ordinum quoruncumque, ac examinatione; & de Ordinario, & Officialibus, quibus a Sede Apostolica committuntur dispensationes matrimoniales, & alia. Et hoc etiam deservit pro explanatione verborum, quae Gregorius XIII. apposuit in Bulla de datis & Promissis? Ex p. 9. tr. 2. r. 28. p. 26.

6. An quando in Altari privilegiato conceditur, ut per liberam omnium Defunctorum dicenda sit Missa de requiem, ut liberetur anima Purgatorii, sit in Dominica dicenda Missa de requiem, & si non, an tunc Missa de Dominica idem privilegium habeat? Et an idem dicendum est, si in Feria assignata, sit Indulgentia Altaris privilegiati, si in ea Festum duplex incidunt? Et docetur Missas votivas, sicut Missas de requiem a Religiosis mendicantibus posse dici in quacumque die veteris Festo duplici, modo non sit Festi Domini Sabbati? Ex p. 9. tr. 2. r. 29. ibid.

7. Non sunt aliqua alia difficultates in hoc omni opere, quae semel perveniant ad hunc tractatum primum de Altaribus privilegiatis huius tomii quarti.

8. An Sacerdos possit accipere duplex stipendium pro una Missa, non pro applicatione fructus, qui tradenti debentur, v. g. Altaris privilegiati, cui concessa sit liberatio anime a Purgatorio? Ex p. 10. tract. 16. & Misc. 6. r. 70. ibid.

9. An qui recusat celebrare tantum, v. g. de requiem, si illum celebrat in Altari privilegiato, possit Indulgentiam applicare alicui alii defuncto? Et inferatur, quod non applicat alicui opus pium, ut sibi ipsi lucretur Indulgentiam aliquam, potest nihilominus propriam satisfactionem, quam ex opere operantis inde habet, aliter, scilicet defuncto, sive viventi applicare per modum suffragii? Ex p. 9. tr. 2. r. 25. ibid.

10. An magis pro anima existens in Purgatorio Missa Altaris privilegiati, quam Indulgentia Bulla Cruciatum? Ex p. 9. tr. 2. r. 26. p. 24

11. An Indulgentia Altaris privilegiati possit Cathedrae existens in Purgatorio applicari? Et an satisfactionem Missa possit applicari Cathedrae? Et docetur, quod si tales curent celebrari pro se Missas ante mortem, quem post, & quod plus valent pro defuncto Missa finalis, & continuatae dictae, id est, si die una dicantur quam si in pluribus. Ex p. 9. tr. 2. r. 27. ibid.

12. De clausula apponi solita in Brevis Altaris privilegiati. Volumus, quod si pro praesentatione, admittione, vel publicatione praesentium aliquid, vel munerum detur, vel sponte oblatum recipiatur, praesentes nullae sint reipia. An, non obstante dicta clausula, possit aliquis aliquid dare, vel accipere pro praesentatione, admittione, aut publicatione Brevis Altaris privilegiati? Item de ascendendo de alii tubulais, & Indulgentia, item etiam est pro collatione Ordinum quoruncumque, ac examinatione; & de Ordinario, & Officialibus, quibus a Sede Apostolica committuntur dispensationes matrimoniales, & alia. Et hoc etiam deservit pro explanatione verborum, quae Gregorius XIII. apposuit in Bulla de datis & Promissis? Ex p. 9. tr. 2. r. 28. p. 26.

13. An quando in Altari privilegiato conceditur, ut per liberam omnium Defunctorum dicenda sit Missa de requiem, ut liberetur anima Purgatorii, sit in Dominica dicenda Missa de requiem, & si non, an tunc Missa de Dominica idem privilegium habeat? Et an idem dicendum est, si in Feria assignata, sit Indulgentia Altaris privilegiati, si in ea Festum duplex incidunt? Et docetur Missas votivas, sicut Missas de requiem a Religiosis mendicantibus posse dici in quacumque die veteris Festo duplici, modo non sit Festi Domini Sabbati? Ex p. 9. tr. 2. r. 29. ibid.

14. Non sunt aliqua alia difficultates in hoc omni opere, quae semel perveniant ad hunc tractatum primum de Altaribus privilegiatis huius tomii quarti.

15. An Sacerdos possit accipere duplex stipendium pro una Missa, non pro applicatione fructus, qui tradenti debentur, v. g. Altaris privilegiati, cui concessa sit liberatio anime a Purgatorio? Ex p. 10. tract. 16. & Misc. 6. r. 70. ibid.

16. An qui recusat celebrare tantum, v. g. de requiem, si illum celebrat in Altari privilegiato, possit Indulgentiam applicare alicui alii defuncto? Et inferatur, quod non applicat alicui opus pium, ut sibi ipsi lucretur Indulgentiam aliquam, potest nihilominus propriam satisfactionem, quam ex opere operantis inde habet, aliter, scilicet defuncto, sive viventi applicare per modum suffragii? Ex p. 9. tr. 2. r. 25. ibid.

17. An magis pro anima existens in Purgatorio Missa Altaris privilegiati, quam Indulgentia Bulla Cruciatum? Ex p. 9. tr. 2. r. 26. p. 24

18. An Indulgentia Altaris privilegiati possit Cathedrae existens in Purgatorio applicari? Et an satisfactionem Missa possit applicari Cathedrae? Et docetur, quod si tales curent celebrari pro se Missas ante mortem, quem post, & quod plus valent pro defuncto Missa finalis, & continuatae dictae, id est, si die una dicantur quam si in pluribus. Ex p. 9. tr. 2. r. 27. ibid.

19. De precepto in aliquo ex Oratoriis in Episcopali Palatio erectis, quo tempore Episcopus illam celebrat, aut audiat in alio Oratorio sui Episcopalis Palatii? Et cursum docetur, quando privilegium sit odiosum, & quando favorabile, vel quando strictè est restringendum, vel ampliandum? Ex p. 9. tr. 1. r. 37. ibid.

20. An Episcopus in Palatio rurali possit Oratorium habere, & in illo cum Altari portatili Missam audire, vel dicere? Et notatur, quod Oratorium privatum absque Episcopi auctoritate fundatum, non ut ibi celebraretur, sed ut ibi crearet, non est sub potestate Episcopi quoad jus visitandi, & procuracionem exigendi, &c. Ex p. 9. tr. 1. r. 38. p. 29

21. An Episcopus extra Diocesim, inconsulto Ordinario loci, possit habere in suo Palatio Oratorium, ut cum Altari portatili ibi celebret, vel Missam audiat? Et an hoc procedat in alienis Diocesis non autem in urbe Romana? Ex p. 9. tr. 1. r. 39. ibid.

22. An Episcopi extra suam Diocesim possint cum Altari portatili celebrare per se, vel per alium in praesentia sua? Et notatur, quod in Oratorio Palatii Episcopi potest quis celebrare, praesente Episcopo, non autem absente. Et docetur Episcopos, non obstante Concilio Tridentino, & decreto Urbani VIII. posse, etiam si non sint infirmi, vel in itinere erigere Oratorium in suis Palatiis, & villa rurali; & ibi celebrare, vel audire Missam, non autem Roma? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. ref. 15. p. 30

23. An mortuo Episcopo, possint adhuc eius familiares audire sacrum in Oratorio privato sui Palatii? Idem dicendum est de familiaribus Cardinalis in praedicto casu. Ex p. 9. tr. 1. r. 40. ibid.

24. An, absente Episcopo eius familiares possint audire Missam in Oratorio privato sui Palatii? Et docetur, quod dicendum sit de familiaribus Eminentissimorum Cardinalium in praedicto casu? Ex p. 9. tr. 1. r. 41. p. 31

25. An Episcopus titularis extra Urbem Roma possit in suo Palatio habere oratorium privatum, ut ibi celebret, vel Missam audiat? Et aliqui diversi casus inferuntur pro Episcopis titularibus? Ex p. 9. tr. 1. r. 47. ibid.

26. An Praelati habentes iura Episcopalia, & praesertim Archimandrite, Mensanensis, Abbas S. Lucia, Abbas Guastalla, Archipresbyter Carpi, & similes possint in eorum domibus, seu Palatiis habere Oratorium, & in eo celebrare, vel audire Missam, & aliquando dispensare, ut celebretur extra Ecclesiam? Et inferatur, quod supradictorum Palatia gaudent Ecclesie immunitate, & eorum familiares gaudent privilegio fori. Et deducitur privilegium immunitatis Palatii Episcopalis habere locum etiam in Palatiis Inquisitorum, & Praelatorum qui habent iura Episcopalia, & territorium distinctum, ut sunt supradicti Abbates, &c. Ex p. 9. tr. 1. r. 48. p. 32

27. An Regulares possint habere Oratoria in eorum Monasteriis? Et an eorum privilegia circa hoc sint a Concilio Tridentino revocata? Et an in praedictis Oratoriis, quae solent esse in Monasteriis, Claustris, Infirmeriis, &c. possint etiam Sacerdotes seculares Missas celebrare? Et notatur supradicta Oratoria benedictione non egeres, & per consequens Oratoria polluta non indigent reconciliatione. Et advertitur praedictam deputationem Oratorii necessario faciendam esse a Provinciali, & si in aliqua Religione non adsit Provincialis, a Patre Generali, & videant Regulares si hoc observent? Ex p. 9. tr. 1. r. 32. ibid.

28. An Regulares etiam in grangiis possint constituere Oratoria? Et quid si Episcopus loci repugnet? Et an in dictis grangiis, & Oratoriis non solum possint celebrare Regulares, sed etiam seculares, vel saltem unus, vel alter benefactor, aut amicus? Idem est de secularibus audientibus Missam in praedictis Oratoriis. Et an supradicta Oratoria non indigeant benedictione, & per consequens, etsi polluta fuerint, non indigent reconciliatione: & quando indigeant a suis Praelatis etiam locutione? & quando indigeant a suis Praelatis etiam locutione? Ex p. 9. tr. 1. r. 32. ibid.

29. An Regulares etiam in grangiis possint constituere Oratoria? Et quid si Episcopus loci repugnet? Et an in dictis grangiis, & Oratoriis non solum possint celebrare Regulares, sed etiam seculares, vel saltem unus, vel alter benefactor, aut amicus? Idem est de secularibus audientibus Missam in praedictis Oratoriis. Et an supradicta Oratoria non indigeant benedictione, & per consequens, etsi polluta fuerint, non indigent reconciliatione: & quando indigeant a suis Praelatis etiam locutione? & quando indigeant a suis Praelatis etiam locutione? Ex p. 9. tr. 1. r. 32. ibid.

30. An Regulares etiam in grangiis possint constituere Oratoria? Et quid si Episcopus loci repugnet? Et an in dictis grangiis, & Oratoriis non solum possint celebrare Regulares, sed etiam seculares, vel saltem unus, vel alter benefactor, aut amicus? Idem est de secularibus audientibus Missam in praedictis Oratoriis. Et an supradicta Oratoria non indigeant benedictione, & per consequens, etsi polluta fuerint, non indigent reconciliatione: & quando indigeant a suis Praelatis etiam locutione? & quando indigeant a suis Praelatis etiam locutione? Ex p. 9. tr. 1. r. 32. ibid.

31. An Regulares etiam in grangiis possint constituere Oratoria? Et quid si Episcopus loci repugnet? Et an in dictis grangiis, & Oratoriis non solum possint celebrare Regulares, sed etiam seculares, vel saltem unus, vel alter benefactor, aut amicus? Idem est de secularibus audientibus Missam in praedictis Oratoriis. Et an supradicta Oratoria non indigeant benedictione, & per consequens, etsi polluta fuerint, non indigent reconciliatione: & quando indigeant a suis Praelatis etiam locutione? & quando indigeant a suis Praelatis etiam locutione? Ex p. 9. tr. 1. r. 32. ibid.

32. An Regulares etiam in grangiis possint constituere Oratoria? Et quid si Episcopus loci repugnet? Et an in dictis grangiis, & Oratoriis non solum possint celebrare Regulares, sed etiam seculares, vel saltem unus, vel alter benefactor, aut amicus? Idem est de secularibus audientibus Missam in praedictis Oratoriis. Et an supradicta Oratoria non indigeant benedictione, & per consequens, etsi polluta fuerint, non indigent reconciliatione: & quando indigeant a suis Praelatis etiam locutione? & quando indigeant a suis Praelatis etiam locutione? Ex p. 9. tr. 1. r. 32. ibid.

TRACTATUS II.

De Oratoriis. p. 27.

1. Quid sit Oratorium? Et an in privatis Oratoriis Missa celebranda non sint nisi de licentia Summi Pontificis? Et explanantur quadam conditiones, quae communitur in dictis licentiis, & brevibus apponuntur? Ex p. 9. tr. 1. r. 1. ibid.

2. An Episcopi ex sola eorum commoditate possint habere Oratorium privatum in suo Palatio, ut ibi celebrent, & Missam audiant? Ex p. 9. tr. 1. r. 36. p. 28

3. An Episcopi non solum unum, sed duo Oratoria in suo Palatio possint habere, unum ad suum usum, alterum ad usum familiae, & nepotum, &c. Et an Frater Episcopi cum uxore, & reliqua sua familia possint audire Missam? Ex p. 9. tr. 1. r. 37. p. 29

4. An Episcopi possint habere Oratorium in suo Palatio, ut ibi celebrent, & Missam audiant? Ex p. 9. tr. 1. r. 36. p. 28

5. An Episcopi non solum unum, sed duo Oratoria in suo Palatio possint habere, unum ad suum usum, alterum ad usum familiae, & nepotum, &c. Et an Frater Episcopi cum uxore, & reliqua sua familia possint audire Missam? Ex p. 9. tr. 1. r. 37. p. 29

6. An Episcopi possint habere Oratorium in suo Palatio, ut ibi celebrent, & Missam audiant? Ex p. 9. tr. 1. r. 36. p. 28

7. An Episcopi non solum unum, sed duo Oratoria in suo Palatio possint habere, unum ad suum usum, alterum ad usum familiae, & nepotum, &c. Et an Frater Episcopi cum uxore, & reliqua sua familia possint audire Missam? Ex p. 9. tr. 1. r. 37. p. 29

8. An Episcopi possint habere Oratorium in suo Palatio, ut ibi celebrent, & Missam audiant? Ex p. 9. tr. 1. r. 36. p. 28

Index Tractatum,

- calibus benedici possunt. Et advertitur, quod in predictis Oratoris ex privilegio Alex. VI. concessio Cisterciensibus possunt Regulares ibi Divina officia celebrare, & familiaribus, & Vassallis Sacramenta Eucharistiae, & Patientia ministrare absque licentia Ordinariorum. Et notatur, quod Prelati Regulares possunt approbare, & assignare Oratoria non solum in Monasteriis, & Grangiis, sed etiam in locis, in quibus recreationis causa proficiuntur. Et docetur Ordinarium non habere ius visitandi Oratoria Regularium ruri constructa etiam si campanam habeant pendentem de turri. Et tandem queritur, an supra dicta oratoria gaudeant immunitate Ecclesiae? Ex p. 9. t. 1. r. 33. p. 33
13. An Regulares in Grangiis, seu Cellis particularibus possint celebrare cum Altari portatili, contradicente Episcopo? Et supponitur, quod non contradicente Episcopo, & prohibente, possint adhuc Regulares, non obstante Concilio Tridentino, celebrare in Grangiis, & Cellis particularibus, & in quocumque decem loco cum Altari portatili. Ex p. 6. t. 8. & Misc. 3. r. 39. p. 34
14. An Regulares possint celebrare ubique in Altari portatili, etiam in domibus secularium, & in plateis, Castris, & Grangiis, & circa ullum dubium possint hoc facere Fratres itinerantes? Ex p. 3. t. 2. r. 80. p. 35
15. An privilegia Mendicantium celebrandi extra Ecclesiam sint revocata per Concilium Tridentinum, sess. 22. Ex p. 4. t. 4. & Misc. 1. r. 106. ibid.
16. An Regulares extra Oratoria Monasteriorum, & Grangiarum possint etiam celebrare in aliis locis cum Altari portatili? Et an hodie predicta privilegia, & Altaria sint revocata per Concilium Tridentinum? Et quid si ab Episcopo loci hoc prohibeatur? Et in exemplum supradictarum questionum adducuntur diversi casus, & etiam pro Monialibus, & quod in multis differunt, & concordant oratoria Regularium, & secularium. Et tandem queritur, an quando virtute privilegii Gregorii XIII. Provinciales Societatis Jesu approbant Oratoria intra, & extra domos suas pro Religiosis subditis, debent hoc facere per se, vel per alios? Ex p. 9. t. 1. r. 34. ibid.
17. An Oratoria Palatii alicujus Civitatis, in quo Senatores alicujus civitatis negotia tractant, & justitiam administrant, censentur sublata per Bullam Pauli V. Et an sub eadem prohibitione comprehendatur Capella carcerum publicorum? Et quatenus dicte Capella sub Decreto sacri Concilii, nec non Decreto Pauli V. & licentiarum prohibitionem comprehendatur, & Bulla Cruciate non suffragatur, liceat Episcopo contra Sacerdotes tam seculares, quam Regulares in eisdem Capellis celebrare volentes, post edictum Archiepiscopi publicatum, seu intimatum procedere, & quibus poenis punire? Ex p. 9. t. 1. r. 35. p. 36
18. An quando licitum est causa magne necessitatis celebrare extra Ecclesiam, sit adendus Episcopus pro licentia? Et an possit Episcopus in casu necessitatis predictam licentiam concedere Sacerdotibus extra propriam Diocesim? Et notatur, quod in quodam Palatio rivali aderat Capella cum Altari portatili, in qua tamen non aderat licentia dicendi Missam, & repente quis incidit in articulo mortis, quaesierunt a me, an tunc posset Sacerdos Missam celebrare in illo Altari portatili ad dandum Viaticum moribundo? Ex p. 9. t. 1. r. 46. p. 37
19. An, non obstante Concilio Tridentino, possint Episcopi concedere licentiam, ut quis Oratorium privatum habeat? Et quid hodie dicendum est? Ex p. 9. t. 1. r. 42. pag. 38
20. An saltem Episcopi, non obstante Concilio Tridentino, ac Brevibus Pauli V. & Urbani VIII. possint hodie in aliquo casu particulari ex iusta causa dispensare, ut celebraretur extra Ecclesiam cum Altari portatili? Ex p. 9. t. 1. r. 43. p. 39
21. Enumerantur aliqui casus, in quibus Episcopus possit dare licentiam, ut celebraretur extra Ecclesiam? Ex p. 9. t. 1. r. 44. ibid.
22. Alii etiam casus adducuntur, & simili modo discutuntur. Ex p. 9. t. 1. r. 45. p. 41
23. An, si Oratorium privata domus habeat ingressum publicum, possit Episcopus dare licentiam, ut ibi celebraretur absque Sedis Apostolice facultate? Et an in hoc Oratorio possit celebrari januis clausis, ita ut accedat Domini, & quos ipse voluerit tantum? Ex p. 9. t. 1. r. 42. p. 42
24. An, si Ordinarium in iure denegat approbare Oratorium, possit adhuc privilegiatus eo ius? Ex p. 9. t. 1. r. 10. ibid.
25. Oratorium, quando dicendum est decenter ornatum, ut possit Episcopus dare licentiam, ut vult Pontifex, ibi celebrandi? Ex part. 9. tract. 1. r. 10. ibid.
26. An si Oratorium sit ab Episcopo approbatum, & privilegiatum mutatum domum, denuo in illa domo ab Episcopo sit approbandum? Et notatur supradicta Oratoria non indigere benedictione aliqua? Ex p. 9. t. 1. r. 11. p. 43
27. In quibus diebus non sit licitum celebrare in Oratorio privato? Et si difficultas est, an sub nomine Natalis Domini, Paschatis, & Pentecostes intelligendi sunt tantum primi dies? Et an si in diebus Festis veteris celebraret, audiens illam Missam satisfaciat preceptis? Ex p. 9. tract. 1. r. 13. ibid.
28. An in diebus, quibus ex indulto Papa non potest celebrari in privato Oratorio, si habeat Bullam Cruciate, possit quis ex hoc alio privilegio celebrare, sacrum audire, & precepto Ecclesiae satisfacere? Et quid est dicendum, si Episcopus prohibeat sub pena excommunicationis, ne aliquis celebret, vel audiat Missam in Oratorio privato aliqua die ex solemnioribus, quae non obstante tali prohibitione, privilegiatus possit per Bullam Missam facere celebrare, aut audire in eodem Oratorio, secluso contemptu, & scandalo? Ex p. 9. t. 1. r. 14. p. 44
29. Quomodo sunt intelligenda verba, quae apponuntur a Pontifice in indultis concessis solitis de Oratorio privato sine tamen iurium Parochialium praedictio? Et notatur in Oratorio privato Regularium licere administrare Sacramenta omnibus personis subiectis Superiori Regulari, cuiusmodi sunt Novitii, Tertiani, & alii aetate servientes, & commensales intra loca mactetes. Ex part. 9. tract. 1. r. 15. ibid.
30. An si sint in domo ampla dua familia, quarum utraque domus obtinuit privilegium Oratorii, quae posterius impetravit, dicendum sit, quod nulliter impetrasset? Et an si Cardinalis maneret in domo Paris, vel fratrum in habitatione separata, vulgo Apartado, seu Quarto, in quo Oratorium erexit, an inquam, si Pater, aut frater obtinuerit licentiam a S. D. N. erigendi in domo sua Oratorium, talis licentia esset invalida, si ante clausula apponi solita? Ex p. 1. t. 5. & Misc. 5. r. 35. p. 45
31. An qui habet indultum Oratorii privati in domo, possit illud erigere in villa, ut quando est ibi, audiat Missam? Et quid sentiendum est de Episcopis in rure? Ex p. 9. t. 1. r. 22. p. 46
32. An privilegiatus erigendi Oratorium in propria domo, possit vigore huius privilegii erigere alterum ruri, intra territorium eiusdem Civitatis? Ex p. 1. t. 5. & Misc. 5. r. 34. p. 47
33. An si quis habuit, v. g. licentiam celebrandi in Oratorio privato domus suae in civitate Pavoni, possit nisi habeat privilegium, si transferat domicilium Missam? Et an sub nomine familiae in praefatis indultis, & licentia possit veniat maritus, uxor, filii, & filia, atque etiam natus habitans in eadem domo, & commensales, sicut omnes servi, & servae commensales, qui in ministerio eiusdem familiae sunt? Ex p. 4. t. 4. & Misc. r. 108. p. 48
34. An Oratoria privata ubique suffragentur privilegiis? Et cursum probatur, quod sicut cessante omnino casu privilegii, ipsi cessat, sic perseverante causa eius suffragentur.

& Resolutionum.

36. *Si perseverat, licet alia circumstantia mutantur.* Ex p. 9. tr. 1. ref. 7. ibid.
37. *An qui habet licentiam, ut possit audire Missam in Oratorio domus sue, si est infirmus, aut carceratus, teneatur illum in diebus festis audire?* Et notatur habentem Bullam Cruciatam non teneri Missam audire tempore interdicti. Ex p. 4. tr. 4. & Misc. r. 80. p. 49
38. *An privilegiatus audire Missam in Oratorio privato domus sue teneatur in diebus festis, si, v.g. non possit audire Ecclesiam, & sit carceratus, vel agrotus?* Et in exemplum adducuntur alii diversi casus; & tandem inferunt, quod nemo teneatur sumere Bullam Cruciatam, ac tempore interdicti audire Missam possit, & habens predictam Bullam non teneatur tempore interdicti audire Missam. Ex p. 9. tr. 1. ref. 19. ibid.
39. *An in aliquo casu facultas audiendi Missam in Oratorio privato transeat ad heredes privilegiati?* Et an quando filia matris habentis Indultum faciendi celebrare in Oratorio privato concedatur, ut etiam absente matre, ea possit cum sua familia ibi audire Missam, si mater sit mortua, non possit filia amplius dicto Indulto gaudere? Ex p. 9. tr. 1. ref. 17. p. 50
40. *An tempore interdicti possit Missa celebrari in quocunque Oratorio ab Episcopo approbato?* Ex p. 5. tr. 10. ref. 60. ibid.
41. *An in privatis Oratoriis, si non adsit presens Dominus licet Missam celebrare coram familiaribus?* Et an hoc possit fieri tempore interdicti vigore privilegii Bullae Cruciatæ, in qua adest eadem clausula, ac in dicto licentia? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. r. 13. p. 51
42. *An familia possit Missam audire in privato Oratorio, non presente Domino?* Et inferunt idem dicendum esse, si predicta familia in supradicto Oratorio vult audire Missam virtute Cruciatæ, & maxime tempore interdicti. Ex p. 9. tr. 1. ref. 2. ibid.
43. *An aliqui, ut infra, commorantes in domo secularis habeant indultum privati Oratorii, si vivant suis expensis, gaudeant privilegio audiendi Missam in dicto Oratorio?* Et explanatur alia clausula, que apponitur in aliquibus privatis indultis, nec non hospitium tuorum presentia, & quomodo est intelligenda? Ex p. 9. tr. 1. ref. 5. p. 52
44. *An si quis extraneus audiat Missam in die festivo in privato Oratorio alicujus Magnatis, satisfaciatur precepto?* Et quid de audientibus Missam in dicto Oratorio de licentia Parochi? Et docetur peccare habitum Indultum Oratorii privati, si sit in causa, ut in die festo persone prohibita ibi audiant Missam. Etiam quando adducitur in casu, quo quis nequeat audire Missam in Oratorio privato aliquo, non teneri illam ibi audire. Et e contra, si quis extraneus audiat Missam in Oratorio privato bona fide, si postea cognoscat id esse sibi prohibendum, teneri audire aliam Missam, ut adimpleat preceptum? Sed quid est dicendum de audientibus Missam in Oratorio Episcoporum, & Regularium, & in Oratorio ex privilegio Bullae Cruciatæ? Ex p. 9. tr. 1. ref. 3. p. 53
45. *Quam licentiam habere debeant Regulares, ut possint celebrare in Oratoriis privatis?* Idem quaritur de Sacerdotibus secularibus. Ex p. 9. tr. 1. ref. 16. p. 54
46. *An in Oratoriis privatarum adium possint Regulares ministrare Eucharistiam, non obstante prohibitione Episcopi?* Et an Sacerdotes seculares in supradictis Oratoriis possint sacram Eucharistiam ministrare, si ad id faciendum eligantur virtute Bullae Cruciatæ? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. r. 14. ibid.
47. *An Regularis celebrans in Oratorio privato possit alius Eucharistiam ministrare?* Et quid, contradicentibus Episcopis? Et docetur Episcopos non posse prohibere Regularibus, ne ministrent Eucharistiam in privatis Oratoriis. Ex p. 9. tr. 1. r. 8. p. 55
48. *An Sacerdos secularis possit virtute Cruciatæ in Ora-*

torio privatis ministrare Eucharistiam? Quod idem inferunt de Sacerdote Regulari? Ex p. 9. tr. 1. ref. 9. p. 56
47. *Quid concedat privilegium Cruciatæ, quando Commissarius dispensat circa horam celebrandi in privato Oratorio?* Ex p. 9. tr. 1. ref. 30. p. 57
48. *An vigore privilegii Bullae Cruciatæ possit quis habere Oratorium privatum in sua domo, & in illo Missam audire, vel celebrare extra tempus interdicti?* Ex p. 9. tr. 1. ref. 23. ibid.
49. *An saltem Commissarius Cruciatæ possit dare licentiam audiendi Missam, vel celebrandi in Oratorio privato?* Ex p. 9. tr. 1. r. 24. p. 58
50. *An designatio Oratorii privati virtute Bullae Cruciatæ tempore interdicti possit fieri à quocunque Ordinario?* Et an hoc non procedat in designatione Oratorii privati, quod viris Nobilibus à Pontifice conceditur, sed talis designatio fieri debet ab Ordinario loci? Ex p. 9. tr. 1. r. 26. p. 59
51. *Qui intelligantur sub nomine domesticorum, ut possint in Oratorio privato audire Missam tempore interdicti vigore Bullae Cruciatæ?* Et an si quis stet extra domum Domini, si ejus expensis alitur, possit gaudere dicto privilegio Bullae Cruciatæ? Et an Dominus possit, auditu sacro, alteri interesse in gratiam famulorum, qui aberant? Et notatur, quod Sacerdos privilegiatus tempore interdicti, virtute Cruciatæ potest eligere laicum, ut interserviat sacro, si non inveniat Ministrum habentem privilegium assistendi divinis tempore interdicti; non autem hoc facere poterit, si Ministrum privilegiatum reperiat? Ex p. 9. tr. 1. r. 27. ibid.
52. *An tempore interdicti, ut quis possit celebrare domi in Oratorio privato virtute Cruciatæ, sit omnino necessaria licentia Episcopi?* Et in dicto casu, quomodo intelligendum est privilegium cum consanguineis, familiaribus, &c. ad audiendam Missam in supradicto Oratorio? Et an sit necessarium, ut semper sit presens Dominus, vel possit celebrari Missa in dicto Oratorio pro consanguineis, familiaribus, &c. non presente Domino? Ex p. 5. tr. 10. r. 77. aliàs 76. p. 60
53. *Quinam intelligantur consanguinei, ut possit in Oratorio privato cum privilegiato virtute Cruciatæ audire Missam?* Et quinam intelligantur familiares, & domestici? Ex p. 9. tr. 1. r. 28. p. 61
54. *An saltem virtute Cruciatæ possint celebrari plures Missæ in privatis Oratoriis?* Et an laicus, vel Clericus, qui Bullam habet, possit vi illius invitare Sacerdotem ad celebrandum in Oratorio privato qualibet die, etiam ex solemnioribus; quatenus Sacerdos ipse Bulla careat, vel ipsemet Sacerdos possit Ministrum privilegiatum excitare ad utendum suo privilegio, per quod facultatem habet, ut Sacerdos in presentia ipsius Ministri celebret? Ex p. 9. tr. 1. ref. 5. ibid.
55. *An in privatis Oratoriis cum licentia Summi Pontificis approbatis ab Ordinario, licitum sit virtute Bullae Cruciatæ non solum in diebus concessis, sed etiam in festivitibus prohibitis celebrare, & ibi Missam audire?* Et quid tempore interdicti? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. r. 76. p. 62
56. *An saltem qui habet Bullam Cruciatam in Sicilia, Hispania, &c. satisfaciatur precepto audiendi Missam in dictis Oratoriis?* Ex p. 9. tr. 1. r. 4. ibid.
57. *An in die Paschatis virtute Cruciatæ possit quis in Oratorio privato alicujus domus sumere ex devotione Eucharistiam, vel sine Bulla in Ecclesiis Regularium?* Et an virtute Cruciatæ possit aliquis sumere Eucharistiam ab alio sacerdote sine licentia proprii Parochi? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. ref. 81. p. 63
58. *An in Oratorio privato virtute Cruciatæ possit quis sumere Eucharistiam in die Paschatis, si illam prorsus sumpserit in Parochia ad satisfaciendum precepto?* Et inferunt virum nobilem, qui habet indultum à Pontifice de Oratorio privato, posse virtute Cruciatæ audire Missam in ill-

ANNAE
HONORARIA
III IV V
III

Index. Tractatum,

die Paschalis, non obstante prohibitione dicti indulti, & sumere Eucharistiam à sacerdote seculari, vel Regulari in prædicta die, dummodo illa communio non sit communio Paschalis, id est, ut præceptum annualis communionis adimpleat. Imò, si habens Oratorium ob justam causam non potest Ecclesiam adire, ut in Paschate, ad implendum præceptum Eucharistiam recipiat, petita à Parocho licentia, & injustè negata, ut in eo adimpleat, si habet Bullam Cruciatam, potest adimplere in supradicto Oratorio? Ex p.9. tr. 1. r. 25. ibid.

59. An viuentes Oratorio virtute Cruciatæ teneantur fundere aliquas preces, & Orationes, & an mentales, vel vocales? Et de quantitate Orationis etiam agitur. Idem dicendum est quoad Orationem mentalem, vel vocalem, & quoad quantitatem virtute Iubilei. Et an visitantes in domo sua Oratorium privatum lucrentur Indulgentiam Bullæ Cruciatæ concessam visitantibus unam Ecclesiæ? Ex p.9. t. 1. r. 29. p. 64

60. An si quis visitat Oratorium domus sue pro Missa celebranda approbatum, lucretur Indulgentiam Bullæ Cruciatæ, cum onere visitandi Ecclesiam, vel Altaria? Et visitans Oratorium quinquies, an teneatur, intrare, vel exire quinquies Oratorium, vel sufficiat, ut quinquies corde visitet, non autem motu corporali? Et explanatur, quid sub nomine Ecclesie intelligatur? Ex p. 5. tr. 1. 2. r. 43. p. 65

61. An quis in Oratorio privato possit consequi Indulgentias concessas per Bullam Cruciatam? Et an quando pro lucranda Indulgentia Bullæ Cruciatæ quis teneatur visitare quinque Altaria, & visitat Altare sui Oratoris tantum, non teneatur dimoveri loco, nec quinquies Oratorium exire, & intrare, sed fixus possit illud quinquies visitare, dummodo qualibet visitatione finita, saltem corpus, & caput inclinet in signum distinctæ visitationis? Ex p.9. tr. 1. r. 31. ibid.

62. An dicta Oratoria privata gaudeant privilegio Immunitatis Ecclesie? Et quid de Oratoriis privatis Religiosorum ratione claustris, & grangiariis? Ex p.9. tr. 1. r. 18. ibid.

63. An si quis, v.g. fornicetur in Oratorio privato, committeret sacrilegium? Unde, an talis circumstantia, sit necessario in confessione aperienda? Ex p.9. tract. 1. r. 20. ibid.

† An superiores Regularium possint concedere licentiam laicis, ut in suis Oratoriis prædicent? Et an possit Episcopus contradicere laico, ne sic prædicet in Oratoriis Religiosis, si primus ab eo non petat licentiam, & benedictionem? Ex p.7. tr. 8. ex r. 68. Que nunc invenitur in tom. 7. tr. 1. de Regularibus ref. 64

† Quibus privilegiis gaudeant Cardinales quoad celebrandum Missam in eorum Capellis? Ex p.6. tr. 8. ex ref. 40. Qua hic reperitur in tom. 9. tr. 7. de Cardinalibus ref. 49

† An si Episcopi consecrarent Episcopum in aliquo Oratorio privato Cardinalium, Episcoporum, & Regularium, peccarent mortaliter? Et quid de ministrantibus Sacramentum Confirmationis in supradictis Oratoriis? Et asseritur Sacerdotes celebrantes extra Ecclesiam, secluso scandalo & contemptu, non peccare mortaliter. Et docetur supradicta Oratoria non esse pollutionis Ecclesiasticae capacia. Ex p. 12. tr. 1. ex ref. 81. Que hic est infra in hoc ipsomet tom. 4. tr. 8. de consecratione Episcopi resol. etiam 81

† Nulla alia difficultates in omni hoc opere invenientur que simul pertineant ad hunc tom. 2. de privatis Oratoriis huius quarti tomi.

TRACTATUS III. De Bulla Cruciatæ, atque de ejus Privilegiis, Absolutionibus, Dispensationibus, & votorum commutationibus. p. 66.

1. RES. **N** sumentes Bullam Cruciatam lucrentur Indulgentias, si Rex non expendant elemosynam contra Turcas? Et an in hoc casu teneatur Rex ad restitutionem? Et an Pontifex possit Bullam Cruciatam revocare, & non concedere? Et quid elapso anno sexennii? Et obiter queritur, an simplex Sacerdos, qui Missam celebrat pro stipendio, & sui laboris pretio, possit suam operam Petro addicere? Ex p. 11. tr. 2. & Misc. 2. r. 49. ibid.

2. Vtrum, quando quis suscipit Bullam debeat esse in gratia, videlicet in ordine, ut quis eligat Confessarium, utatur lacticinis, &c. Et difficultas vero est, in ordine ad consequendas Indulgentias. Et inferitur, quod si quis in aliquo Iubileo Feria 4. 6. & Sabbato venisset in peccato mortali, & die Dominica per sacramentalem confessionem reponeretur in gratia, is Indulgentiam consequeretur? Ex p. 1. tr. 1. r. 67

3. An in magna Civitate, ut hic Panormi, quis non teneatur primo publicationis die accipere Bullam, si eius privilegium non velit, sed sufficiat, quod postea in illa hebdomada sumat? Ex p. 1. tr. 1. r. 92. ibid.

4. Quidam Princeps sumere voluit secunda vice Bullam Cruciatam; quaestus sui, an teneatur solvere rarentiam? Et quid est dicendum de viduis Comitissis, Marchionissis, Ducissis, & Principissis, atque de aliis, qua mortuis maritis nullo modo manent Domine, nec usufructuaria bonorum habentium Vassallos, an prædictæ teneantur pro sumenda Bulla contribuere decem tarinos? Et quid, si remansissent usufructuaria? Et an filii ipsarum, dum propriis bonis non utuntur, teneantur hanc maiorem elemosynam contribuere? Et an Domina vassallorum, que ratione sue dotis est Domina, si uxor sit alterius, teneatur contribuere octo argenteos, &c. Et an illi, qui titulos sumunt super cognominis, vel loca, & vassallos non habent, teneantur contribuere dictam summam, si Bullam sumere volunt? Ex p. 5. tr. 13. & Misc. 1. r. 53. ibid.

5. An Prælati Regulares peccent mortaliter prohibendo, ne subditi sumant Bullam Cruciatam? Et si Religiosus, petita, & non obtenta licentia Superioris, sumat Bullam, non peccet, & fruatur Indulgentiis Bullæ? Et Superior Regularis concedendo, ut subditi sumant Bullam, an possit talem licentiam limitare quoad talem usum, vel quoad talem facultatem, verbi gratia, eligendi Confessarium, &c. Ex p. 1. tr. 1. r. 99. p. 68

6. An si quis sciat Patrem, vel amicum quolibet anno Bullam Cruciatam illi sumere, possit uti dicta Bulla privilegiis antequam Pater, vel amicus certiorum illius faciat de Bulla iam sumpta eius nomine? Ex p. 1. tr. 1. r. 90. ibid.

7. An possit quis sui privilegiis Bulla Cruciatæ, si sciat amicum pro illo singulis annis illam accipere, antequam certior fiat de Bulla suo nomine accepta? Et an seculares Sacerdotes, & etiam Regulares possint comedere Ova, & lacticina in Dominicis Quadragesima sumentes Bullam Cruciatam? Et quid absque dicta Bulla? Et docetur posse Cardinales, Archiepiscopos, &c. existentes in Regno Hispania sumendo Bullam Ordinarium Cruciatam comedere ova, & lacticina in diebus Dominicis Quadragesima, & sumendo aliam extraordinariam Bullam lacticiniorum possint cum illa cont-

& Resolutionum.

virtute Bullae Cruciatæ, vel Iubilæi? Et cursum docentur ex Decreto Clem. VIII. §. 2. de reservat. cas. pro Regularibus, quod Prælati Regulares prohibentur audire confessiones suorum subditorum, nisi sponte accedant. Et à fortiori inferitur extra tempus Iubilæi, vel sine Bulla Cruciatæ Prælatos Regulares non posse audire confessiones secularium absque Episcopi approbatione. Ex p. 11. tr. 2. & Misc. 2. ref. 52. p. 75

21. An approbatus ab Episcopo cum limitatione ex defectu ætatis, ut hic Panormi efficitur, ad confessionem virorum, & non mulierum, sit eligibilis per Bullam Cruciatam non solum à viris, sed à feminis? Et quid, si aliquis fuisset approbatus cum limitatione, ut non audiat confessiones personarum habentium difficultia negotia? Ex p. 1. tr. 11. ref. 9. p. 76

22. An Confessarius approbatus pro viris sit eligibilis à feminis virtute Bullae Cruciatæ, & Iubilæi? Et an Regularis olim approbatus, & postea reprobatum sine causa ab Ordinario, sit eligibilis virtute Cruciatæ? Et an Religiosus à Prælato suo non presentatus possit ab Ordinario approbati, & de eius licentia confessiones secularium audire, & virtute Bullae eligi? Ex p. 3. tr. addit. ref. 7. ibid.

23. An Confessarium olim approbatum, sed postea ab Ordinario sine causa reprobatum, possit virtute Bullae aliquis illum eligere ad eius confessionem audiendam? Et quid in prædicto casu de Regularibus semel tantum approbatus, & sine causa reprobatum? Ex p. 1. tr. 11. ref. 12. p. 77.

24. An Sacerdos approbatus ab Ordinario pro uno oppido sit eligibilis per Bullam Cruciatam? Et quid, si talis Sacerdos est approbatus in illo tantum oppido ex defectu scientiæ? Ex p. 1. tr. 11. ref. 10. ibid.

25. Vtrum Confessarius, qui pro determinato tempore fuit approbatus, & expositus, sit transacto illo tempore per Bullam Cruciatam eligibilis? Ex p. 1. tr. 11. ref. 11. ibidem.

26. An Confessarius Regularis ab Episcopo approbatus, sed prohibitus à Prælato Regulari, sit, hoc non obstante, per Bullam ad confessiones audiendas eligibilis, quod dependet ex illa questione, an Religiosus, qui obtinuit ab Episcopo licentiam audiendi confessiones, possit sine licentia sui Prælati Confessiones audire? Et in dicto casu Regularis Confessarius, qui sine licentia sui Prælati confessiones accipit, an peccet mortaliter? Et an supra dictus Confessarius possit absolvere penitentes ab illis casibus, à quibus absolvi possunt Regulares ex vi privilegiorum Religionis? Ex p. 1. tr. 11. ref. 13. p. 78

27. An Regulares possint virtute Bullae Cruciatæ eligere Confessarium extra Religionem? Et an Novitii virtute Cruciatæ possint eligere Confessarium extra Religionem? Et quid est dicendum de Confessione, & decreto Gregorii XIII. anno Domini 1575. die 3. Maii, ne personæ Societatis Iesu absque expressa Superioris licentia uti possint facultate Iubilæi, aut Bullae Cruciatæ in Confessionalibus, &c.? Ex p. 3. tr. 2. ref. 94. ibid.

28. An Regulares sine licentia suorum Prælatorum virtute Bullae Cruciatæ possint eligere Confessarium, ut illos à peccatis, & censuris reservatis absolvat? Et an saltem per Bullam Cruciatam Regulares possint absolvi à peccatis mortalibus non reservatis, & hoc toties, quoties? Et an Regulares possint etiam absolvi à peccatis reservatis per Confessarios deputatos, & approbatos ab eorum Prælati ad eorum confessiones audiendas? Et an licitum sit Religioso sine licentia Prælati procurare pecuniam pro Bulla sumenda, dummodo non transeat in eius potestatem, sed ut amicus qui dat pecuniam, sumat illam suo nomine? Ex p. 1. tr. 11. ref. 14. ibid.

29. An Regulares virtute Bullae Cruciatæ possint absolvi extra Religionem à peccatis reservatis etiam à reservatis suis Superioribus, & Papa? Ex p. 3. t. addit. ref. 9. p. 79.

virtute Bullae Cruciatæ, vel Iubilæi? Et cursum docentur ex Decreto Clem. VIII. §. 2. de reservat. cas. pro Regularibus, quod Prælati Regulares prohibentur audire confessiones suorum subditorum, nisi sponte accedant. Et à fortiori inferitur extra tempus Iubilæi, vel sine Bulla Cruciatæ Prælatos Regulares non posse audire confessiones secularium absque Episcopi approbatione. Ex p. 11. tr. 2. & Misc. 2. ref. 52. p. 75

21. An approbatus ab Episcopo cum limitatione ex defectu ætatis, ut hic Panormi efficitur, ad confessionem virorum, & non mulierum, sit eligibilis per Bullam Cruciatam non solum à viris, sed à feminis? Et quid, si aliquis fuisset approbatus cum limitatione, ut non audiat confessiones personarum habentium difficultia negotia? Ex p. 1. tr. 11. ref. 9. p. 76

22. An Confessarius approbatus pro viris sit eligibilis à feminis virtute Bullae Cruciatæ, & Iubilæi? Et an Regularis olim approbatus, & postea reprobatum sine causa ab Ordinario, sit eligibilis virtute Cruciatæ? Et an Religiosus à Prælato suo non presentatus possit ab Ordinario approbati, & de eius licentia confessiones secularium audire, & virtute Bullae eligi? Ex p. 3. tr. addit. ref. 7. ibid.

23. An Confessarium olim approbatum, sed postea ab Ordinario sine causa reprobatum, possit virtute Bullae aliquis illum eligere ad eius confessionem audiendam? Et quid in prædicto casu de Regularibus semel tantum approbatus, & sine causa reprobatum? Ex p. 1. tr. 11. ref. 12. p. 77.

24. An Sacerdos approbatus ab Ordinario pro uno oppido sit eligibilis per Bullam Cruciatam? Et quid, si talis Sacerdos est approbatus in illo tantum oppido ex defectu scientiæ? Ex p. 1. tr. 11. ref. 10. ibid.

25. Vtrum Confessarius, qui pro determinato tempore fuit approbatus, & expositus, sit transacto illo tempore per Bullam Cruciatam eligibilis? Ex p. 1. tr. 11. ref. 11. ibidem.

26. An Confessarius Regularis ab Episcopo approbatus, sed prohibitus à Prælato Regulari, sit, hoc non obstante, per Bullam ad confessiones audiendas eligibilis, quod dependet ex illa questione, an Religiosus, qui obtinuit ab Episcopo licentiam audiendi confessiones, possit sine licentia sui Prælati Confessiones audire? Et in dicto casu Regularis Confessarius, qui sine licentia sui Prælati confessiones accipit, an peccet mortaliter? Et an supra dictus Confessarius possit absolvere penitentes ab illis casibus, à quibus absolvi possunt Regulares ex vi privilegiorum Religionis? Ex p. 1. tr. 11. ref. 13. p. 78

27. An Regulares possint virtute Bullae Cruciatæ eligere Confessarium extra Religionem? Et an Novitii virtute Cruciatæ possint eligere Confessarium extra Religionem? Et quid est dicendum de Confessione, & decreto Gregorii XIII. anno Domini 1575. die 3. Maii, ne personæ Societatis Iesu absque expressa Superioris licentia uti possint facultate Iubilæi, aut Bullae Cruciatæ in Confessionalibus, &c.? Ex p. 3. tr. 2. ref. 94. ibid.

28. An Regulares sine licentia suorum Prælatorum virtute Bullae Cruciatæ possint eligere Confessarium, ut illos à peccatis, & censuris reservatis absolvat? Et an saltem per Bullam Cruciatam Regulares possint absolvi à peccatis mortalibus non reservatis, & hoc toties, quoties? Et an Regulares possint etiam absolvi à peccatis reservatis per Confessarios deputatos, & approbatos ab eorum Prælati ad eorum confessiones audiendas? Et an licitum sit Religioso sine licentia Prælati procurare pecuniam pro Bulla sumenda, dummodo non transeat in eius potestatem, sed ut amicus qui dat pecuniam, sumat illam suo nomine? Ex p. 1. tr. 11. ref. 14. ibid.

29. An Regulares virtute Bullae Cruciatæ possint absolvi extra Religionem à peccatis reservatis etiam à reservatis suis Superioribus, & Papa? Ex p. 3. t. addit. ref. 9. p. 79.

Index Tractatum,

30. *An Regulares virtute Cruciate, non obstante Bulla Urbani VIII. possint hodie sine licentia Superioris casibus reservatis absolvi? Et an Regularis eiusdem Religionis approbatus possit ex virtute dicta Bulla à supradictis absolvi? Ex p. 11. tract. 6. & Misc. 6. ref. 37. p. 81.*
31. *An Regulares possint post Bullam Urbani VIII. absolvi cum Bulla Cruciate à reservatis cum Confessario Domini? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. ref. 43. p. 82.*
32. *An saltem Regulares possint virtute Bulla Cruciate absolvi à peccatis mortalibus non reservatis? Ex p. 11. tr. 6. & Misc. 6. ref. 38. p. 83.*
33. *An novitii Regularium possint sumere Bullam, & virtute ipsius à casibus reservatis absolvi? Et an supra dicti novitii etiam sine Bulla Cruciate possint absolvi à quocumque Sacerdote approbato à casibus reservatis in Religione? Et an Novitii sumendo Bullam possint edere lacticia sicut ceteri seculares? Ex p. 1. tr. 11. ref. 15. p. 84.*
34. *An qui peccat ob spem absolutionis Bulla, gaudeat eius privilegio? Idem queritur de Iubilao. Ex p. 1. tr. 11. ref. 16. ibid.*
35. *An per Iubilao anni Sancti Bulla Cruciate suspendatur? Ex p. 1. tr. 11. ref. 97. ibid.*
36. *An per Clausulam Bulla Cœna suspendatur Bulla Cruciate? Ex p. 1. tr. 11. ref. 96. p. 85.*
37. *An Bulla Cœna abroget facultatem Bulla Cruciate quoad absolutionem à reservatis in eadem Bulla Cœna? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. ref. 18. ibid.*
38. *An Confessarius possit absolvi penitentem ex vi Bulla Cruciate pluries à casibus Summo Pontifici reservatis? Et doctrina huius Resolutionis est valde notanda, quia si supradicti casus sunt occulti, per Cruciatam potest Confessarius eos absolvi toties, quoties. Ex p. 1. tr. 11. ref. 28. ibid.*
39. *An quis possit absolvi ratione Bulla Cruciate toties, quoties à casibus Summo Pontifici reservatis, si occulti sunt? Ex p. 3. tr. addit. ref. 17. ibid.*
40. *An quis possit absolvi toties, quoties virtute Bulla Cruciate à casibus Pape reservatis, si sint occulti? Ex p. 1. tr. 2. & Misc. 2. ref. 45. p. 86.*
41. *Quoniam Confessarii virtute Bulla Cruciate possint absolvi à casibus Bulla Cœna, heresi excepta, semel in vita, & semel in morte, querendum est breviter de aliquibus casibus inclusis in dicta Bulla; ideo queritur, quid dicendum est de aliquibus casibus positus in primo Canonico Bulla Cœna, an includantur sub nomine heresi, ita ut per Bullam Cruciate minime possint absolvi? Ex p. 1. tr. 11. ref. 29. p. 87.*
42. *Quenam parvitas materia excuset ab excommunicatione legendi libros hereticos, & an eos legentes sint absolventes per Bullam Cruciate? Et an dicta parvitas materia non solum detur in legentibus, sed etiam in retinentibus libros Hereticorum? Et quid est sentiendum de libris magicis, & chiromanticis, an comprehendantur sub nomine hereticorum, & in dicta excommunicatione? Ex p. 1. tr. 11. ref. 30. ibid.*
43. *An qui legit librum Heretici, qui non tractat de Religione ex professo, neque continet multas hereses, sed unam tantum, incidat in excommunicationem Bulla Cœna, ita ut per Cruciatam sit absolvendus? Ex p. 1. tr. 11. ref. 31. p. 88.*
44. *An qui non per seipsum, sed per alios legit aliquem librum Heretici heresim continentem, seu ex professo de Religione tractantem, incurrat in excommunicationem Bulla Cœna, ita ut per Cruciatam sit absolvendus? Et quid est dicendum, quando qui audit legere, induxit legentem, ut legeret? Et an famulus ex mandato Heri legens incurrat in censuram, nisi ignorantia excusetur? Et si famulus, vel alius fuerit compulsus ad legendum librum hereticum in contemptum Fidei, & hoc non obstante faciat, an peccet mortaliter, & incidat in excommunicationem Bulla Cœna? Ex p. 1. tr. 11. ref. 33. ibid.*
45. *Virum, qui legerit epistolam, seu literam missivam alicuius Heretici, in qua aliquam heresim doceret, in hanc excommunicationem incurrat, unde virtute Cruciate absolvendus sit? Et quid de retinente, aut imprimente epistolam, concionem, aut aliam paginam Heretici solutam, non in tractatus formam redactam? Ex p. 1. tr. 11. ref. 34. ibid.*
46. *An qui legit aliquem librum Auctoris Catholicis, sed cum scholis, & commentariis Hereticorum tam expressis, ut liber potius ex iis, quam ex textu confiteatur, incidat in excommunicationem Bulla Cœna, & per Cruciatam sit absolvendus? Ex p. 1. tr. 11. ref. 32. p. 89.*
47. *Virum idota legens librum hereticum Latina lingua compositum, quam ipse non modo intelligit, incidat in excommunicationem Bulla Cœna, ita ut per Cruciatam sit absolvendus? Ex p. 1. tr. 11. ref. 36. ibid.*
48. *An qui legit librum hereticorum in Gallia, Ardia, & aliis Provinciis ubi Bulla Cœna non est recepta, incidat, hoc non obstante, in excommunicationem, & egeat Bulla Cruciate propter absolutionem? Ex p. 1. tr. 11. ref. 35. ibid.*
49. *An quis per Bullam Cruciate possit absolvi à reservatis & censuris non solum antea, sed etiam post ipsius susceptionem incurrisi? Idem queritur de Comm. 1. t. 1. ne, vel dispensatione vororum. Et an quis virtute Bulla possit ex libro ab uno Confessario absolutionem à reservatis obtinere, & ab alio postea vororum communicationem? Et hæc omnia procedunt etiam tempore Iubilai. Ex p. 1. tr. 11. ref. 17. ibid.*
50. *Quis per Bullam, seu virtute Iubilai elegit Confessarium, & facit cum illo confessionem invalidam, & irritam, vel ex defectu doloris, seu ex animis, vel ex alio capite obtinendo absolutionem à reservatis, queritur, an dicta peccata non sint amplius reservata, ita ut postea possit à quocumque Confessario ab illis absolvi? Et docetur, quod si aliquis Prælati tribuit facultatem in aliqua Festivitate absolventis à reservatis, si aliqui Religiosus tunc esset confessionem irritam, & reservata confiteatur postea à quocumque Confessario possit absolvi obtinere. Etiamque inferitur, quod qui virtute Bulla Cruciate confiteatur casus Episcopales facti, & sine contritione, postea potest à quocumque Confessario etiam sine Bulla absolutionem obtinere. Ex p. 1. tr. 11. ref. 18. ibid.*
51. *Quis habet casus reservatos, & confessus vigore Bulla scit scienter confessionem invalidam, queritur, an possit postea à quolibet Confessario absolvi? Et quid de peccatis reservatis, & oblitis in prædicta confessione? Ex p. 3. tr. addit. ref. 16. p. 90.*
52. *An qui fuit absolutus virtute Bulla Cruciate sine ulla mentione, & intentione reservatorum tam ex parte sui, quam ex parte Confessarii, licet remaneat absolutus à peccatis reservatis oblitis, an etiam remaneat liber ab obligatione postea confitendi illa peccata reservata legitimo Superiori, si amplius non habeat Bullam Cruciatam, vel an poterit absolvi à quocumque Confessario? Idem dicendum est, prout fit in Iubilai. Et notatur, quod si aliquis excommunicatus excommunicatione exigente satisfactionem partis, oblitus est confiteri hæc censuram; per generalem absolutionem, qua datur ad cautelam, non manet absolutus à tali censura. Ex p. 1. tr. 11. ref. 19. ibid.*
53. *An habens Bullam Cruciate, si confiteatur nullam faciens mentionem reservatorum, adhuc desinat reservatio? Et quid maxime de peccatis reservatis oblitis? Ex p. 1. tr. 2. & Misc. 2. ref. 39. p. 91.*
54. *An virtute Cruciate possit quis absolvi à casibus reservatis commissis post annum publicationis elapsim, si antea incipiat, & non perficiat confessionem? Et quid de*

& Resolutionum.

commiffa ante annum publicationis elapsus? Ex p. 11.
tr. 1. & Misc. 2. r. 55. p. 92
Quia significat illa verba, Satisfacta parte, qua
ponitur in Bulla Cruciate, & in alijs refcriptis, &
privilegijs, quando datur facultas absolvendi a censu-
ris? Et aliqua supponuntur pro intelligentia hujus
modi? Ex p. 5. r. 9. ref. 1. p. 93
Ab quo vigore Bulla Cruciate fuit absolutus ab ex-
communicatione sine satisfatione partis, teneatur ite-
rum confiteri tanquam non legitime, sed nulliter abso-
lutus? Et an frantibus verbis Bulla Cruciate, Prius
satisfacta parte, nomine satisfationis intelligitur re-
fcriptio honoris, fame, vel aliorum bonorum, &c. Et si
alibi satisfactio dari non potest, an tunc quis debeat
ante canonice suffraganeum, scilicet pignorantiam, vel
juratorem, aut juratorem? Ex p. 1. r. 11. ref. 22.
p. 94
An excommunicatus possit parti satisfacere, & non
satisfacere, si a Confessario delegato a Bulla Cruciate,
aut alio privilegio absolvatur, valida sit absolutio? Et
an qui absque dicta satisfatione, aut cautione absolvit
excommunicatum, teneatur ad restitutionem damni
inde sequenti parti lesa? Ex part. 5. tract. 9. r. 12.
ibid.
An Confessarius electus virtute Bulla possit absolvere
penitentem, qui non potest parti satisfacere? Et si
penitentem non possit in totum, an debeat satisfacere in
parte? Et quid est agendum, si non potest satisfacere
sive gratia salutis, & detrimento fame, vel status, aut
honorum bonorum, aut in dicto casu non sufficiat prestare
cautionem in iuramento, sed pignorantiam, aut fidejus-
sarium? Ex p. 1. r. 11. r. 24. ibid.
p. 95
Ab quo sit soluta, & licita absolutio, si detur non satis-
facta parti, quam Bulla Cruciate, vel Inhibilem re-
quirit, si excommunicatus satisfacere non potest? Et
adcuratur absolutio ante realem satisfationem ren-
dendam in excommunicationem, si postmodum non satis-
factio, quando commode potest? Et notatur, quod si
penitentem habet probabilem opinionem, quod nihil re-
tina debeat, non teneatur aliquid solvere, quia potest
sibi opinionem probabilem. Etiamque docetur, quod si
suspensum dubium in materia iustitiae, melior est condi-
tio possidentis, & ita donec liberetur a dubio, nihil tenetur
solvere; & in foro conscientiae non est obligatus
ad satisfationem; & haec sunt valde a Confessariis
notanda? Ex p. 1. r. 9. r. 11. p. 95
An per Bullam Cruciate, vel per Inhibilem possit
Confessarius absolvere ad reincidentiam? Ex p. 5.
r. 25. ibid.
An Confessarius electus per Bullam Cruciate possit
absolvere penitentem, qui solum satisfacit Clerico, vel
Monacho percusso, vel teneatur etiam satisfacere Ec-
clesiae, vel Monasterio, & Abbati? Ex p. 1. r. 11.
ref. 3. p. 96
An virtute Bulla Cruciate liceat absolvere ex-
communicatos nominatim, vel publicos percussores Cle-
ricorum, vel alium, cuius excommunicatio deducta est
ad forum contentiosum, & hic non est finita? Idem
praedictum si quis absolvatur virtute privilegiorum Men-
dicantium. Et in textu huius resolutionis notantur ali-
qua alia, quae in supradicto casu facienda sunt. Sed
adhaec sapere est difficultas, quando censura est ab homi-
ne, & quando lata est a iure, quid faciendum est vir-
tute Bulla Cruciate, ut proficiat absolutio in iuroque fo-
ro? Ex p. 1. r. 11. r. 26. ibid.
p. 97
An absolutio excommunicationis facta virtute Bulla
Cruciate, aut Inhibilem, aut alterius privilegii, valeat
etiam in foro exteriori? Et an virtute supradictorum
possit Confessarius absolvere excommunicatum extra
Sacramentum Penitentiae? Ex p. 5. r. 9. refolut. 13.
p. 97
An absolutio ab excommunicatione tam a iure, quam

ab homine lata, obtenta virtute Bulla Cruciate, valeat
etiam in foro exteriori? Et docetur, qualiter probabitur,
re esse absolutum, ut Iudex credere teneatur. Et quid
est dicendum pro prima difficultate post Constitucionem
105. Urbani VIII. edita anno 1630. die 19. Junij?
Ex p. 1. r. 2. & Misc. 2. r. 62. ibid.
65. Vtrum virtute Bulla Cruciate possit quis extra con-
fessionem absolvi a censuris? Idem quaritur de Inhi-
leto. Ex p. 1. r. 11. r. 25. p. 98
66. An per Bullam Cruciate possit quis absolvi ab ex-
communicatione lata contra causantes, aut procurantes,
aut consulentes abortum? Et an Gregorius XIV. in
proprio motu concesserit cuilibet Confessario approbato
seculari, vel regulari, ut possit in foro conscientiae ab-
solvere a peccato abortus sacris animati, & ab excom-
municatione lata contra personas ibi expressas? Et no-
tatur posse Confessarium virtute Bulla Cruciate absol-
vere aliquem ad cautelam; ut quando dubitat proba-
biliter, an quadam excommunicatione publice lata com-
prehendat illum? Ex p. 5. r. 9. ref. 40. p. 99
67. An per Bullam Cruciate possit absolvi excommuni-
catus a causa per duellum? Ex p. 5. r. 14. & Misc. 2.
r. 104. ibid.
68. An imponentes gabellas super rebus quae ad proprium
usum, vel familiae emuntur, incidant in excommuni-
cationem Bulla Coena, & per Cruciatam sint absolvendi?
Et quaritur, an supradicta gabella sint iniusta? Ex
p. 1. r. 11. r. 38. ibid.
69. An commutatio voti virtute Bulla Cruciate debeat
fieri in confessione sacramentali? Idem dicendum est,
quando supradicta commutatio efficeretur per privi-
legia Regularium, vel per aliquod Inhibilem? Ex p. 1.
r. 11. ref. 45. p. 100
70. An Confessarius virtute Bulla Cruciate possit com-
mutare omnia vota quae Episcopus commutare potest?
Idem dicendum est de Inhibileto. Et an doctrina huius re-
solutionis procedat, quando Episcopus dispensat, ut Epi-
scopus tantum; non autem quando dispensat, ut Sacer-
dos Apostolica delegatus; quia in tali casu Confessarius vir-
tute Cruciate non possit tale votum commutare, ut
quando dispensaret in his votis, ratione solius necessa-
ritatis? Ex p. 1. r. 11. r. 56. p. 101
71. Quoniam vota possit Confessarius virtute Bulla Cruci-
ate commutare? Ex part. 1. tract. 11. refolut. 68.
ibid.
72. An Confessarius peccet, quod sine causa noluit virtute
Cruciate commutare vota penitentis? Et an etiam
Regulares peccent, si nolint virtute suorum privilegio-
rum vota penitentis commutare. Ex p. 1. r. 11. r. 44.
ibid.
73. An Confessarius possit commutare vota post Bullam
susceptam emissam? Ex part. 1. tractat. 11. ref. 50.
ibid.
74. An Confessarius in fine anni possit differre commuta-
tionem voti, etiam si annus Cruciate transeat, si velit
maius considerare super voti commutationem, dicen-
do penitenti, commuto tibi hoc votum in id quod ego,
vel alius postea existimabit commutandum? Et in tali
casu, an penitens peccet, si illud votum violaverit ante
quam Confessarius materiam subrogandam prescribat?
Ex p. 1. r. 11. r. 52. ibid.
75. An commutatio votorum facta per privilegium Bulla
Cruciate indigeat aliqua iusta causa? Idem dicendum
est de Inhibileto. Ex p. 1. r. 11. r. 39. p. 102
76. An quando commutantur vota per Bullam Cruciate,
non solum vota divinum, sed etiam vota pauperum
commutanda sunt in aliquod temporale belli subsidium
per eleemosynam? Ex p. 1. r. 11. ref. 21. ibid.
77. An commutatio voti facta per Bullam possit fieri in
minus bonum? Ex p. 1. r. 11. ref. 40. ibid.
78. An Confessarius ex iurisdictione Ordinaria possit
commutare votum in bonum aequale, vel ad hoc facien-
dum

Index Tractatum,

- anum indigeat Bulla Cruciatæ? Et an hoc etiam possit fieri auctoritate propria penitentis, dummodo votum iniquale commutatur?* Ex p. 1. tr. 11. ref. 48. ibid.
- 79.** *An Confessarius virtute Cruciatæ commutans aliquid votum absque debita æqualitate investigatione, peccet mortaliter?* Et notatur, quod commutatio fieri potest in materiam, de cuius æqualitate dubitatur, quod est valde notandum. Ex p. 1. tr. 11. ref. 49. p. 103.
- 80.** *An Confessarius per Bullam Cruciatæ possit commutare qualitatem adiunctam voti ultra marini, & Religionis strictioris, ut laxiorem ingrediatur?* Et docetur Episcopum posse in talibus votis dispensare; & per consequens Confessarium virtute Bullæ Cruciatæ. Ex p. 1. tr. 11. ref. 83. ibid.
- 81.** *An per Bullam Cruciatæ possit Confessarius commutare votum factum de non petenda commutatione?* Ex p. 1. tr. 11. ref. 51. ibid.
- 82.** *An per Bullam Cruciatæ possit quis commutare votum emissum cum intentione efficiendi illud reservatum, ut scilicet votum à nullo possit auferri, nisi perita commutatione à Summo Pontifice?* Idem est dicendum de Episcopo. Ex p. 1. tr. 11. ref. 75. ibid.
- 83.** *An Confessarius virtute Bullæ Cruciatæ possit quædammodum ultra, ita etiam iuramenta facta circa eandem materiam votorum commutare?* Idem est dicendum de Iubilæo. Et an sententia, & doctrina huius questionis procedant in casu, quod iuramenta adiecta sint contractibus, in quo est turpitudine in creditore, ut de solvendis usuras, aut metu extorta? Ex p. 1. tr. 11. ref. 41. ibid.
- 84.** *An potestas delegata ad vota extendatur ad iuramenta adiecta contractibus, in quo est turpitudine, cuiusmodi sunt iuramenta solvendi usuras, aut metu iniusto extorta, &c.?* Et docetur Episcopum posse dispensare in his iuramentis, ergo & Confessarium virtute Cruciatæ. Et docetur, quod quando carcer est iniustus, & quis iravit se rediturum tenetur redire, etiam si timeret morte iniusta damnandum. Idem dicendum est de eo, qui latroni mille anreos promisit cum iuramento, ne occideretur. Sed queritur, an in his casibus possit petere quis relaxationem iuramenti ab Episcopo, vel ab alio confessorio vigore Bullæ Cruciatæ, vel Iubilæi huiusmodi, commutationem petere? Ex p. 4. tr. 4. Misc. ref. 19. p. 104.
- 85.** *An Confessarius per Bullam Cruciatæ possit commutare vota iuramento firmata?* Ex p. 1. tr. 11. ref. 43. ibidem.
- 86.** *An Confessarius per Bullam Cruciatæ possit commutare votum pœnale quoad pœnam pecuniariam ex eius fractione incursum?* Ex p. 1. tr. 11. & ref. 46. p. 105.
- 87.** *An Confessarius per Bullam Cruciatæ possit commutare votum emissum in favorem tertii, ut v.g. vovit Petrus dare Calicem pro Sacello B. Andrea, aut certo pauperi elemosynam, &c.?* Et quid, si eiusmodi votum fuerit à Præposito Ecclesiæ, vel paupere acceptatum? Ex p. 1. tr. 11. ref. 47. ibid.
- 88.** *An Confessarius, qui per Bullam Cruciatæ habet potestatem commutandi vota, possit illa dispensare?* Ex p. 1. tr. 11. ref. 42. ibid.
- 89.** *An votum pœnale Religionis, seu Castitatis sit per Bullam dispensabile, & non solum ante, sed post impletam conditionem?* Et an Episcopi talia vota etiam possint commutare, & dispensare? Ex p. 1. tract. 11. ref. 53. ibid.
- 90.** *An supra dicta doctrina procedat etiam in votis conditionalibus & non solum ante, sed post impletam conditionem?* Et an Episcopus dicta vota commutare possit? Ex p. 1. tr. 11. ref. 54. ibid.
- 91.** *An Confessarius virtute Bullæ Cruciatæ possit commutare iuramenta pœnalis, vel conditionalia castitatis, seu Religionis?* Ex p. 1. tr. 11. ref. 69. p. 106.
- 92.** *An iuramentum ingrediendi Religionem, vel observandi Castitatem sit per Episcopum, vel per Bullam Cruciatæ dispensabile? Et notatur, quod quando Pontifex in aliquo indulto concedit facultatem relaxandi, seu commutandi omnia iuramenta, possunt sine scrupulo à Confessariis illa quinque relaxari, quia in iure maius repetitur iuramentum reservatum, & non sequitur quod illa quinque vota sunt Pontifici reservata: ergo etiam iuramenta de illa materia, nam obligatio voti maior est iuramenti obligatione. Ex p. 4. tr. 4. & Misc. ref. 69. ibidem.*
- 93.** *An Confessarius per Bullam Cruciatæ possit commutare votum castitatis, seu Religionis emissum cum expressa protestatione, ne ad illorum executionem votens sit obligatus sub onere peccati mortalis, sed venialitantum? Idem est dicendum de Episcopo quoad dispensationem. Ex p. 1. tr. 11. ref. 72. ibid.*
- 94.** *An Confessarius per Bullam Cruciatæ possit commutare votum castitatis, seu Religionis emissum propter levem metum? Et an dictum votum sit ab Episcopo dispensabile? Imo an tale votum sit irritum? Et quid, si supradictum votum fuerit emissum ex aliquo magno metu? Ex p. 1. tr. 11. ref. 73. ibid.*
- 95.** *An Confessarius virtute Bullæ Cruciatæ possit commutare votum votendi castitatem seu Religionem? Et quomodo fertur, quod una votens si fornicatur ante promissam castitatem, non delinqueret contra votum. Ex p. 1. tr. 11. ref. 76. p. 107.*
- 96.** *An votum ingrediendi Religionem arctiorem possit Confessarius virtute Bullæ Cruciatæ commutare in laxiorem Religionem? Et an supradictum votum possit Episcopus dispensare. Ex p. 1. tr. 11. ref. 55. ibid.*
- 97.** *An Confessarius virtute Bullæ Cruciatæ possit commutare votum Religionis, ut iuxta de causa non impleteatur tempore prescripto? Et an etiam in tali casu possit Episcopus dispensare? Ex p. 1. tr. 11. ref. 80. ibidem.*
- 98.** *An Confessarius virtute Cruciatæ possit commutare votum Religionis M. litensis? Idem dicendum est de Episcopo. Et an per professionem huius Religionis determinatur matrimonium ratum? Et discutitur, an dicti M. lites sint proprie, vel largo modo Religiosi? Ex p. 1. tr. 11. ref. 77. ibid.*
- 99.** *An per Bullam Cruciatæ possit Confessarius commutare votum Religionis Divi Iacobi, Calatravæ, Alcantaræ, &c. Et an Episcopus possit commutare supradictum votum? Et an hi Ordines non sint proprie & simpliciter Religiones? Et docetur, ut Episcopus, vel Confessarius virtute Cruciatæ, vel aliuscuiuslibet possit commutare aliquid votum, satis est, quod in tali opinione an sit reservatum, necne. Ex p. 1. tr. 11. ref. 108. pag. 108.*
- 100.** *An Confessarius virtute Bullæ Cruciatæ possit commutare votum perseverandi in Religione, ut recipere Novitiatum possit ex iusta causa egredi? Et in tali casu an votens possit egredi, nec aliqua voti commutatione indigere? Et notatur votum perseverandi in Religione non obligare, si bona fide in probatione putat quod sibi eam non esse commodam. Ex p. 1. tr. 11. ref. 79. ibidem.*
- 101.** *An votum perseverandi in Religione sit dispensabile per Bullam Cruciatæ, & Iubilæum? Ex p. 11. tr. 8. & Misc. 8. ref. 18. ibid.*
- 102.** *An virtute Bullæ Cruciatæ, vel Iubilæi possit commutari votum virginittatis servanda, si non constet de intentione votens, an intellexerit de virginittate perpetua? Ex part. 11. tractat. 8. & Misc. 8. ref. 11. pag. 109.*
- 103.** *An Confessarius virtute Cruciatæ possit commutare votum virginittatis, quando constat non esse votum castitatis, sed integritatis corporis servanda? & an in tali casu possit Episcopus dispensare? Et quid est dicendum, quando quis emisit votum virginittatis, & dicitur esse*

& Resolutionum.

108. An per Bullam sit commutabile votum castitatis conjugalis? Et an ita votens possit inire matrimonium? Et an in tali voto possit etiam Episcopus dispensare? Ex p. 1. tr. 11. ref. 62. Et ad litteram in ref. 81. eadem tract. Sed quia in prima resolut. hic assignata, sunt duo Auctores plus quam in secunda, ideo prima hic adhibetur, & non secunda. p. 111.

109. An Confessarius virtute Cruciate possit commutare votum castitatis uxoris, vel viri tempore matrimonii consummati commissum? Et an in tali voto possit Episcopus dispensare? Et an tale votum non obliget ad non reddendum debitum? Et notatur dictam commutationem virtute Cruciate ad petendum debitum durare durante matrimonio: nam illo soluto, ita votens tenetur servare votum simplicis castitatis, nisi à Summo Pontifice obtineat dispensationem? Ex p. 1. tract. 11. r. 70. ibid.

110. An per Bullam Cruciate Confessarius possit commutare votum castitatis commissum cum licentia alterius uxoris? Et an ita votens, sive ante, sive post consummationem matrimonii, teneatur reddere debitum? Et an tale votum possit ab Episcopo dispensari? Et quid est dicendum, quando uterque conjux continentiam vovit absque alterius licentia: vel quando uterque scorsum continentiam vovit, habita tamen ab altero licentia? Et quid si uterque communi consensu continentiam voverit per modum contractus, & reciproca conventionis? Et an Episcopus in supradictis casibus non possit cum istis conjugatis dispensare, & per consequens neque Confessarius per Bullam Cruciate? Et notatur, quod si predicti conjuges, qui ita voverunt, venissent sibi adinvicem renunciationem illam juramenti, & reddendis debitum, quam vovendo fecerunt, licet remisso fuerit sacrilega contra votum, esset tamen valida, & teneretur uterque reddere debitum alteri petenti; & poterit tunc Episcopus dispensare ad petendum debitum: & per consequens etiam Confessarius vigore Cruciate? Ex p. 1. tr. 11. ref. 82. ibid.

111. An per Bullam possit Confessarius commutare votum non petendi debitum, etiamsi tale votum fuisse commissum ex alterius conjugis licentia? Et quid, si uterque conjux communi consensu voverit nec petere, nec reddere debitum? Et an Episcopus possit tale

votum commutare? Ex part. 1. tractat. 11. refol. 58. ibid.

112. An votum non nubendi sit per Bullam dispensabile? Et an tale votum possit Episcopus commutare? Et quid si tale votum fuisse commissum in favorem alterius conjugis id petentis propter filiorum bonum, & ut ejus amor, nomen, honor, & amicitia cum ejus consanguineis conservaretur? Ex p. 1. tr. 11. r. 59. p. 112.

113. An Confessarius per Bullam possit commutare vota non fornicandi, non tenenda certa mulieris, non committendi actum mollicitie, aut abstinendi ab alio actu venereo? Et an in talibus votis possit Episcopus dispensare? Ex p. 1. tr. 11. ref. 61. ibid.

114. An per Bullam Cruciate possit Confessarius commutare votum disjunctivum, cujus altera pars est reservata, ut si aliquis diceret, voveo castitatem, & Ordinem sacrum? Et an Episcopus possit dispensare supradicta vota disjunctiva? Ex p. 1. tr. 11. ref. 63. ibid.

115. An in casu posito supra, quando emittitur votum disjunctivum, nempe voveo castitatem, vel suscipere Ordines sacros, an si vovens statuerit postea non ordinari, ex vi voti determinate obligetur ad castitatem, itaut Confessarius non possit amplius votum illud virtute Cruciate dispensare? Ex p. 1. tr. 11. ref. 65. ibid.

116. An qui emit votum disjunctivum, v. g. castitatis, aut sejunii, si elegit votum reservatum castitatis, possit adhuc commutari per Bullam Cruciate, vel per Iubileum? Et notatur votum castitatis metu levi commissum, posse commutari virtute Cruciate, aut Iubilei? Ex part. 11. tract. 8. & Misc. 8. refol. 17. p. 113.

117. An votum disjunctivum Religionis, vel perfecte castitatis sit per Bullam Cruciate, vel Iubileum dispensabile? Ex p. 1. tr. 7. & Misc. 7. ref. 17. p. 114.

118. An Confessarius possit commutare per Bullam Cruciate votum disjunctivum, modo quo supra diximus, quando materia non reservata effecta est impossibilis, itaut vovens nequeat partem non reservatam adimplere, sed tantum partem reservatam? Ex p. 1. tr. 11. ref. 74. ibid.

119. An quando Episcopus ex urgentissima necessitate possit dispensare in votis castitatis, & Religionis, possint etiam commutari virtute Cruciate, vel Iubilei? Et observatur Confessarios Regulares non posse virtute suorum privilegiorum commutare, vel dispensare supradicta vota castitatis, &c. quia potest Episcopus ex urgenti necessitate. Et docetur quod quinque sunt vota reservata, videlicet votum Religionis, castitatis perpetua, peregrinatio, is Hierosolymitana, peregrinationis ad limina Apostolorum, & peregrinationis ad Compostellam. In his tamen nec Legatus à latere potest dispensare. Sed si eorum valor est dubius, potest Episcopus dispensare. Non potest tamen in his votis, si ab impuberibus emittuntur dispensare. Potest tamen in his votis ex metu levi factis, & in gravi periculo transgressionis, aut in urgenti necessitate dispensare, quando ex justa causa quis nequit Pontificem adire? Ex p. 1. tr. 8. & Misc. 8. r. 6. p. 115.

120. An per Bullam Cruciate Confessarius possit commutare votum assumendi Ordines sacros? Et si ita vovens frangeret votum, an esset sacrilegus fornicando? Et si matrimonium contraheret (quamvis peccaret contra votum) an possit petere debitum? Et an in tali voto possit Episcopus dispensare? Ex p. 1. tr. 11. r. 64. p. 116.

121. An qui obtinuit commutationem alicujus voti per Bullam Cruciate, possit redire ad votum prius, omisso eo in quo facta est commutatio? Et an doctrina hujus resolutionis procedat non solum quando commutatio facta fuit in rem aequalem, sed etiam in melius? Ex p. 1. tr. 11. ref. 85. ibid.

122. An Confessarius per Bullam Cruciate possit commutare

ANAE
ONIA
III. IV. V
III

Index Tractatum,

- mutare materiam subrogatam, in quam fuit commutatum votum reservatum castitatis seu Religionis, vel uti amarina peregrinationis? Ex p. 1. tract. 11. ref. 71. p. 117
123. An per Bullam Cruciate detur facultas recipiendi Eucharistiam, praterquam in die Paschatis de manu simplicis Sacerdotis sine licentia Parochi, sive Episcopi? Idem queritur de Sacramento Extrema-Unionis. Ex p. 1. tr. 11. ref. 20. ibid.
124. An tempore interdicti, si quis habeat Bullam, teneatur audire Sacrum? Et qui audit Sacrum tempore interdicti virtute Bullae, an teneatur sub mortali, vel tantum sub veniali aliquas preces Deo pro unione Principum Christianorum contra Infideles emitere? Ex p. 1. tr. 11. ref. 2. ibid.
125. An Bulla Cruciate suspendat privilegia concessa in iure communi, eaque, quae in usu toleratae consuetudinis approbantur? Et an Bulla suspendat privilegia qua habent Regulares celebrandi tempore interdicti in aliquibus Festivitatibus, in quibus omnes admittunt ad Officia divina, & ad recipiendum Sacramenta? Ex p. 1. tr. 11. ref. 87. ibid.
126. An Bulla Cruciate suspendat privilegia Regularium commutandi vota, & in eis dispensandi, & absolvendi a reservatis? Et an per Iubium anni Sancti dicta privilegia suspendantur? Ex p. 1. tr. 11. ref. 100. p. 118
127. An Bulla Cruciate suspendat privilegia Mendicantium, ut non possint commutare, & dispensare vota, & absolvere a reservatis? Ex p. 3. tr. addit. ref. 23. ibid.
128. An Confessarius per Bullam Cruciate possit absolvere a suspensione incurta propter ordinationem ante legitimum aetatem? Et an hoc possit fieri, sive in Sacramento, sive extra illud; sive suspensio sit a iure, sive ab homine, sive poenalis, sive nominatim; sive ex delicto publico, sive ex occulto? Idem dicendum sive de habentibus privilegium. Et notatur invitum, vel absentem posse absolvi a suspensione. Et an suspensio lata a Pio II. extendatur ad Episcopos ordinatos ante aetatem? Ex p. 5. tr. 10. ref. 53. ibid.
129. An Confessarius habens facultatem generalem absolvendi a censuris, verbi gratia, per Bullam Cruciate, possit absolvere a suspensione contracta ob defectum tituli, secundum opinionem aliquorum, vel ob malam Ordinum susceptionem? Et an hoc possit fieri sive in Sacramento Poenitentiae, sive extra illud; sive suspensio sit a iure sive ab homine; sive generalis, sive nominata, &c. Et an Confessarius hoc facere possit non solum virtute Bullae, sed etiam privilegiorum? Et an si supradicti cum dicta suspensione celebrant, possint obtinere dispensationem ab irregularitate incurta virtute Bullae Cruciate? Ex p. 4. tract. 4. & Misc. ref. 115. p. 119
130. An per Bullam Cruciate sit dispensabilis omnis irregularitas qua est poena? Et doctrina huius questionis est valde notanda, & menti tenenda. Ex p. 1. tract. 11. ref. 27. ibid.
131. An aliqua species irregularitatis sit dispensabilis per Bullam Cruciate? Et nota doctrinam huius Resolutionis, & prompte eam in mente tene. Ex p. 4. tr. 2. ref. 81. p. 120.
132. Enumerantur plures casus, in quibus secundum opinionem Doctorum Confessarius virtute Cruciate potest tollere irregularitatem. Primum queritur, an virtute Cruciate aliqua irregularitas sit dispensabilis? Secundo, quis potest dispensare in hac irregularitate iterandi Baptisimum? Tertio quomodo tollatur irregularitas ex voluntate conjugiarum? Et an Praelatus Regularis possit cum illis in hac irregularitate dispensare ex vi suorum privilegiorum, si delictum est occultum? Quarto quis potest in hac irregularitate dispensare ex legitima

- Ordinum receptione, & usu? Quinto cursum deducatur, & queritur quis possit dispensare in irregularitate contracta ex apostasia & heresi? Et tandem obicitur, quod in facultate absolvendi contenta in Bulla Cruciate non comprehenditur facultas dispensandi: nam aliud est absolvere, & aliud dispensare? Ex p. 10. tr. 11. & Misc. tr. 22. p. 121
133. An absentes vigore Cruciate possint absolvi ab irregularitatibus qua includuntur sub nomine censurae? Et ex doctrina huius resolutionis inferitur, an Confessarius Regulares possint dispensare cum secularibus ad potendum debitu extra Sacramentum confessionis? Et an possint cum illis dispensare in absentia, & per scriptum? Ex p. 4. tr. 2. ref. 103. p. 122
134. An Commissarius Cruciate possit dispensare in aliquibus irregularitatibus? Et in textu huius resolutionis excipiuntur aliqua irregularitates, in quibus supradictus Commissarius non potest dispensare? Ex p. 1. tr. 11. ref. 110. ibid.
135. An Commissarius Cruciate possit dispensare super irregularitate publica contracta tamen ex delicto? Ex p. 1. tr. 11. r. 111. p. 123
136. An Commissarius possit dispensare in irregularitate proveniente ex homicidio casuali, licet publica, & ex iniusta mutilatione membrorum? Et an Episcopus ad maiores Ordines vigore Concilii Tridentini dispensare possit etiam in tali irregularitate, dummodo sit occulta, qua ad minores Ordines etiam si sit publica dispensare potest? Ex part. 1. tractat. 11. ref. 111. ibid.
137. An Commissarius Bulla possit dispensare in irregularitate contracta propter Symoniam? Et notatur tantum Symoniam notoriam in Ordine inducere irregularitatem? Ex p. 1. tr. 11. r. 113. ibid.
138. An irregularitas propter heresim occultam incurta sit dispensabilis per facultatem concessam Commissario Bullae Cruciate? Et docetur, an haereticus occultum incurrat irregularitatem, nec-ne? Ex p. 1. tr. 11. r. 114. ibid.
139. An irregularitas contracta per malam susceptionem Ordinum, quia suscipiens erat excommunicatus, vel suspensus, sit per Commissarium Cruciate dispensabilis? Sed remanet ista difficultas, in qua irregularitate contracta ex bigamia potest Commissarius Cruciate dispensare? Et notatur, quod si aliquis contracta cum corrupta, existente aliquo impedimento dirimente, & non consummavit matrimonium; imo quantum consummasset, non incurrit irregularitatem? Ex p. 1. tr. 11. ref. 115. p. 124
140. An Commissarius possit dispensare in aliquo impedimento matrimonii? Ex p. 1. tr. 11. ref. 116. ibid.
141. An ille primus gradus, in quo potest Commissarius dispensare, intelligendus sit in utraque linea transverfali, & recta? Et notatur, quod si denunciations culpabiliter essent omisse, etiam si matrimonium contractum sit ante Parochum, & testes, non possit in tali casu Commissarius dispensare? Ex p. 1. tr. 11. r. 117. ibid.
142. Quando dicitur impedimentum occultum, ut possit Commissarius Bulla dispensare? Ex p. 1. tr. 11. r. 118. ibid.
143. An quando Commissarius dispensat in impedimento, opus est, ut qui ignoravit impedimentum, certior de illo efficiatur? Sed difficultas est, utrum ad matrimonium invalidum ob impedimentum occultum ratificationem, cessante impedimento, oporteat alterum conjugem certiorare facere de nullitate prioris matrimonii? Ex p. 1. tr. 11. ref. 119. p. 125
144. An Bulla Cruciate suspendat Indulgentias Regularium? Et an sub illis verbis Bullae, exceptis tamen quoad eorum fratrum tantum, sub nomine fratrum in Bulla intelligantur etiam Novitii, & Moniales? Ex p. 1. tr. 11. ref. 88. ibid.

& Resolutionum.

146. An sub nomine Mendicantium in Bulla Cruciate
intelligatur etiam alii Religiosi, qui mendicantes non
sunt, sed ex beneficio Sedis Apostolice eorum fructibus
privilegiati? Et an sub nomine Mendicantium intelli-
gantur non solum Religiosi professi, sed etiam Novitii?
Ex p. 1. t. 1. r. 89. ibid.

147. An ad lucranda Indulgentias Bulla teneatur quis
cogitatus, si non habet mortalia, sed tantum venialia
peccata? Et docetur, quod Ecclesia non consuevit pra-
eparare confessionem nisi de mortalibus. Ex part. 1. t. 11.
r. 107. ibid.

148. An pro lucranda Indulgentia supradicta sufficiat
sufficiens Bullam confessionem fuisse in Quadragesima
praeparata, & habere propositum confitendi in Quadra-
gesima futura? Ex p. 1. t. 11. r. 105. p. 126

149. An oratio facienda in Ecclesiis, vel Altaribus pro
lucranda Indulgentia Bulla Cruciate, sufficiat, ut sit
mentalis? Ex quo inferitur, an etiam sufficiat oratio men-
talis ad per solvendam paenitentiam a Confessario impo-
sitam, Officium divinum, & Missam dicendam? Ex
p. 1. t. 11. r. 44. ibid.

150. An sufficiat ad lucranda Indulgentias Bulla Cru-
ciata visitare ex uno loco quatuor Altaria sine motu
corporali? Et si sint in eodem populo qui quoque Ecclesia,
an sufficiat visitare quatuor Altaria in eadem Eccle-
sia, aut in diversis? Sed adhuc dubium superest, quando
in aliquo populo tantum est unica Ecclesia habens tria,
vel quatuor tantum Altaria, utrum debeat quis visita-
re omnia illi, & iterum bis, vel ter unum Altare, vel
an vero debeat visitare unum Altare quinquies? Ex
part. 1. t. 11. r. 102. ibid.

151. An sufficiat ad lucranda Indulgentias visitare ex
uno loco quatuor Altaria sine motu corporali? Et an
quando quis eodem Altare quinquies visitat, non teneat
ur loco immovibili, sed eodem loco fixus possit illud quin-
quies visitare, dummodo qualibet visitatione finita sal-
tem corpus, & caput inclinet in signum distincte visita-
tionis? Ex p. 1. t. addit. ref. 25. p. 127

152. An si quis non potest ingredi Ecclesiam, quia est
plebs hominum, consequatur Indulgentiam Bulla, visi-
tando tamen talem Ecclesiam a foris, ut possibile est?
Item dicitur semel de Inbilao. Ex part. 1. t. 11. r. 103.
ibid.

153. An supradicta Indulgentia Bulla obtineri possit mul-
tiplex eodem die? Et an supradicta Indulgentia possint
sumi pro defunctis, ita ut pro illis possint etiam sumi
non de mulieribus? Et utrum aliquis possit sapius eod-
em die confiteri Indulgentiam concessam visitantibus
talem Ecclesiam tali die? Ex part. 1. tract. 1. r. 104.
ibid.

154. An per Bullam Cruciate quis lucratur in diebus si-
gnis qui vocantur Stationes, omnes Indulgentias ple-
narias in eis Rome? Et notatur posse sapius eodem die
lucrari supradictas Indulgentias, si quis multoies visi-
taverit Ecclesiam in supradicta die. Et quod possint In-
dulgentias sumi uno die multoies pro defunctis. Ex p. 5.
t. 1. r. 1. ibid.

155. Quoties per Bullam Cruciate lucratur quis Indulgen-
tiam plenariam? Et qui ad bellum pergit, an possit lu-
crari dictam Indulgentiam toties, quoties peccaverit, &
confessus fuerit? Ex p. 1. t. 11. r. 109. p. 128

156. An possit Confessarius virtute Bullae Cruciate ap-
plicare Indulgentiam moribundo sensibus destituito, qui
modo absolutionem sacramentalem sub conditione im-
pertendam, & a fortiori quando praesente Sacerdote dat
generalia signa, in quibus se peccasse, & de peccatis do-
lere ostendit. Et quid est ascendum si moribundus nec
Confessarium pervenit, nec indicia exhibuerit, an hoc non
possit Indulgentia Bulla sit illi impertienda? Ex p. 1.
t. 11. r. 108. ibid.

157. Quando sit applicanda morituris Indulgentia Bul-
lae Cruciate? Et multa circa hoc in textu huius Resolu-
tionis explanantur a Confessariis valde notanda, & pro
praxi menti tenenda, Ex part. 5. tract. 3. resol. 133.
pag. 129

157. Quomodo Confessarius tempore mortis debeat im-
partiri Indulgentiam Bullae Cruciate moribundo? Et an
Indulgentia Bulla solum concedatur pro articulo, & non
pro periculo mortis? Et si Confessarius non velit uti for-
ma tradita a Commissario, an satis sit dicere, Concedo
tibi omnes gratias, quas concedere possum virtute
huius Bullae, etiam si hoc ore tenens non explicet, sed solum
in mente habeat? Et si aliquis confiteatur, ut In-
dulgentia huius Bullae obtineat, & Confessarius ex ma-
litia eum non absolvat, an lucratur Bullae Indulgentias?
Et an in articulo mortis, quando Clericus haberi non
potest, an laicus possit concedere Indulgentiam Bullae?
Ex p. 1. t. 11. r. 106. ibid.

158. An in articulo mortis possit virtute Bullae Cruciate
applicari Indulgentia ab alio, quam a Sacerdote? Et an
aliquando haec Indulgentia in articulo mortis in casu li-
cet raro possit applicari absenti; videlicet si Parochus
postquam Extremam-unctionem contulit paenitenti
aegrotanti, oblitus est huius applicationem, & infirmus
jam moritur, nec potest Parochus eum adire, poterit de
domo sua infirmo tali absenti applicare Indulgentiam?
Ex part. 5. tract. 12. r. 46. Et ad pedem literae in
eadem part. 5. t. 5. r. 134. ibid. Ideo hic una tan-
tum transcribitur.

159. An Hispani, Sicili, &c. existentes extra Regna
Hispaniarum, & Sicilia possint sumere per alios Bul-
lam Cruciate, & ejus privilegia sumere, secuso privilegio
edendi lacticia? Et docetur Regularis virtute Cru-
ciata posse absolvi a peccatis mortalibus, & censuris non
reservatis a quocunque Confessario seculari, vel Regu-
lari approbato ab Ordinario, vel a deputato a Praeto-
rio sua Religionis. Ex p. 9. t. 6. & Misc. 1. r. 10. p. 130

160. An gratis, & Indulgentias Bullae Cruciate possit
quis sumi extra Regna, ubi Bulla non publica ut? Et an
doctrina huius Resolutionis extendatur ad esum car-
num, & lacticianorum; vel hoc indultum concedatur
tantum commorantibus in Regnis Hispaniarum, & non
extra? Ex p. 1. t. 11. r. 1. p. 131

161. An qui proficiscitur extra Regna Hispaniarum, vel
Sicilia, brevi tamen reverurus, possit uti privilegio Bul-
lae Cruciate circa esum ovorum, & lacticianorum? Et
difficultas est in hoc dubio quinam dicatur statim rever-
surus, ut illo medio tempore possit extra Regna Hispa-
niarum edere virtute Bullae Cruciate ova, & lacticia?
Et pro firmandae doctrinae supradictae quaestioni quaer-
itur, an Mediolanensis in oppido ubi viget ius com-
mune, possit vesci carnis quatuor primis diebus Qua-
dragesimae, ex eo quod Mediolani licet ex consuetudine
vesci carnis his diebus? Et docetur Castellam per
Lusitaniam transcurrentem posse more sua patriae intesti-
nis vesci diebus Sabbathi, quae in Lusitania non per-
mittuntur? Ex part. 5. tract. 14. & Misc. 2. ref. 10.
ibidem.

162. An si quis in mari, dum navigat, possit virtute
Bullae Cruciate edere lacticia, non obstante quod Bul-
la dicat extra Regna, ubi illa sumitur, non esse com-
edenda? Ex part. 4. t. 4. & Misc. 1. 190. p. 132

163. An exterius si veniat in Regnum ubi viget Bulla
Cruciate animo solo illam sumendi, & statim redituri,
possit pro illo anno uti illius privilegio? Et pro firman-
dae doctrinae huius quaestioni alia cursum in exemplum
adducuntur. Et docetur, quod privilegia Bullae Cru-
ciate non stricte, sed ample interpretanda sunt. Ex
p. 1. t. 2. & Misc. 2. r. 37. ibid.

164. An Cardinales, si sint Sacerdotes, vel Regulares
possint in Regnis Hispaniarum virtute Bullae Cruciate
edere ova, & lacticia? Ex part. 1. t. 2. & Misc. 2.
r. 38. p. 133

ANAE
omnia
III

Index Tractatum,

165. An Regulares Militarium Ordinum, etiam si sint Sacerdotes possint frui privilegio Bullae Cruciate vescenti ovis, & lacticiis? Et an in jejuniis ex votis poenitentiae, aut Iubilaeo extra Quadragesimam possint seculares ovis vesci? Idem asseritur de Sacerdotibus, & Religiosis. Sed si incidant in Quadragesimam, possunt seculares cum Bulla Cruciate ovis vesci, non tamen Presbyteri, aut Regulares. Ex part. 11. t. 2. & Misc. 2. r. 53. ibid.
166. An in hoc Sicilia Regno diebus Quadragesimalibus, & aliis jejuniis usus sagininis & lardi sit licitus habentibus Bullam Cruciatam? Et hoc sit licitum advenis, & peregrinis? Et multa alia adducuntur pro confirmanda consuetudine circa hoc in dicto Regno Sicilia. Ex p. 1. t. 9. r. 21. p. 134
167. An Bulla Cruciatam det privilegium illam sumentibus, ut in jejuniis alicujus Iubilaei possint edere lacticiam? Et an ubi non adest consuetudo abstinendi a lacticiis extra Quadragesimam possint fieri jejunia Iubilaei edendo lacticiam etiam absque Bulla Cruciate? Idem dicendum est de lacticiis ex voto, vel ex poenitentia a Confessario injuncta poenitentibus. Et docetur non solum de jure, sed neque de consuetudine interdicti in die jejunii lacticiam extra Quadragesimam. Ex p. 1. t. 11. r. 3. p. 135
168. An licitum sit in ieiuniis Iubilaei, voti, & impositis pro poenitentia, comedere ova, & lacticiam cum Bulla Cruciate? Ex part. 1. t. 9. r. 17. ibid.
169. An Regulares, & Presbyteri seculares sumendo Bullam possint diebus Dominicis Quadragesimae uti lacticiis? Ex part. 1. t. 11. r. 5. ibid.
170. An per privilegium Bullae dispensatus in esu carnis, censetur dispensatus ad ieiunandum? Et notatur, quod quando per Bullam quis dispensatus est, ut comedat carnes, & lacticiam, possit simul comedere pisces. Ex p. 1. t. 11. r. 4. ibid.
171. De privilegio Bullae Cruciate edendi carnes ex licentia utriusque Medici. Et an hoc privilegium deseruiat quando causa est dubia? Et qui habet experientiam antequam sibi esse nocivum carnis non uti in Quadragesima; an teneatur in futuris Quadragesimis abstinere a carnibus ad experiendum an nocivum exoritur? Et qui ex infra causa in Quadragesima comedunt carnes, an peccent contra temperantiam naturalem, si ad excitandum appetitum parum piscari sumant? Et an in tali casu incurrant in excommunicationem latam in aliquibus Decretis contra comedentes piscatum, & carnes in Quadragesima? Ex p. 3. t. 5. & Misc. 1. r. 70. p. 136
172. Senator civitatis emebat salnam frumenti ad tarenos v. g. 30. sed assererat illam emisse ad tarenos 36. quae sit, an possit uti Bulla Compositionis, cum illud frumentum illo cariori pretio emisset civis in pane cocto, qui modo ignoratur quinam sint? Et pro praxi huius difficultatis alia similes etiam explanantur circa hoc passim contingentes: & tota doctrina est valde notanda, & in mente tenenda a Confessariis pro piscatoribus, dulciatoribus, campombus, tabernaculis, & similibus. Et late discutitur in praedictis casibus cui facienda est restitutio: vel an possint supra dicti Bulla Compositionis uti? Ex p. 4. t. 4. & Misc. r. 46. ibid.
173. An qui scit vendidisse vinum, verbi gratia in tali loco, vel mistum aqua, vel cum falsa mensura, ignorat tamen damnificatos, possit sumere Bullam Compositionis? Idem dicendum est de macellariis, cauponibus, piscatoribus, &c. Ex part. 4. t. 4. & Misc. r. 113. pag. 118
174. An facta compositione bonorum incertorum per Bullam, comparente vero domino teneatur qui se composuit, ad restitutionem? Et an Episcopi possint concedere supra dictam Bullam Compositionis pro sua tantum Diocesi? Ex p. 4. t. 4. & Misc. r. 112. ibid.

175. An infirmus possit mandare in testamento, ut post ejus mortem heres, seu executor sumat pro illo Bullam Compositionis? Et notatur primo Bullam compositionis non prodesse his, qui prava ejus conscientia bona aliena illicitè acquisierunt. Secundo queritur, quod si creditur ita absens est, ut nequeas illi debitum persolvere, neque speres brevi tempore posse, ob cuius causa excusaria a restitutione facienda, in isto casu an locus compositionis sit? Tertio docetur magnam controversiam esse, an si bona quae sibi in hac compositione remissa sunt extera in specie, vel aequivalenter, quatenus eorum occasione dicitur factus est, cum creditor compareret, neque prescriptione tueri potes, tenearis ea creditor reddere? Ex part. 11. t. 8. & Misc. 8. r. 11. ibid.
176. An Bulla Cruciate vivorum pro se in aliquo casu jam mortuis? Verbi gratia ad effectum, nempe, ut in loco sacro sepeliatur, & absolutio excommunicationis praestetur, & consequenter suffragia Ecclesiae pro ipso offerantur? Et quid si quis relinquat stipem praescriptam in hunc finem, ut post ipsius mortem Bulla pro anima sua sumatur? Ex part. 11. t. 8. & Misc. 8. r. 13. pag. 139
177. An quis possit sumere Bullam defunctorum pro duobus, aut pluribus? Et an animam quae a corpore soluta in Purgatorio est destinata, possit Pontifex viva liberari, ut nequam in Purgatorio ingrediatur? Ex p. 11. t. 2. & Misc. 2. r. 43. p. 140

APPENDIX

Ad hunc Tractatum tertium de Bulla Cruciatæ hujus Tomi quarti.

AN Commissarius Bullae Cruciatæ possit dispensare ad petendum debitum cum viro, qui post partum, pariter baptizavit infantem, adstantibus multis aliis, qui hoc possint facere? Eadem est ratio uxoris erga virum. Ex p. 3. t. 4. ex r. 3. Quae nunc inveniuntur in tom. 1. t. 1. de Baptismo r. 103

An virtute Cruciatæ Parochus possit exponere ad confessiones audiendas approbatus a quocunque Episcopo aliisque novis approbatione? Et an Parochus per Bullam Cruciatam subleam, &c. sit eligibilis pro totum mandatum sine approbatione Episcopi ad confessiones audiendas? Ex part. 3. t. 4. ex r. 109. & 145. alias 110. & 146. Quae hic reperientur in tom. 1. t. 3. de Poenitentia r. 12. & 13

An Generalis, & alii Pralati Regulares virtute Cruciatæ possint sine approbatione Episcopi excipere confessiones secularium? Et an possit puniri regularis, qui exponitur a suo Superiore ad excipiendas tantum virorum confessiones, excipit tamen confessiones seminariorum vigore Cruciatæ? Et an Confessarius vigore Bullae Cruciatæ possit exemptare, & dispensare in poena privationis Officiorum, & inhabilitatis lata in Bulla Pii V. contra intrudentes feminas in Monasteriis? Et quid de excommunicatione Pontifici reservata, etiam si sit occulta, an possit absolvi a Confessario virtute Cruciatæ? Et notatur Sacerdotem semel approbatum, si absque causa ab Ordinario reprobatum, aut suspenditur, possit eligi in Confessarium per Bullam Cruciatam, si non ex culpa propria evertitur. Et an votum castitatis emissum ante contrahendum matrimonium possit committi per Bullam Cruciatam, ut votens possit petere debitum? Ex part. 10. t. 14. ex rel. 8. alias 6. & in part. 3. t. 2. ex rel. 93. & 66. & in p. 11. t. 4. ex r. 15. & in t. 8. r. 16. Quae huius sumi in tom. 7. tract. 1. de Regularibus. r. 43. 111. 246. 79. & 278

An virtute Cruciatæ absolutus in articulo mortis a castro in Bulla Caena reservatis non teneatur ad compositionem, nec possit illi id onus imponi? Ex part. 5. t. 3. ex r. 66.

& Resolutionum.

Qua nunc invenitur in tom. 1. tr. 4. de Absolutione sacramentali ref. 44

An Sacerdos qui virtute Cruciatæ non potest absolvere nisi satisfacta parte, si absolvat non satisfacta parte, absolutio sit illicita, sed non invalida? Ex p. 10. tr. 1. 2. et ref. 7. *Qua hic reperitur in tom. 6. tr. 1. de Legibus ref. 30*

An latere delegatus teneatur dispensare, si adsit causa sufficienti, si hoc privilegium sit concessum in favorem penitentium, ut est privilegium Bullæ Cruciatæ, & Jubilæi? Et an privilegia Bullæ Cruciatæ, & Jubilæi quatenus continent potestatem dispensandi sint strictè, vel late interpretanda? Ex p. 8. tr. 3. ex r. 28. & 48. *Qua hic sunt in tom. 3. tract. 2. de dispensatione ref. 16. & 50*

An irregularitates septa Monasterii Monialium, si casus in regulis possint absolutionem excommunicationis obtinere à quocumque Confessario vigore Bullæ Cruciatæ? Et an Commissarius Bullæ Cruciatæ possit in irregularitate ex defectu lenitatis dispensare? Ex p. 2. tr. 16. ex r. 3. aliàs 35. & in p. 4. tr. 2. ex ref. 69. *Qua nunc invenitur in tom. 3. tract. 3. de Episcopis ref. 31. & 33*

An qui peccant, alias non peccaturi, ex conscientia Bullæ Cruciatæ, teneatur hanc circumstantiam in confessione explicare? Ex p. 1. tr. 7. ex r. 33. *Qua nunc reperitur in tom. 1. tr. 7. de Circumstantiis, ref. 162*

An Canonici Penitentiarum sine speciali Episcopi approbatione sit eligibiles in Confessarium per Bullam Cruciatam? Et an Confessarius eligendus vigore Cruciatæ debeat esse approbatus ab Episcopo, etiam quoad Regulares, nec non sufficiens esse approbatus à Prelato Regulari sui Religionis, vel alterius? Et an quando in Bulla conceditur facultas absolvendi ab omnibus casibus reservatis vigore talis indulti possit fieri absolutio à censuris reservatis? Et an per generalem votorum commutationem factam virtute Bullæ Cruciatæ possit Confessarius transacto postea tempore Bulla illa commutare? Et docetur per absolutionem generalem datam in confessione vigore Cruciatæ à censuris reservatis, & per dispensationem ab irregularitatibus, & absolutionem à reservatis, non est dubium manere peccentiam absolutam à censuris, & dispensationem in irregularitatibus, & quod peccata obliata reservata possint transacto tempore Cruciatæ confiteri, & absolvi à quocumque Confessario ab Ordinario approbato. Ex p. 5. tr. 1. ex ref. 2. aliàs 31. & in p. 3. tr. 2. ex ref. 2. 1. & in p. 10. tr. 14. ex r. 6. & 30. aliàs 4. & 28. *Qua hic sunt infra in hoc ipsomet tom. 4. tr. 4. de Iubileo ref. 67. 66. & 60*

An Indulgentia pro mortuis lucretur, si sumens, & solvens Bullam Cruciatam pro defuncto sit in peccato mortali? Ex p. 5. tr. 1. 2. ex ref. 39. aliàs 38. *Qua hic est infra in hoc ipsomet tom. 4. tract. 5. de Indulgentiis ref. 36*

An habentes Bullam Cruciatam possint in collatione serotina ieiunium sumere aliqui casus, vel lactis, vulgo Casta-vello, seu Tomazo? Et an ieiunia ex voto possint Confessarius vigore Cruciatæ commutare? Et an Confessarius non debeat scrupulos inicere penitentibus comedentibus tempore Quadragesimæ cum Bulla Cruciatæ, que contra gallinas invenitur? Et an quando causa est dubia, v. g. ieiunii, &c. recurrendum sit pro dispensatione ad Superiorem, vel ad Confessarium elictum per Bullam Cruciatam, ut dispense? Ex p. 5. tract. 14. ex ref. 12. & in part. 1. tract. 9. ex ref. 15. & in part. 3. tract. 6. ex ref. 80. & in p. 10. tr. 13. ex ref. 27. *Qua hic sunt infra in tract. 6. de Ieiunio tr. 13. 3. 2. & 4*

An qui non solvit decimas cum petuit, si postea fiat impotens, possit absolvi ab excommunicatione per Bullam Cruciatam cum cautione, non obstante Concilio Tridentino

Tom. IV.

ref. 25. c. 12. de Reformat. dicente talem non esse absolvendum, nisi plena restitutione subsequita? Et an per Bullam Cruciatam, ut privilegium concessum in favorem penitentium, non possit talis absolvi in virtute ab excommunicatione? Et an secus dicendum sit, si privilegium sit concessum in favorem Confessarii? Et an qui mortuus est excommunicatus, & non dedit signa contritionis, possit post eius mortem sumi Bulla, & per eam absolvi ab excommunicatione? Et an qui in articulo mortis fuit absolutus à censuris, & reservatis Papa ex vi Cruciatæ, non teneatur si evaserit periculum se presentare; imò satisfacere (quod est valde notandum) oneri comparandi, si coram Confessario facultatem habente absolvendi ex privilegio extra mortis articulum se presentet. Ex p. 5. tr. 9. ex ref. 39. 10. & 24. & in p. 5. tr. 14. ex ref. 59. *Qua nunc invenitur in tom. 5. tr. 1. de Excommunicatis, ref. 187. 189. 209. & 202*

An virtute Cruciatæ possint absolvi percussiones Clericum, etiam enormi percussione? Ex p. 9. tr. 4. ex r. 57. *Qua hic reperitur in tom. 5. tract. 2. de Percussione Clerici, ref. 80*

An irregularitas contracta à solis Clericis, si non Sacerdotes confessiones audiant, si delictum est occultum, possit per Bullam Cruciatam dispensari? Put ministrent in susceptis, & possint ascendere ad superiores Ordines? Ex p. 4. tr. 2. ex ref. 77. *Qua hic est in tom. 5. tr. 5. de Irregularitate ref. 22*

An delegatus possit sumere aliquid pro executoriis, & licentis publicandi Indulgentias Bullæ Cruciatæ? Ex p. 5. tr. 13. ex ref. 71. *Qua nunc invenitur in tom. 5. tr. 7. de Datis & Promissis ref. 46*

An Confessarius per Bullam Cruciatam, licet non possit absolvere ab hæresi occulta, possit tamen absolvere receptatores, fautores, & defensores hereticorum, & legentes, tenentes, & imprimentes eorum libros, & schismaticos, & micromantes, &c. Et an Confessarius possit virtute Cruciatæ absolvere à contentis in edicto Dominorum Inquisitorum, hæresi tamen excepta? Et an verò Confessarius virtute Cruciatæ possit absolvere tantum semel in vita, & semel in morte ab omnibus casibus contentis in primo Canone Bullæ Cæne? Et an malefici, sortilegi, sollicitantes in confessione, blasphemantes hereticaliter, & similes alii casus per Cruciatam possint absolvi toties, quoties? Et an Confessarius possit Bullam Cruciatam possit absolvere feminam sollicitatam, que non denunciavit, si postea denunciet? Ex p. 5. tr. 12. ex ref. 35. aliàs 36. & in p. 1. tr. 5. ex ref. 7. *Qua hic reperitur in tom. 5. tr. 8. de hæresi ref. 30. & 32*

An femina sollicitata, & conscia edicti, & non denuncians intra terminum, excommunicationem incurrat, à qua absolvi non possit per Bullam Cruciatam, nisi facta sit dicta denunciatio, qua tunc per Bullam Cruciatam possit à quocumque Confessario absolvi, si facta sit denunciatio? Et an in ceteris casibus præter hæreticum dogmatizantem, & docentem eos hæresim, non teneatur criminosis prodere seipsum ex Edicto Inquisitorum, sed possint absolvi per Cruciatam? Et an non sit absolvendus vigore Cruciatæ qui excommunicatur donec evinciat concubinam, nisi prius sit expulsus, nec sufficiat, ut promittat expellere? Ex p. 4. tract. 5. ref. 26. 29. & 35. & in p. 1. tract. 4. ex ref. 8. *Qua hic sunt in tom. 5. tr. 9. de Denunciationibus ref. 18. 21. 23. & 15*

Est in aliqua Ecclesia Regularium Altare privilegiatum, in quo per Missam ibi celebratam liberatur anima à Purgatorio, suspenditur-ne hæc gratia per Bullam Cruciatam? Et stando in sententia affirmativa, quis teneatur Bullam vivorum accipere, ut talis Indulgentia revalidetur, & applicari possit defuncto, an prædicta Bulla requiratur in sacerdote, an verò in eo qui pro defuncto celebrare facit? Et an magis pro sit anima existens in Purgatorio

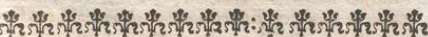
Index Tractatum,

atorio in Missa Altaris privilegiati, quam indulgentia Bulla Cruciate? Ex p. 1. tr. 1. 1. ex r. 86. & in p. 3. tr. addit. ex r. 2. 2. & in p. 9. tr. 2. ex r. 2. 2. & 2. 6. Que hic sunt supra in hoc ipso met. tom. 4. t. 1. de Altaribus privilegiatis r. 30. 31. 32. & 38

Nota quod supra in hoc ipso met. tom. 4. tr. 2. de Orationibus privatis, sunt quam plurima difficultates misse pro illo Tractatu de Orationibus privatis, & ex isto de Bulla Cruciate pro erigendis Orationibus ex vi dicta Cruciate, & pro audienda Missa, & celebranda, & Sacramentis Eucharistie, & Penitentia ministrandis in supradictis Orationibus privatis per Bullam Cruciate, & etiam tempore interdicti, & indulgentiis lucrandis, &c. ideo si ita casus misis occurrerit, quamvis prope est predictus Tractatus in hoc ipso met. Tomo quarto, require illum ibi in sequentibus Resolutionibus hic assignandis, & in aliis, videlicet in ref. 2. 8. 3. 5. 3. 6. 3. 9. 40. & à ref. 4. 2. usque ad ref. 5. 9. inclusivè, quia omnes predictæ Resolutiones sunt plena difficultatibus misis pro illo, & isto Tractatu.

An excommunicatio contracta ex fractione Bulla Pii IV. & Gregorii XV. de Collationibus, & Scripitionibus tempore Conclavis, si sit occulta, possit absolvi ex virtute Bulla Cruciate? & an si in periculo, vel articulo mortis quis absolutus fuit à supradicta excommunicatione per Bullam Cruciate, teneatur postea si convaluerit, se coram Summo Pontifice presentare? Ex p. 12. tract. 2. ex ref. 10. 29. & 34. Qua nunc invenitur in tom. 9. tract. 7. de Cardinalibus refol. 113. 122. & 127

An Principes imponentes gabellas, licet justas super bona Ecclesiasticorum incurrant in excommunicationem Bulla Cæne, vel tantum incurrant in aliam excommunicationem Papalem, à qua, satisfacta parte, per Bullam Cruciate absolvi possint? Ex p. 1. tract. 2. ex ref. 48. aliàs 47. Qua hic reperitur in tomo 9. tractat. 2. de Immunitate Ecclesiastica resolutione 237

TRACTATUS IV.

De Jubilæo p. 141.

1. RES. **Q**uo Episcopo debeat esse approbatus Confessarius per Jubilæum eligibilis? Idem est dicendum, si ex vi Bulla Cruciate Confessarius sit eligendus. Ex p. 5. tr. 12. refol. 53. aliàs 52. ibid.
2. An per Jubilæum sit eligibilis in Confessarium Parochus qui renunciavit beneficium, vel ab ipso fuit privatus? Idem est, si per Bullam Cruciate dictus Parochus eligatur. Et inferitur, quod si Parochus beneficium amittit, vel illud relinquit per ingressum Religionis, poterit eligi virtute Jubilæi, quo penitenti conceditur facultas eligendi in Confessorem Sacerdotem approbatum. Etiamque deducitur, quod Parochus poterit ei, qui antea erat Parochus dare facultatem audiendi confessiones in sua Parochia. Et docetur Parochum tunc habentem beneficium Curati, non solum esse eligibilem per Jubilæum intra eandem Diocesim, sed extra, & ubique terrarum. Ex p. 5. tr. 12. ref. 47. p. 142
3. An in aliquo casu sit eligibilis per Jubilæum Sacerdos non approbatus ab Episcopo, sed à Parocho? Et an Parochus possit suis subditis licentiam præbere, ut confitentur cum Sacerdote approbato ab Episcopo alterius Diocesis, secus prohibitionem proprii Ordinarii? Ex p. 5. tr. 12. ref. 48. ibid.
4. An per Jubilæum sit ubique eligibilis in Confessarium secularis, vel regularis approbatus tantum limitatè

ad parvum oppidum, vel quoad personas? Et quid, si ex defectu scientie sit approbatus pro supradicto loco, & personis? Idem est dicendum si eligatur per Cruciatam. Ex part. 5. tract. 12. refol. 49. aliàs 48. p. 143

5. An Religiosus ab Episcopo approbatus sit eligibilis per Jubilæum, etiam si à suo Superiore, & Prælo per sententiam privatus sit, ne confessiones secularium audiat? Et an sit probabile etiam sine Bulla valde posse predictum Religiosum secularium confessiones audire virtute approbationis, & jurisdictionis ab Ordinario concessa; etiam si legitime non fuerit Ordinario presentatus, & per suum Superiorem per sententiam prohibitus? Ex part. 5. tract. 12. refol. 50. aliàs 49. ibid.
6. An per Jubilæum sit eligibilis in Confessarium Prælati Regularium, non approbatus ab Ordinario loci? Et quid extra Jubilæum, & Bullam Cruciate? Et an Canonici Penitentiarum sine speciali Episcopi approbatione sit eligibilis per Bullam, aut Jubilæum? Ex p. 5. tr. 12. r. 52. aliàs 51. p. 144
7. An Confessarius eligendus virtute Bulla Cruciate, vel Jubilæi debeat esse approbatus ab Episcopo, etiam quoad Regulares, ita ut non sufficiat esse approbatus à Prælo Regulari sua Religionis, vel alterius? Ex p. 5. tr. 12. r. 21. ibid.
8. Virum tempore Jubilæi Regulares teneantur eligere Confessarium non à suo Prælo, sed ab Episcopo loci approbatum? Ex p. 2. tract. 17. & Misc. 3. refol. 47. p. 145
9. An Religiosi tempore Jubilæi possint eligere Confessarium non approbatum ab Episcopo, sed approbatum à Prælo Regularium? Et an sententia hujusmodi procedat quoad Novitios? Et an tempore Jubilæi Religiosi possint sine Superioris licentia confiteri cum extraneis, ita ut non possit Superior prohibere suis subditis, ne confitentur cum sacerdotibus secularibus, vel Regularibus alterius Religionis? Ex p. 5. tr. 12. r. 37. ibid.
10. An quicumque Confessarius ab Ordinario approbatus possit tempore Jubilæi absolvere Moniales à peccatis, vel à casibus, & censuris reservatis? Ex p. 3. tr. 2. ref. 29. & ad pedem literæ in præcitata p. 3. tract. 4. ref. 153. aliàs 154. Idem hic una tantum transcribitur. p. 146
11. An Moniales tempore Jubilæi possint eligere quicumque Confessarios ab Ordinario approbatos, etiam si in particulari non sint ad eandem Monialium confessiones deputati ab Ordinario? Ex p. 5. tr. 12. r. 11. ibid.
12. An superiores Regularium possint pro suis subditis promulgare Jubilæum, non expectata promulgatione Episcopi Diocesani, seu Parochi? Et quid si Episcopus, aut Parochus non mittit copiam, aut Breviarium Bulla Jubilæi? Et an dici possit Papam Religiosis volentes acquirere Jubilæum subijcere Ordinario loci non coactione, & lesione exemptionis? Et an Prælati Regularis duabus postquam authenticam habuit Jubilæi notitiam hebdomadibus possit eum indicere, esse Episcopus servus servorum dei indicat Jubilæum? Ex p. 10. r. 14. & Misc. 4. r. 33. aliàs 33. ibid.
13. An quando in Jubilæo conceditur facultas absolvendi ab omnibus casibus, & censuris reservatis Papa, possit Confessarius à casibus Bulla Cæne absolvere? Et an quis possit absolvere à casibus Bulla Cæne, an sufficiat, ut in Jubilæo dicatur, quod conceditur facultas absolvendi à casibus Bulla Cæne sine expressa derogatione ipsius Bulla? Ex p. 5. tr. 12. r. 34. p. 147
14. An in Jubilæo possit Confessarius commutare vota peregrinationis Hierusalem, ad limina Apostolorum, & D. Jacobum Compostellanum, si non exprimitur, vel notatur discrimen inter votum castitatis perpetuum, vel Religionis

& Resolutionum.

Religionis, & reliqua Pontifici reservata; quia illa
non potest relaxandi potestas non censetur concessa, nisi
expressim; hac autem relaxandi potestas satis in ge-
nerali censetur expressa. Ex p. 5. t. 12. rel. 59. alias
18. ibid.

14. An vigore Iubilaei, Bulla Cruciate, aut cuiusvis al-
terius privilegii sit dispensabile votum Religionis stri-
ctae in Religionem minus strictam? Ex p. 10. t. 14.
& Misc. 4. r. 29. alias 27. p. 148

15. An Confessarius vi Iubilaei possit dispensare, vel
commutare votum Religionis, vel perpetuae castitatis,
quando non est tota materia voti? Idem dicendum est
de Episcopo. Et postquam votum Religionis, vel castita-
tis perpetuae fuit a Summo Pontifice commutatum in ma-
teriam non reservatam, v. g. in elemosynas, in confes-
sione veniatur, &c. an possit Confessarius vi Iubilaei,
Episcopus hanc materiam commutationis non refer-
re hanc commutare in aliam materiam? Idem di-
cendum est de quovis alio habente privilegium ad dispen-
sandum in voto. Ex part. 5. tract. 1. 2. r. 61. alias 60.
ibidem.

16. An Confessarius vi Iubilaei, vel Episcopus possit
commutare votum perpetuae castitatis, vel Religionis me-
tuo extortum? Idem est dicendum de votis emissis
ex periculo mortis, & naufragii. Et an votum etiam so-
lemne ex metu iniuste incusso editum in foro con-
fessionis sit irritum? Ex part. 5. t. 12. r. 62. alias 61.
pag. 149

17. An Confessarius vi Iubilaei, in quo datur facultas
commutandi vota, exceptis votis castitatis, & Religio-
nis possit commutare juramenta pro Religionis, & per-
petuae castitatis? Et an dicta juramenta sint reservata
Summo Pontifici vel tantum Episcopo? Ex p. 5. t. 12.
r. 60. alias 59. ibid.

18. An Confessarius virtute Iubilaei habens facultatem dis-
pensandi, & commutandi vota, extendatur hac facul-
tate ad juramenta promissoria Deo facta, vel ad vota ju-
rata? Et an vero, si facultas delegata dispensandi, aut
commutandi esset limitata ad unicum votum, tunc pos-
set transferri juramentum de eadem materia illi concomi-
tante adiunctum? Ex part. 5. t. 12. r. 58. alias 57.
ibidem.

19. An virtute Iubilaei possit Confessarius commutare ju-
ramentum solummodo iuratum, aut metu iniuste extortum?
Et an possit Confessarius virtute Iubilaei commutare
vota in favorem tertii facta, nondum tamen accepta-
ta, ac verbi gratia si quis voverit se daturum Calicem
contra Ecclesiam, vel elemosynam certe personae, aut
congruam Ecclesiam, &c. sine consensu illius in cuius
favorem sunt facta? Ex p. 5. t. 12. r. 57. alias 56.
pag. 150

20. An Confessarius virtute Iubilaei possit absolvere a ca-
stitate Episcopo reservatis? Et an hoc etiam extendatur
ad casus & censuras reservatas ab Episcopo, etiam
post Iubilaei publicationem? Ex p. 3. t. 4. r. 148. alias
149. ibid.

21. An Confessarius virtute Iubilaei, Bulla Cruciate,
aut alterius privilegii possit commutare vota extra sa-
cramentalem confessionem? Et ita faciendo Confes-
sarius peccet mortaliter per doctrinam, que in §. 2. u-
per Resolutionis traditur? Ex quo etiam inferitur, an
Regulares teneantur per se, secus scilicet scandalo, obser-
vare precepta Synodalia: & an censura Synodales per
Episcopum promulgatae ligent Regulares? Et deduci-
tur, an verba imperativa continent preceptum? Et
quid dicendum est in Conciliis, & Decretis Pontifi-
cis, an verba imperativa semper accipienda sint pre-
ceptiva? Ex p. 5. t. 12. r. 36. ibid.

22. An tempore Iubilaei possit quis petere commutatio-
nem votorum, vel operum uniuscuiusque ab uno Confessa-
rio, & postea cum altero confiteri? Ex p. 5. t. 12. r. 51.
alias 50. p. 151

24. An si quis in vigilia Nativitatis jejunaret pro lu-
crando Iubilaeo, satisfaceret sumendo illam majorem
quantitatem, que sumi solet in dicta Vigilia, cum je-
junatur extra tempus Iubilaei? Et supponitur in di-
cta Vigilia posse sumi uncias sexdecim in collatione se-
rotina. Et docetur quod si aliquis jejunasset nesciens Iu-
bilaeum promulgatum, tunc hoc non obstante, illud lu-
craretur. Et aliqua alia pro jejunio Iubilaei adducun-
tur. Ex part. 1. 1. tractat. 7. & Misc. 7. resolut. 12.
ibidem.
25. An ad lucrandum Iubilaeum sufficiat, quod commu-
tatio jejuniorum ex iusta causa fiat, verbi gratia, Fe-
ria quinta? Et an potestas commutandi opera Iu-
bilaei, ita se extendat ad praeiterita, ut possit Confessa-
rius electus commutare omnia, & singula opera omnia?
Ex p. 5. t. 12. r. 25. p. 151
26. An qui omisit ex malitia opera prescripta in Iubi-
lao, possit ultimo die illud lucrari, & dicta opera a
Confessario commutari? Et an Confessarius poeniten-
ti, qui visitavit Ecclesias statutis diebus, & die Sab-
batho confitetur, si adsunt iusta causa, possit differ-
re absolutionem, & Communionem ultra tempus in
Bulla statutum per aliquot hebdomadas, & adducun-
tur duo casus in textu huius Resolutionis pro praxi
huius questionis? Ex part. 5. tract. 12. resolut. 26.
ibidem.
27. An in Iubilaeo extra tempus Quadragesima possit
quis comedere lacticia sine Bulla Cruciate? Et an
possit adduci consuetudo in contrarium? Et an in du-
bio de tali consuetudine, an fuerit introducta animo se
obligandi, vel causa devotionis, & honestatis, prae-
sumendum sit non obligare? Ex p. 3. tract. addit. r. 20.
pag. 153
28. An si in Bulla praecipitur tribus diebus ieiunio-
rum fieri Orationem, elemosynam, &c. an in istis
diebus facienda sit? Et an quando expresse Bulla non
dicit, ut oratio, visitatio, & elemosyna fiat tribus
diebus, sed tantum indeterminatè mandatur Ecclesia-
rum visitatio, oratio, elemosyna, an sufficiat visitare,
orare, & elemosynam facere, etiam die Dominico non
solum ante, sed post Communionem? Ex part. 5. t. 12.
r. 22. ibid.
29. An quando in Bulla Iubilaei, vel Indulgentiae pra-
scribitur simpliciter, & indeterminatè elemosyna, hac
facienda sit secundum qualitatem personae? Et quid est
dicendum quando in Bulla praecipitur elemosynam faci-
endam esse iuxta facultates cuiusque? Ex p. 5. t. 12.
r. 14. ibid.
30. An quando in Iubilaeo Superior non vult aliquid da-
re pro elemosyna, possit illum subditus clam à Mo-
nasterio accipere? Idem est in praedicto casu de Mo-
nialibus, uxoribus, filiis, servis, & mancipiis res-
pectu Abbatis, mariti, patris, & Domini. Et an
quando in Iubilaeo elemosyna danda relinquatur unius-
cuiusque arbitrio, sufficiat minima? Et an sufficiat
dando elemosynam illi, quem puto esse pauperem, cum
revera sit dives, & fingat se pauperem? Et an paupe-
res facti obligentur restituere qua per elemosynas minu-
tas acceperunt? Ex part. 10. t. 15. & Misc. 5. r. 22.
pag. 154
31. An pauperes qui non possunt ad lucrandas Indulgen-
tias largiri elemosynam, egeant commutatione in
aliquid opus pium, sicut qui non potest ieiunare, vel
Ecclesias visitare, vel in tali casu an sufficiat si pauper
curet, ut elemosyna ab alio detur pro se? Ex p. 5. t. 12.
r. 15. p. 155
32. An si quis in Iubilaeo praeberet elemosynam per ser-
vum qui illam tamen non daret, lucraretur Iubilaeum?
Vbi plura de elemosyna largienda tempore Iubilaei pro
omnibus personis tam secularibus, quam Regulari-
bus adducuntur. Ex part. 5. tractat. 12. resolut. 31.
ibidem.

ANNAE
BIBLIOTHECA
MUSEI
MUSEI

Index Tractatum,

33. An introsciente, non elapso tempore Iubilaei, famulum non dedisse elemosynam à Domino acceptam, ut pauperibus largiretur, teneatur Dominus adhuc alteram elemosynam erogare? Et supponitur, quod Dominus; si dat famulo stipem pro pauperibus ad lucrandum Iubileum, & ipse sibi retineat, Dominum bona fide lucrari Iubileum. Et docetur elemosynam dandam pauperibus pro consequitione Iubilaei, non esse mensurandam juxta uniuscujusque sumentis mensurationem. Ex p. 1. t. 7. & Misc. 7. r. 18. p. 156
34. An quis possit lucrari Iubileum praestando opera, quae ex alio capite facere tenetur? Ut v. g. ex obligatione precepti divini, aut Ecclesiastici, aut Confessarii, vel voti, ut si in Quadragesima publicatur Iubileum, vel tempore quatuor temporum, &c. Ex p. 5. t. 12. r. 55. aliàs 54. ibid.
35. An si quis v. g. hic Panormi post publicatum Iubileum visitavit Ecclesias, compulsus postea ex aliquo negotio à Panormo discedere, possit in alio loco reliqua opera praestare, & Iubilium lucrari? Ex p. 5. t. 12. r. 53. p. 157
36. Quis jejunavit, & visitavit Ecclesias in prima hebdomada Iubilaei, & postea in secunda, die Dominico, vult confiteri, & Communionem sumere; quaritur, an ita lucratur Iubileum, & Confessarius possit illum à peccatis, & censuris reservatis absolvere? Et an qui complexit intra hebdomadam opera omnia in Iubilaeo injuncta, ita ut ultimum opus sit jejunium Sabbathi, si iterum mane die Dominico incidat in casum reservatum, possit ab illo virtute Iubilaei absolutionem obtinere? Et quid, si post communionem Dominice in reservata incurrerit? Ex p. 3. t. 4. r. 152. aliàs 153. ibid.
37. An qui adimplet opera injuncta intra duas hebdomadas lucratur Iubileum? Ex p. 5. t. 12. r. 24. ibid.
38. Quis noluit lucrari Iubileum, & in secunda hebdomada, die Sabbato, à Deo inspiratus mutat propositum, queritur, an possit absolvi à reservatis, & lucrari Iubileum? Et an si aliquis omnia opera injuncta pro consequendo Iubilaeo fecisset, & mane die Dominico vellet confiteri, & sacram Eucharistiam sumere, sed inadvertenter, & incuria aliquid cibi deglutivit, vel bibit, an hoc non obstante possit lucrari Iubileum, & absolvi à reservatis; vel in dicto casu quid est faciendum? Ex p. 3. t. 4. r. 151. aliàs 152. p. 158
39. In ultimo Iubilaeo Pauli V. Pontificis maximi fuit orta magna dissensio inter Theologos, an qui in die Dominico confitentur, satisfaceret Iubilaeo? Ex p. 2. t. 15. & Misc. 1. r. 28. ibid.
40. Quis in die Sabbathi accessit ad confitendum, sed ob angustiam temporis Confessarius distulit confessionem post transactum Iubileum: queritur an possit absolvi à casibus reservatis post tempus elapsi Iubilaei commissis? Ex p. 3. t. 4. r. 146. aliàs 147. ibid.
41. An poenitens, cui ex iusta causa fuit dilata absolutio post tempus à Iubilaeo Bulla definitum, si incidat in novos casus reservatos, & nova vota emittat, an possit Confessarius illa absolvere, & haec commutare? Ex p. 5. t. 12. r. 27. p. 159
42. An aliquando possit quis absolvi à peccatis reservatis commissis post finem tempus Iubilaei? Et quid de votis, & peccatis commissis intra tempus Iubilaei, quamvis confessio finiatur post tempus elapsum? Ex p. 1. t. 2. & Misc. 2. r. 54. ibid.
43. An Confessio informis sufficiat pro lucrando Iubilaeo, vel Indulgentis? Sed haec difficultas procedit ex suppositione, quod dari possit confessio informis. Et doctè, & breviter explanatur, quando confessio dicatur informis, & quando invalida, & quomodo in utraque Confessarius se gerere debeat? Ex p. 1. t. 6. & Misc. 6. r. 10. p. 160
44. An si quis confitetur pro lucrando Iubilaeo, & postea recordatur alicuius peccati oblitum, si non habeat copiam Confessarii, possit Eucharistiam sumere, & lucrari Indulgentiam? Et quid est dicendum, si quis vite sit confessus, & Communionem sacram recepit, si antequam lucratur Iubileum, labatur in novum peccatum, utrum teneatur iterum confiteri? Et notatur, quod per confessionem sacrilegam non lucratur Iubileum. Et quid per assumptionem indignam Eucharistiae? Ex p. 1. t. 7. & Misc. 7. r. 13. ibid.
45. An si quis intra tempus à Iubilaeo praescriptum confitetur, & ante consequitionem Indulgentiae incidat in aliud peccatum, teneatur iterum confiteri? Et quid si oblitus fuerit alicuius peccati, an requiratur, ut illud confitatur intra tempus Indulgentiarum? Idem dicendum est, si ex causa incurpatè peccatum aliquod omisit in confessione. Ex part. 5. tractat. 12. resolut. 1. p. 161
46. Quis consequutus est Iubileum, non tamen est confessus, quia peccati mortalis sibi conscius non erat, queritur, an transacto Iubilaeo à peccatis reservatis aut illud commissis, & oblitis absolvi possit, & vota commutari? Et in supradicto casu, an Confessarius possit vota commutare, tamen si poenitens Iubilaeo tempore votum fecerit, & noluerit dispensationem petere, an transacto tempore Iubilaei possit hoc votum Confessarius commutare? Et an si aliquis tempore Iubilaei non habuit copiam Confessarii, & contritus sacram Eucharistiam sumpsit, & omnia pro lucrando Iubilaeo perfecit, an possit absolvi à reservatis, transacto tempore Iubilaei? Et quid dicendum, verbi gratia, ne manifestet complicitatem, vel ex alia iusta causa in confessione Iubilaei non manifestavit peccatum reservatum, an postea transacto Iubilaeo possit de tali peccato à quocumque Confessario absolutionem obtinere? Ex p. 3. t. 4. r. 149. aliàs 150. p. 162
47. An peccata venialia sint confitenda, quando requiritur confessio ad Iubileum lucrandum? Ex quo inferunt an qui caret mortalibus, & venialia tantum habet, teneatur illa sub mortali in Quadragesima confiteri pro praeepto Ecclesiae? Ex p. 3. t. 4. r. 125. aliàs 126. ibid.
48. An ad lucrandum dictum Iubileum, si quis non habet mortalia, teneatur adhuc confiteri? Et quando in Bulla Iubilaei, vel Indulgentiae dicitur, omnibus corè poenitentibus, & confessis, vel omnibus contritis, & confessis, &c. ad lucrandum Indulgentiam sufficit vera, & perfecta contritio cum confessione in voto, secundum propositum confitendi tempore debito, secundum Ecclesiae praeeptum, etiamsi lucraturus Indulgentiam commiserit peccata post ultimam confessionem? Et an confessio sit praemittenda, quando in Bulla Iubilaei, vel Indulgentiae exigitur, vel satis sit, ut postposita, dummodo sit intra tempus Iubilaei? Et quid est dicendum circa hoc ultimum in Iubilaeo anni Sancti? Ex p. 5. t. 12. r. 30. p. 163
49. An qui tempore Iubilaei per aliquam impatientiam physicam, vel moralem non potest confiteri, sed contritus post alia opera praescripta, Communionem sumit, lucratur Iubileum? Ex p. 5. tractat. 12. resolut. 1. p. 164
50. An excommunicatus contritus, si non potest obtinere absolutionem, lucratur Indulgentiam, aut Iubileum, si adimpleat alia opera injuncta? Et praeterea quoad eos, qui in aliquam habesim incidunt: & idem dicendum est de illis, qui sunt excommunicati ob pensiones, & debita; & sunt impatientes ad solvendum? Ex part. 5. tractat. 12. resolut. 13. p. 164
51. An quando duobus diebus immediatis occurrunt duo Iubilaei, quorum quodlibet requirit confessionem, & Communionem, teneatur qui vult illa lucrari bis confiteri,

& Resolutionum.

de hoc Eucharistiam sumere? Et quid est dicendum de aliis operibus iniunctis in quolibet Iubilao? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. r. 166. ibid.

12. An si in Iubilao dicatur tantum, quod efficiatur Communio die Dominica, quis satisfaceret communione in alia die hebdomadae? Et docetur communionem factam in peccato mortali sufficere ad satisfaciendum operi communionis iniuncto ad lucrandum Iubilao. Et pueri ex defectu aetatis Eucharistiam suscipere non valentes, an satisfaciatur communicando spiritaliter, adimplendo cetera opera in Iubilao prescripta; vel in tali casu, an sit commutanda communio in aliud opus pium? Idem dicendum est de infirmis, & pueris, tussim, vomitum, & quid simile; aut de eo, qui ex oblivione, & incuria, seu inadvertentia die de qua communicatio, nempe die Dominica bibit, & ita de similibus. Ex p. 5. tr. 12. r. 17. ibid.

13. An si quis suscipiat sacram Eucharistiam in peccato mortali; vel faciat confessionem sacrilegam, lucratur postea Iubilao, si in ultima Iubilai periodo per actum contritionis sit in gratia? Ex p. 3. tr. 4. r. 147. alias 148. p. 165.

14. An ad lucrandum Iubilao sufficiat indigna communio, seu facta in peccato mortali? Ex quo inferitur, an si quis faciat intra hebdomadam Iubilai confessionem, sacrilegam, sufficiat ad effectum Indulgentiae habere contritionem ante finem hebdomadae, an vero debeat iterum valide confiteri? Et an si quis det alteri tempore Iubilai elemosinam distribuendam, si iste talis non distribuat Indulgentiam non lucratur? Et quid, si tamen praecipit elemosinam, ut in tali casu det elemosinam? Et quid est dicendum, si emitteretur elemosina tempore Iubilai ad pauperem distantem, ad quem non posset pervenire intra illam hebdomadam; an tunc elemosina non daretur intra tempus legitimum? Et an in praedicto casu Iubilai, si elemosina daretur siclo pauperi, lucratur Iubilao? Et an si quis lucraturus Iubilao confiteatur, & antequam adimpleat opera iniuncta, morietur mortali, teneatur iterum confiteri? Et quid dicendum est de eo, qui in confessione facta de aliquo peccato oblitiscitur, aut ex causa inculpate peccatum aliquod in confessione omittitur? Et an sufficiat communicatio, quae praedat tempus Iubilai? Et quid, quando plures Indulgentiae eadem die diversis Ecclesiis concessae sunt, quae post confessionem, & communionem eas visitaverint, & ob oraverint; an tunc unica confessio, & communicatio sufficiat ad lucrandum utranque Indulgentiam? Item dicendum est, si Indulgentia non eadem die, sed sequenti, vel intra debitam distantiam occurrerit. Et tandem quaeritur, an conjunctio communionis pro Iubilao non efficiat pueros, & proinde non sit opus communicatione? Ex p. 10. tr. 3. & Misc. 3. r. 55. ibid.

15. In praetorio Iubilao, cum quis illud obtinisset in prima hebdomada, incidit postea in casu reservatis, & facta in secunda hebdomada iterum a quodam Confessario absolutus, quaeritur a me dictus Confessarius, an peccaverit, & teneatur de errore admonere penitentem? Et responsio huius casus pendet ex illa questione, an si quis priori hebdomada explevit opera iniuncta in Iubilao, & illud comparavit, possit in secunda hebdomada iterum lucrari, & a reservatis absolvi? Ex p. 2. tr. 17. & Misc. 3. r. 49. p. 167.

16. An qui lucraturus est Iubilao in prima hebdomada, iterum in secunda hebdomada possit illud lucrari? Ex p. 1. r. 128. p. 168.

17. Quis lucraturus est Iubilao Messinae, postea negotiorum causa Paorum venit, ubi Iubilao celebratur, quaeritur, an possit illud lucrari, & Confessarius a peccatis reservatis de novo incursis illum possit absolvi? Et docetur sacram Congregationem respondisse, semel tantum sibi posse Iubilao in anno Sancto, quamvis aliter. Et notatur, quod qui tempore, quo fuit publi-

catum Iubilao in sua patria, & ex aliqua ignorantia invincibili non habuit notitiam illius, poterit, illo tempore transacto, lucrari inter duas hebdomadas a die notitia. Idem dicendum est de illo, qui feria sexta, vel Sabbato habuit notitiam de Iubilao. Ex p. 3. tract. 4. r. 150. alias 151. ibid.

58. Plausibilis est Confessariis illa questio. An qui voluntarie, vel ex oblivione tempore Iubilai non petiit commutationem alicuius voti, possit inde post transactum Iubilao, etiam post multos annos eandem commutationem obtinere? Supponimus omnia opera praescripta fecisse, & Iubilao consequutum fuisse. Idem est de dispensatione in irregularitate, & de reliquis in Iubilao concessis. Ex p. 2. r. 16. & Misc. 2. r. 9. alias 11. ibid.

59. An si tempore Iubilai quis noluit petere commutationem votorum possit postea, transacto Iubilao, illam petere? Ex quo inferitur, quod quando tempore Iubilai quis obtinuit a Confessario generalem commutationem, & dispensationem circa vota, (imo quando nulla facta est a Confessario electo commutatio,) censetur sublata reservatio votorum alicuius, & sic illa, transacto Iubilao, possunt commutari a quocumque Confessario, si penitens verè lucratus est Iubilao. Ex p. 5. tract. 12. r. 40. p. 169.

60. An per generalem votorum commutationem factam virtute Iubilai, aut Bullae possit Confessarius, transacto postea tempore Iubilai, vel Bullae, illa commutare? Et docetur, quod per absolutionem generalem datam in confessione vigore Iubilai, vel Cruciatam a censuris reservatis, & dispensatione in irregularitatibus, & absolutione a peccatis oblitis reservatis, non est dubitandum manere penitentem absolutum a censuris, & dispensatum in irregularitatibus; & quod peccata oblitia reservata possint, transacto Iubilao, & Cruciatam, confiteri, & absolvi a quocumque Confessario ab Ordinario approbato. Et deducitur, quod potest Confessarius intra tempus Iubilai dicere penitenti, commuto tuum votum in illam rem, aut res, quam, aut quas tibi designabo post tres, aut quatuor hebdomadas post transactum Iubilao. Item, potest Confessarius eligere commutationem votorum in rem illam, quam talis, aut talis iudicaverit prudenter sustinendam. Ex p. 10. tract. 14. & Misc. 4. ref. 30. alias 28. ibid.

61. Quis absolutus fuit virtute Iubilai, quod postea non lucratus est, quaeritur, an peccata oblitia reservata possit postea alicuique Confessario confiteri? Et notatur, quod si aliquis confiteatur animo lucrandi Iubilao, & absolvitur ab excommunicatione, & peccatis reservatis, sed postea illud non lucratur, reservationem, & excommunicationem illam iterum non redire. Idem dicendum est de votis commutatis. Et deciditur, quod Confessarius non potest absolvi a casibus reservatis, imo nec a censuris ea conditione, ut penitens Iubilao lucratur. Et an praedictus absolutus a casibus, & censuris modo quo supra, si postea mutet voluntatem, & non lucratur Iubilao, peccet mortaliter? Ex p. 3. tr. 4. ref. 144. alias 145. p. 170.

62. An qui tempore Iubilai obtinuit commutationem votorum, sed aliquorum oblitus est, transacto eo tempore Iubilai possit a dictis votis oblitis commutationem petere, & non obstante, quod lucratus non sit Iubilao, quia certum est, quod vota commutata, etiam si postea non lucratur ex culpa sua Iubilao, minime reviviscere? Et notatur hanc opinionem esse veram etiam circa vota commutata a Confessario tantum generaliter remittenda opera subrogata a se, vel ab alio postea praescribenda. Et quid est dicendum, quando pro Iubilao lucrando quis non confessus est, quia non habebat mortalia, an iste talis poterit postea absolvi a reservatis, transacto tempore Iubilai? Ex p. 5. tr. 12. ref. 41. p. 171.

63. Quidam obtinuit commutationem multorum votorum virtute Iubilai, quod intendebat lucrari, sed postea con-

Index Tractatum,

- fulco, & liberata voluntate omisit opera in Iubileo prescripta, & illud non obtinuit, quæsit à me, an remanet securus in conscientia de tali votorum commutatione; quod est querere, an vota commutata vigore alicujus Iubilai reuiviscant, eo non obtento? Et aduertitur hanc doctrinam esse veram, etiam si Confessarius commutauerit talia vota non prescribendo opera suprogata, sed ea à se, vel ab alio postea, transacto Iubileo, prescribenda remittens, quod secus dicendum est de votis oblitis. Ex p. 2. t. 16. & Misc. 2. r. 10. alias 12. ibid.
64. Conuenienter superiori questioni istam adjungimus. An qui voti commutationem accepit virtute alicujus Iubilai, peccet postea mortaliter, si voluntarie omittat onera Iubilai, & illud non consequatur? Idem dicendum est de illo, qui obtinuit absolutionem à reservatis, à censuris, & postea omittet opera prescripta in Iubileo. Ex part. 2. t. 16. & Misc. 2. r. 11. alias 13. p. 172
65. An qui tempore Iubilai absolutus fuit à reservatis, & obtinuit commutationem votorum si ex culpa sua voluntarie non lucretur Iubilaum, peccet mortaliter? Et docetur, quod est Regula generalis, quod quando est dubium, an pro aliqua re sit præceptum impositum, tunc judicandum est, non dari tale præceptum. Ex part. 5. t. 12. r. 41. ibid.
66. An quando in aliquo Iubileo non conceditur facultas absolendi à reservatis, sed tantum requiritur pro consequenda Indulgentia, ut quis confiteatur, & visitet certas Ecclesias, possit adhuc à reservatis absolui? Et an quando in Bulla, vel Iubileo, vel aliquo alio Indulto conceditur facultas absolendi ab omnibus casibus reservatis, vigore talis Indulti possit fieri absolutio à censuris reservatis? Ex part. 10. t. 14. & Misc. 4. r. 6. alias 4. ibid.
67. An in Iubileo sufficiat opinio probabilis ad lucranda Indulgentia? Ex part. 5. tract. 12. resol. 32. pag. 173
68. An si quis tempore Iubilai sequatur circa illud opinionem probabilem, lucretur Indulgentias? Idem deducitur circa jurisdictionem in administrationem Sacramentorum. Ex part. 10. t. 11. & Misc. 1. resol. 34. ibidem.
69. Quot Ecclesie in Iubileo visitande sunt? Et quid si Episcopus deputaret plures Ecclesias, quam sunt à Papa prescripta in Vrbe? Et quid vero, si Ordinarius pauciores Ecclesias, aut unam tantum deputet? Ex p. 5. t. 12. r. 56. alias 55. p. 174
70. De oratione facienda ad lucrandum Iubilaum. Ex p. 5. t. 12. r. 33. ibid.
71. De quibusdam dubiis circa Iubilaum anni Sancti. Primum an per Bullam Iubilai hujus anni Sancti tollantur Indulgentie plenarie pro mortuis? Secundum, an tollantur Indulgentie plenarie concessæ pro articulo mortis? Tertium, an tollantur Indulgentie plenarie Ecclesiarum urbis Romæ? Ex part. 11. t. 8. & Misc. 8. r. 61. ibidem.

APPENDIX

Ad cæteras alias Quæstiones pertinentes ad
Hunc Tractatum quartum hujus
Tomi quarti.

- A**N si non adsit alius Minister bonus, licitum sit compellere Parochum, qui est in peccato mortali, ut ministret tibi sacram Eucharistiam, & Penitentiam tempore Iubilai? Ex part. 10. t. 11. ex r. 63. Quæ nunc inuenitur in tom. 2. t. 3. de audienda Missa in die festo ref. 16
- An moribundus, qui non valet nisi per signa contritionis sua peccata confiteri, lucretur Iubilaum, quia hæc est vera confessio? Ex part. 3. t. 3. ex r. 1. Quæ hic reperietur in tom. 1. t. 4. de Absolutione sacramentali ref. 55

ref. 55

An quando quis confitetur tempore Iubilai omnia peccata reservata invalide tamen ex defectu doloris, vel ex inregritate, teneatur postea cum legitimo Superiore illa confiteri, vel sufficiat cum quocumque Confessario? Ex part. 4. t. 4. ex r. 124. Quæ hic est in tom. 1. t. 5. de Reservatis r. 29

An ad lucrandum Iubilaum pueri, qui possunt confiteri, sint etiam ad Eucharistiam admittendi? Ex part. 3. t. addit. ex r. 19. Quæ nunc inuenitur in tom. 2. t. 2. de Communione r. 6.

An Delegatus ex vigore Iubilai teneatur dispensare, si adsit causa sufficiens, quia est privilegium in favorem penitentis? Et an privilegia Iubilai, quatenus continent potestatem dispensandi, sint stricte, vel late interpretanda, & an facultas delegata ad dispensanda vota, vel commutanda virtute Iubilai extendenda sit ad vota emissa post ejus publicationem? Ex p. 8. t. 3. r. 28. 48. & 46. Quæ hic reperietur in tom. 3. t. 2. dispensatione r. 16. 50. & 72

An qui peccavit, alias non peccaturus, ex consuetudine obtinendi Iubilaum, teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire? Ex p. 1. t. 7. ex r. 33. Quæ hic est in tom. 1. t. 7. de Circumstantiis r. 162

An Altaria privilegiata suspendantur per Iubilaum anni Sancti? Ex part. 9. t. 2. ex r. 23. Quæ hic est supra in hoc iplomet tom. 4. t. 1. de Altaribus privilegiatis ref. 34

An adolescentes, qui nondum 21. annum attigerunt, teneantur ad jejunia Iubilai, alius Iubilaum non obtinebunt? Et an Jejunio Iubilai quis peccet, si comedat non, & lacticia, ubi ex consuetudine absque Bulla non comedantur non solum in Quadragesima, sed intra annum? Et an si jejunium Iubilai incidat in Festum Nativitatis Domini, collatio serotina possit fieri in magna quantitate? Ex part. 1. t. 7. ex r. 16. 5. ult. & in p. 9. t. 8. ex ref. 6. & in part. 10. t. 12. ex r. 41. Quæ hic sunt infra in hoc iplomet tom. 4. t. 6. de Jejunio r. 63. 55. & IIII

An concessio Indulgentiarum per modum Iubilai habeat annexam facultatem eligendi confessarium? Ex p. 10. tract. 6. ex r. 5. Quæ hic est infra in hoc iplomet tom. 4. t. 5. de Indulgentiis. r. 5

An per Iubilaum concessum in favorem penitentis possit quis absolui inuitus ab excommunicatione? Et an quis articulo mortis fuit absolutus à censuris Papæ reservatis, aut Episcopo virtute alicujus Iubilai non teneatur se presentare coram superiore, imo etiam satisfacere, (quod est valde notandum,) oneri comparandi, si coram Confessario facultatem habente ex privilegio absolventis extra articulum mortis se presentet? Ex part. 5. t. 9. ex r. 10. & in t. 14. ex ref. 99. Quæ nunc inuenitur in tom. 5. t. 1. de Excommunicatione r. 189. & 101

An in facultate Iubilai absolventi à casibus, & censuris reservatis includatur absolutio abortus? Ex p. 7. t. 5. ex r. 19. Quæ hic reperietur in tom. 5. t. 6. de Abortu ref. 6

An quando in Iubileo conceditur facultas absolventi à casibus Bullæ Cæne, excepta hæresi, adhuc sit absolventi Hæreticus occultus pœnitens, & emendatus? Ex p. 1. t. 12. ex r. 35. Quæ hic est in tom. 5. t. 8. de Hæreticis r. 30

An Inquisitores possint punire Confessarios, qui tempore Iubilai absolvent Hereticos in foro conscientie? Et docetur non esse puniendum Confessarium absolventem tempore Iubilai, nec extra Iubilaum cum opinione probabilis. Ex part. 4. t. 8. ex ref. 109. Quæ nunc inuenitur in tom. 5. t. 10. de Inquisitoribus r. 81

An possint puniri Regulares, qui expositi à suo Superiore ad suscipiendas confessiones vivorum, excipiunt tantum confessiones feminarum vigore Iubilai? Et an Confessarius

& Resolutionum.

...ritate Iubilaei possit commutare vota castitatis, & Religionis, in quibus Episcopus iure ordinario dispensare potest, qualia sunt vota penalia, conditionalia, partialia, temporalia, &c. Et an Confessarius electus virtute Iubilaei possit dispensare cum secularibus super irregularitatem ortam ex delicto, v. g. si Sacerdos excommunicatus celebrasset, vel suspensus receperet alios ordines? Et an si Pontifex concederet in aliquo Iubilaeo absolutionem ab omnibus casibus Bullae Censurae, casum tamen haereseis excludendo, si postea in aliis Iubilaeis concedatur dictam absolutionem & casum haereseis non excludat; an tunc illam concedere videatur, nam si noluit, sed ad explicandum, sicut fecit prius in alio, vel aliis Iubilaeis? Et an votum castitatis emissum ante contractum matrimonium possit commutari virtute Iubilaei, ut votum possit petere debitum? Ex p. 3. t. 2. ex r. 93. & in p. 9. t. 9. ex r. 62. alias 61. & in tr. 8. ex r. 50. & in part. 10. t. 9. ex r. unica §. Confirmatur, & in part. 11. tract. 8. ex r. 16. *Quae hic reperientur in tom. 7. tract. 1. de Regularibus, ref. 121. 267. 300. 187. §. Confirmatur. & 278*

...ritate Iubilaei Confessarius possit commutare vota in aliquo munus? Ex p. 1. t. 16. ex r. 8. alias 6. *Quae hic est in tom. 8. t. 4. de Voto ref. 77.*

...ritate Iubilaei, quae supra in hoc diplomate tom. 4. tr. 3. de Bulla Cruciatæ, sunt plures difficultates, & Resolutiones in quibus eorum ibi dicitur Idem est dicendum de Iubilaeo, & quomodo proximè est præcatus tract. in hoc responso, tamen quidquid signanter occurrerit pro Iubilaeo, require illud ibidem in sequentibus Resolutionibus hic assignandi, videlicet in §. 2. 8. 16. 17. 19. 20. 22. 27. 34. 35. 49. 50. 52. 59. 60. 63. 65. 69. 70. 75. 83. 84. 99. 101. 102. 116. 117. 119. 126. 165. 167. & 168. Sed adverte, Obsecro, quod doctrina aliarum multarum Resolutionum prædicti tract. mutatis mutandis, facillime potest applicari pro multis aliis questionibus huius tractatus quarti de Iubilaeo.

TRACTATUS V.

De Indulgentiis p. 176.

1. Res. *N* causa Indulgentiae non solum debeat esse pia, sed proportionata? Ex p. 5. t. 12. r. 10. ibid.
2. An mensura certitudinis, & efficacitatis concessio Indulgentiarum sit à causa finali? Et an semper exquirat opus pium ad lucrandum Indulgentiam pro voto? Ex quo deducitur, quod Pontifex potest alicui de Ecclesia bene merito impertiri sine injunctioe ullius operis Indulgentiam, eo sine, ut alios ad similia merita excitet. Et an valeat Indulgentia, & si causa, in quam data fuit, non sit omnino sufficiens, modo Pontifex prudenter sentiat esse sufficientem? Ex part. 10. t. 16. & Misc. 6. r. 3. p. 177
3. An Indulgentia debeat habere causam publicam? Et quid servandum est de Calculis, & Imaginibus cum Indulgentia plenaria? Ex part. 10. t. 11. & Misc. 1. t. 3. p. 178
4. An Indulgentia applicari possit Medallibus, & Imaginibus B. Catherinae, B. Andreae, & B. Francisci Borgiae, &c. Ex p. 10. t. 16. & Misc. 6. r. 8. p. 179
5. An concessio Indulgentiarum per moxam Iubilaei habeat annexam facultatem eligendi Confessarium? Et an Episcopus habens facultatem concedendi plenariam Indulgentiam morientibus, cum hoc tamen, ut interdum id faciat per se ipsam, alias potent talem facultatem subdelegare tempore mortis, possit sic delegare, si interdum vocetur ad morientem, & tunc nolit, aut non possit per se

- id facere, facta tamen subdelegatione pro tempore ad-
tibus? Et cursum docetur lucrari distributiones illam, qui
in utilitatem Ecclesiae abest à Choro, & si extra tempus
choiri possit expedire negotia Ecclesiae. Ex p. 10. t. 16.
& Misc. 6. r. 5. ibid.
6. An opus injunctum pro acquirenda Indulgentia facien-
dum sit intentione principalis, vel aequi principalis ad il-
lam lucrandam? Ex p. 5. t. 12. r. 7. p. 181.
7. An ad lucrandas Indulgentias debeat opus injunctum
fieri bene moraliter, ita ut sit in se honestum, & moraliter
bonum; quod si in eo faciendum venialiter peccet, ut si
v. g. ex vana gloria visitet Ecclesias, det elemosynam
an consequatur Indulgentiam? Et quid dicendum est,
si opus injunctum male efficiatur moraliter, etiam cum
peccato mortali? Et quid de aliis conditionibus, fini-
bus, vel defectibus? Ex p. 5. t. 12. r. 5. ibid.
8. An si minima aliqua pars operis injuncti præmittatur,
consequatur quis Indulgentiam? Ex p. 5. t. 12.
r. 23. Et ad literam in præcitata part. 5. tract. 5. ref. 7.
Sed quia in prima Resolutione hic assignata sunt aliqui
auctores plus quam in secunda, ideo prima hic tantum
transcribitur.
9. An quoad lucrandas Indulgentias detur parvitas ma-
teriae non solum in continuatione temporis, sed etiam post
tempus elapsum? Et an in opere injuncto ad lucrandas
Indulgentias detur parvitas materiae? Et Indulgentia
pro aliquo certo Festo concessa, qua die parte incipit,
& desinit? Ex part. 10. tract. 16. & Misc. 6. resol. 4.
pag. 182
10. An qui faciunt opus requisitum, lucrarent aequivalen-
ter Indulgentiam? Ex part. 5. tract. 12. resolut. 18.
pag. 183
11. An Indulgentia, sublata peccati fictione, sortiatur ef-
fectum suum? Ex part. 4. tract. 4. & Misc. resol. 94.
ibid.
12. An Indulgentia, sublata peccati fictione, sortiatur
effectum suum? Et an, ut quis obtineat sibi effectum
Indulgentiae, requiratur status gratiae eo tempore, quo
praestat omnia praescripta opera ad Indulgentiam conse-
quendam? Vel sufficiat status gratiae in eostanti, in
quo danda, & applicanda erit Indulgentia? Ex p. 5.
t. 12. r. 4. ibid.
13. An possit quis unico, & eodem tempore lucrari simul
plures Indulgentias, diversis viis concessis? Ex p. 5.
t. 12. r. 11. p. 184
14. An quis possit per diversos actus adipisci eodem tem-
pore diversas Indulgentias? Et an eodem opere plures
Indulgentias, diversis viis concessis, lucrari possint?
Idem est, si dicatur Missa pro diversis rationibus
& concessionibus Indulgentiarum, quoad possit Sacerdos
eximere cum unica Missa tantum. Ex p. 10. t. 16.
& Misc. 6. r. 14. p. 185
15. Quando Indulgentia largitur per dies, & annos,
quomodo intelligenda est? Ex part. 5. tract. 12. ref. 39.
pag. 186
16. An si quis sumat Indulgentiam plenariam liberetur
ab onere implendi poenitentiam poenalem à Confessario
impositam? Et an hoc intelligi debeat de poenitentia,
qua non sit preservativa? Ex part. 5. tract. 12. r. 3.
ibid.
17. An si pra hominum multitudine Ecclesiam ingredi
non potest, sufficiat foris orationem infundere ad lu-
crandum Indulgentiam? Et an huiusmodi concessione
adjunctum etiam cœmeterium nomine Ecclesiae compre-
hendatur? Ex part. 5. t. 12. ref. 19. p. 187
18. An sufficiat intentio habitualis ad lucrandas Indul-
gentias? Quod est querere, an satis sit ad lucrandam
Indulgentiam opera injuncta praestare, etiam si quis
ignoret Indulgentiam facientibus illa opera concessam
esse? Ex p. 5. t. 12. r. 6. ibid.
19. An existens in gratia, si ad tria signa campanae post
Solis

AN
nia
IV
II

Index Tractatum,

- Solis oclafum recitet, Ave Maria, cum verfo Angelus Domini, &c. & Verbum caro factum est, lucretur Indulgentiam concedi solitam, ignorans tamen talem Indulgentiam concedi, quod est querere, an lucretur Indulgentiam debeat habere intentionem actualem, vel virtualem eam lucranda, quando facit opera in-juncta pro illa lucranda? Idem dicendum est, si in aliqua Ecclesia est una Indulgentia concessa intranti illam, & ibi certis vicibus dicenti Pater noster, & Ave Maria, vel quid simile, si aliquis existens in gratia intravit Ecclesiam, & recitavit Orationes injunctas, sed ignoravit ibi talem Indulgentiam illo die concedi, an hoc non obstante, lucretur supradictam Indulgentiam? Ex part. 4. t. 4. & Misc. 1. 2. 4. ibid.
20. Duo dubia satis practicabilia circa Indulgentias discutuntur? Ex p. 6. t. 8. & Misc. 3. r. 3. p. 188.
21. An Indulgentia concessa alicui diei festo transferatur, si dies festus transferatur? Ex p. 6. tract. 7. & Misc. 2. rel. 3. r. ibid.
22. An Indulgentia alicui Templo concessa perseveret, si Templum aliud transferatur in locum? Et quid, si dirueretur, & reficeretur per partes? Ex p. 6. tr. 7. & Misc. 2. r. 3. 2. ibid.
23. An diruto Templo, Indulgentia ipsi concessa pereat? Et quid, si Superioris auctoritate Ecclesia destruat, in poenam delinquentium? Ex p. 5. t. 12. resolut. 20. p. 189.
24. An Indulgentia alicui Templo, vel Sacello concessa amittatur, destructio Templo, si non readificetur? Et quid, si per partes destruat, & per partes readificetur? Et quid, si Ecclesia auctoritate Praelati destruat ea lege, ut alio in loco readificetur, servando eundem titulum, & Patronum an secum ferat suas Indulgentias, & privilegia? Et an locus, ubi fuit destruetum Templum, gaudeat Immunitate? Ex p. 11. tr. 8. & Misc. 8. r. 9. ibid.
25. An, destructa Medallia, Rosario, Imagine, pereat Indulgentia? Et quid, si non sit penitus destructa? Et quanta debet esse ruptura, aut fractio, ut censetur perisse Indulgentia? Et notatur in applicatione Indulgentiarum opus esse, ut quis coram se habeat Medallias, Rosaria, & Imagines, & semel Medallias Indulgentia applicata, postea non potest amplius tolli, & aliis similibus applicari? Et docetur, quod facultas concedendi Indulgentias nunquam delegatur laicis & feminis, sed tamen hi possunt determinare grana, aut imagines. Et cur sim advertitur, quod uni, eidemque imagini, grano, &c. plures, & diversae benedictiones applicari possunt. Ex p. 10. tr. 16. & Misc. 6. r. 9. ibid.
26. An Indulgentia concessa imagini, Rosario, Numismati, & similibus pereat, fractis illis, vel detritis? Et notatur Indulgentias desinere esse per revocationem concedentis. Et an privilegia Bullae Cruciate, & similia, qua conferuntur sub obligatione onerosa ex parte recipientis, non possint, nisi subsistente ea qua urgente causa, revocari, &c. Observa tamen, quod de factio Indulgentia non cessant, donec earum revocatio legitime promulgetur. Major difficultas est, an sit etiam necessarium, ut ipsa actualis notitia revocationis perveniat ad aures Indulgentiam possidentis? Idem est dicendum de dispensatione votorum, &c. Ex p. 11. tract. 8. & Misc. 8. r. 10. p. 191.
27. An orbiculi benedicti, qui Agnus Dei vocantur, si ita fracti sunt, & compressi, ut cerea Imago non videatur, sed tantum remaneat sola materia, adhuc retineant Indulgentias? Ex p. 11. tr. 8. & Misc. 8. r. 7. p. 192.
28. An quis lucretur Indulgentiam cum Medallia, seu grano benedictio, mutuo accepto? Et utrum, si reperiam Medalliam, quam amiseram, pereat Indulgentia secundi Numismatis a me deputati in locum primi? Et an in hac deputazione, & applicatione Indulgentia non sit opus quidquam loqui, aut aliud signum externum adhibere, &c. Ex part. 11. tract. 2. & Misc. 1. r. 50. ibidem.
29. An peregrini gaudeant Indulgentiis Episcoporum, quibus plura? Et an Regulares exempti lucretur has Indulgentias Episcoporum? Et assertur posse Episcopum quadraginta dies Indulgentia concedere. Nominat autem Episcopi etiam Archiepiscopi in praesenti intelligitur, qui in tota sua Provincia eos quadraginta dies potest concedere, quamvis eam non videret, & in sua Dioecesi octoginta dies concedere valeat; & si plures dies concedat, valida erit Indulgentia; & in Dedicacione Ecclesiae unum annum Indulgentia concedere potest, sed non quatuordecim dies Episcopi ad Ecclesiam consecrationem concurrentes plus concedere, quam unum. Nec Successor Episcopi potest illos dies Indulgentia concedere propter eandem causam, propter quam Antecessor quadraginta dies jam concessit. Potest vero quivis eos dies propter diversas causas saepius concedere. Et tandem queritur, an possit Successor illos revocare? Ex part. 11. tr. 8. & Misc. 8. r. 24. p. 193.
30. An qui accepit facultatem ab alio quam a Summo Pontifice applicandi Indulgentias, possit eam in alio transferre? Et an qui habet Indulgentias, seu benedictiones, mortuo Pontifice concedente, adhuc possit illas applicare? Et an Indulgentia concessa alicui Medallia possit acquiri per Medalliam mutuo ab alio acceptam? Et an homo externa Dioecesis orans ante Imaginem B. Virginis, ad quam Episcopus 40. dies Indulgentiarum orantibus contulit, lucretur eadem ratione Indulgentiam? Et an Imago translata extra Dioecem portet illam Indulgentiam collationem? Ex part. 10. t. 16. & Misc. 6. r. 2. p. 194.
31. An quando Religiosus moritur nondum applicavit Indulgentias a Pontifice obtentas, possit ejus Superior de illis disponere? Et adducitur, quod Superior Regularis possit suorum Subditorum satisfaciones, & preces applicare benefactoribus propter interpretationem consensum Subditorum; vel ut satisfaciones eis superflue cadant in emolumentum habituum cum illis participacionem bonorum operum. Ex part. 10. t. 16. & Misc. 6. rel. 6. pag. 195.
32. In Rubrica Indulgentiarum quinque Sanctorum dicitur. Quod si omittatur granum, possit pro alio aliquid subrogari. Sed queritur etiam, invento primo, cui ex duobus Indulgentia censatur affixa remanere? Et an electio possit fieri per actum merè internum? Ex part. 6. t. 7. & Misc. 2. r. 33. ibid.
33. An Indulgentia stationum possit quis in die mortis lucrari? Ex p. 5. t. 12. r. 45. p. 196.
34. An pro lucranda Indulgentia concessa visitationibus quinque Altaria, satis sit preces effundere ex uno loco sine motu de uno Altari ad aliud Altare? Et quid est dicendum, quando quis idem Altare quinque visitat, an teneatur loco dimoveri, vel eodem loco fixus possit illud visitare, dummodo quod qualibet visitatione finis saltem corpus, & caput inclinet in signum distinctae visitationis? Ex part. 5. t. 12. r. 16. ibid.
35. An Indulgentia certo, & ineffabiliter proposita defunctis? Et an Indulgentia non omnibus animabus existentibus in Purgatorio valeant, sed illis tantum qua in se habent prodesse, meruerunt in vita per pietatem, & caritatem erga mortuos? Ex part. 5. tract. 11. resolut. 8. ibidem.
36. An Indulgentiam pro mortuis lucretur existens in peccato mortali? Idem dicendum est de illo, qui simul Bullam Cruciate pro defuncto, si solvens Bullam sit in peccato mortali? Ex part. 5. tract. 12. rel. 38. pag. 197.
37. An quis privata auctoritate possit suam Indulgentiam Deo pro defunctis offerre, ut potest jejunia, alia capitatione, &c. Et an saltem Regulares possint applicare Indulgentiam

iam defunctis, stante privilegio Leonis X. concessio Minoribus? Ex p. 10. tr. 16. & Misc. 6. r. 12. ibid.

18. An Indulgentia pro tempore mortis, si non adfit Confessarius, vel saltem Clericus, possit applicari moribundo a quolibet laico? Et observatur posse Indulgentiam moribundo absenti impetiri; & cursum addi posse absolute, & per se Indulgentiam applicari absenti. Ex p. 10. tract. 16. & Misc. 6. r. 10. p. 198

19. Virum Indulgentia per modum suffragii profuit Caecocentis mortuis, sed etiam pro vivis? Ex quo inferitur, an pro supradictis possit Missa offerri? Ex p. 5. tr. 12. r. 9. p. 199

20. An Indulgentia concessa Regularibus, & revocata à Paulo V. hodie censentur revalidata? Et an Indulgentia, & privilegia pro defunctis concessa censentur revocata per dictam Bullam Pauli V. vel remaneant in robore, & firmitate? Idem dicendum est de Indulgentia plenaria concessa à Clem. VII. Parentibus Fratrum existentibus in Purgatorio, si pro illis Minoribus dixerit unam Missam. Et idem dicendum est de Indulgentia plenaria à Calisto III. concessa Parentibus Fratrum Minorum, in qua possunt eligere Confessarium, per quem absolvantur plenarie à culpa & poena; quo privilegio gaudent Parentes aliorum Regularium. Et idem dicendum est de Indulgentiis concessis ab antiquis Pontificibus pro secularibus visitantibus Ecclesias Regularium. Ex p. 4. tr. 4. & Misc. 1. 20. ibid.

21. An Praetati inferiores Episcopo per consuetudinem praescriptam possint acquirere potestatem concedendi Indulgentias? Et an Concilium generale, vel alii Praetati Episcopo inferiores, etiam habentes jurisdictionem Episcopalem, aut Capitulum sede vacante non habeant potestatem concedendi Indulgentias, nisi consuetudine praescripta hanc potestatem accepissent? Ex p. 5. tr. 12. r. 1. p. 200

22. An clausula apponi solita in Indulgentiis Papalibus, Dummodo alias non concessimus, &c. intelligenda sit de aliis simili, expressa in eadem concessione? Ex p. 10. tr. 16. & Misc. 6. r. 11. ibid.

APPENDIX

Ad reliquas difficultates pertinentes simul ad hunc tract. 5. de Indulgentiis hujus tomi quarti.

An per Indulgentias non tantum indirecè, & mediate, sed etiam directè, & immediate tollantur Sacramentales poenitentia? Et an Pontifex per Indulgentias intendat non solum liberare à poenitentia in confessione, sed etiam à non iniunctis? Et expletur quia sententiam sit de Indulgentiis antiquitus concessis. Et inferitur, quod cum conceditur 40. vel 100. dierum, vel annorum, non intelliguntur dies, vel anni poenitentiarum, quae in Purgatorio erant soluturi? Ex p. 8. tr. 1. ex rel. 80. & 81. Quae nunc inveniuntur in tom. 3. tr. 1. de Potestate Pontificis rel. 44. & 45

23. Cardinales possint concedere Indulgentias? Et an potestatem Indulgentiarum in Cardinalibus potius sit de consuetudine, quam de iure, cum pro ea nullus existat Canon? Ex p. 5. tr. 12. ex r. 6. Quae hic reperietur in tom. 9. tr. 7. de Cardinalibus rel. 46

24. An Capitulum sede vacante possit concedere Indulgentias? Et quid de consuetudine circa hoc? Vel an sit concessio in Capitulum committat alicui Episcopo, ut Indulgentias concedat in nomine ipsius Capituli? Ex p. 8. tr. 4. r. 3. Quae hic est in tom. 3. tr. 4. de Capitulo sede vacante rel. 42

25. An Fratres Minores, & Praedicatores, & similiter com-

municantes eorum privilegiis predicantes in suis domibus quocumque anni tempore possint concedere auditoribus 18. annos, ac 320. dies Indulgentiarum? Et quid, & quantum extra suas Ecclesias predicantes? Ex p. 4. tr. 4. ex r. 2. 2. Quae nunc inveniuntur in tom. 7. tr. 1. de Regularibus rel. 51

26. Quomodo vero detur communicatio in Indulgentiis, & Iubilais inter Regulares, & eorum Ecclesias, sive eiusdem, sive diversi Ordinis? Et an Indulgentiae concessae, v.g. Fratribus Minoribus in Festis suorum Sanctorum censentur concessae pro Ecclesiis Praedicatorum in Festis suorum Sanctorum, & contra? Et notatur, quod Indulgentia plenaria in Altari privilegiato pro animabus Purgatorii concessa, per promulgationem Iubilais anni Sancti non manet suspensa pro illo anno? Et an in dicto anno Iubilais sancti suspendantur Indulgentiae pro mortuis, quae vivis conceduntur cum facultate, ut eas applicare possint pro defunctis? Huiusmodi sunt Indulgentiae concessae gratis, imaginibus, coronis, crucibus, numismatis benedictis, & similibus? Et an ex parte defuncti requiratur aliquid, ut Indulgentia Altaris privilegiati habeat suum effectum? Idem est de aliis Indulgentiis? Et an sacerdos obligatus dicere Missam in Altari privilegiato possit applicare Indulgentiam defuncto, & alteri sacrificium? Et quid sit Altare privilegiatum, & quomodo Indulgentia defunctis concedatur? Et an Indulgentia sit late, vel strictè interpretanda? Ex p. 9. tr. 2. ex r. 20. 22. 23. 1. 2. 3. 4. 6. 10. & 17. Quae hic sunt supra in hoc ipsomet tom. 4. tr. 1. de Altaribus privilegiatis resolut. 2. 83. 2. 34. 1. 2. 3. 4. 7. 12. & 23. In quibus sunt supra dicta difficultates, & ibidem in aliis resolutionibus praeterea tractatus aliquid aliud inveniuntur pro Altaribus privilegiatis.

27. An si quis visitet Oratorium domus suae pro Missa celebranda approbatum, lucretur Indulgentiam cum onere visitandi Ecclesias, vel Altaria? Idem est, si virtute Cruciatæ visitet quis praedictum Oratorium pro lucranda eius Indulgentia. Et aliqua alia notantur, quae contingere possunt, & facere valet, qui visitat supradicta Oratoria pro lucranda Indulgentia, &c. Ex p. 5. tr. 12. ex r. 43. & in p. 9. tr. 1. ex r. 19. & 31. Quae hic sunt supra in hoc tom. 4. tr. 2. de Oratoriis r. 60 59. & 61

28. An in Iubilais sufficiat opinio probabilis ad lucrandam Indulgentiam. Ex p. 5. tr. 12. ex r. 32. Quae hic est in proximo praeterito tract. de Iubilais rel. 67

29. An non obstante clausula, quae apponi solet in Brevibus possit aliquis aliquid sumere ratione laboris pro executoriis, & licentiis publicandi Indulgentias, & signanter Indulgentias Bullae Cruciatæ, &c. Ex p. 5. tr. 13. ex rel. 71. Quae hic reperietur in tom. 5. tr. 7. de Datis, & Promissis rel. 46

30. An Episcopus confirmatus ante consecrationem, & sacerdotium possit concedere peccatorum condonationes, quas Indulgentias vocamus? Et an Episcopus possit concedendi Indulgentias delegare simplici Sacerdoti, vel cuiuscumque Clerico? Et docetur non posse Episcopum Indulgentias concedere pro defunctis. Et advertitur, quod largitio Indulgentiarum est actus iurisdictionis voluntariae. Et queritur, an in loco exempto possit Episcopus concedere Indulgentias? Et notatur Episcopos praeter Indulgentias unius anni in dedicatione Ecclesiae, & pro dierum aliis temporibus non posse in foro Poenitentiae plures concedere. Ex p. 12. tr. 1. ex r. 74. & 103. Quae hic sunt infra in hoc ipsomet tom. 4. tract. 8. de consecratione Episcopi resol. etiam 74. & 103

31. Nota, quod supra in tomo quarto, tract. 3. de Bulla Cruciatæ, aliquid invenies pro isto tract. 5. de Indulgentiis in resol. 1. & à resolut. 144. usque ad rel. 160

Aliqua

Index Tractatum,

Alia supponuntur pro acceptatione Indulgentiarum pro animabus Purgatorii. Ex p. 11. tr. 5. ex rel. 54. Quae tunc inveniuntur in tom. 8. tr. 1. o. rel. 14

TRACTATUS VI.

De Jejunio p. 202.

1. RES. **A**N pro obligatione Jejunii vigesimus primus annus sit computandus de momento ad momentum? Et dubitans, an expleverit vigesimum primum annum, facta sufficienti diligentia, sit jejunio adstrictus? Ex part. 1. tract. 9. rel. 49. ibid.
2. Dubitans, an expleverit viginti & unum annos, teneatur ne jejunare? Et facta debita diligentia si quis dubitat, an hodie sit dies jejunii, an teneatur jejunare? Idem dicendum est, quando quis dubius est, an hodie sit dies festus, non enim teneatur ab operibus servilibus abstinere, & Missam audire. Et quid dicendum est, quando quis dubitat, an habeat legitimam aetatem ad Ordines, vel beneficia, vel alium actum requisitum. Ex p. 4. tr. 3. r. 21. ibid.
3. Quid facere debeat dubitans, an teneatur ad jejunandum? An in tali casu teneatur ad Superiorem recurrere? Et quid est agendum, si Praelatus dubitet de sufficientia causa pro dispensatione in jejunio; aut judicet eam minus sufficientem; an tunc debeat jejunium in alia opera pia commutare? Et an quando Praelatus potest circa jejunia subditorum dispensare, possit etiam circa sua? Idem etiam procedat in casibus reservatis. Et quantum ad jejunia ex voto, an possit Confessarius virtute Cruciatu illa commutare, sicut jejunia a Confessario imposita quilibet alius Confessarius? Ex p. 1. tr. 9. r. 15. ibid.
4. An Medicus in causa dubia possit in jejunio dispensare? Imo, an possit diebus illorum acquiescere dicentium se non posse jejunare absque alia veritatis indagatione, an vero solum possit declarare, si causa sit sufficienti, an non? Et notatur, quod quando causa est evidenter justa certa, aut probabilis nulla est opus dispensatione, sed tantum quando dubia est, recurrendum est ad Superiorem, Episcopum, vel Confessarium electum per Bullam, ut dispenseret. Et inferitur, quod laici per consuetudinem non possunt acquirere jurisdictionem Ecclesiasticam ordinariam, cum sint omnino incapaces, & quia vero, si loquimur de delegata? Ex p. 10. r. 13. & Misc. 3. r. 27. p. 203
5. Quidam primis diebus sexagesimi anni quaesivit a me, an teneatur ad ieiunium? Ex p. 5. tr. 14. & Misc. 2. r. 83. ibid.
6. An senes sexagenarii licet robusti, & validi teneantur ad ieiunia? Et quid dicendum, si dubium est, an in supra dicta aetate sint robusti, & validi ad ieiunandum? Et ex doctrina supradictae questionis inferitur an adolescentuli robusti, & validi teneantur ieiunare ante vigesimum primum annum? Et notatur excusari a ieiunio sexagenarios, qui toto vita tempore voverunt ieiunare certis diebus hebdomadae, vel anni. Etiamque advertitur, quod senes sexagenarii robusti, & validi non sunt damnandi ad truces. Ex p. 1. tract. 9. rel. 20. p. 204
7. An senes sexagenarii robusti teneantur ieiunare post annum sexagesimum, si voverit ieiunare pro toto tempore vitae suae? Et an qui voverit ieiunium quotidie per mensem, teneatur ieiunare die Dominico? Et an si aliquis voverit omnibus diebus totius anni abstinere a carnibus, sit obligatus ab illis abstinere etiam diebus Dominicis? Idem est, si voverit abstinere ab ovibus, & lactentibus, aut aliquo alio cibo, verbi gratia, piscibus,

Sec. Ex part. 10. tractat. 16. & Miscel. 6. rel. 50. ibid.

8. An aliquis post annum quinquagesimum quintum liberetur a ieiunio? Et an saltem senes sexagenarii non sit adstrictus ieiunare? Et in isto casu docetur annum sexagesimum sufficere esse inceptum. Et quid, si quis voverit toto tempore vitae suae singulis sextis Feriis ieiunare; an sit obligatus, dum annum sexagesimum complet? Et an si quis sine causa in die ieiunii sumeret collationem serotinam mane, & sero postea caneret, peccet saltem venialiter? Ex p. 11. tract. 3. & Misc. 3. rel. 9. p. 205
9. An mulier quinquagenaria soluta sit ab obligatione ieiunandi; & quamvis praedicta aetate ultimus annus nuptiarum solummodo, non vero exactus, & mathematicè completus sit? Et an hoc non solum procedat quoad ieiunia Ecclesiae, sed etiam a praescriptis in Religione pro Monialibus? Idem procedit de obligatione ieiunii ex voto pro toto vita tempore, dummodo votum in masculis non fuerit emissum post annum 60. & in femina post annum 50. Ex p. 9. tr. 7. & Misc. 2. r. 74. alias 73. p. 206
10. An praegnantibus, & lactentes teneantur ad ieiunium maxime si sint robustae, & virilis naturae? Et an in dubio teneantur ad supradictum ieiunium? Ex p. 1. tr. 9. & r. 14. p. 207
11. An praegnantibus, & lactentes non solum deobligentur a ieiunio quoad unam comestitionem, sed etiam quoad esum ovorum, & carniuum, etiam si sint robustae & valida? Ex part. 4. tract. 4. & Miscel. rel. 126. ibid.
12. An femine gravidae ad vincendas carnis tentationes teneantur ieiunare cum periculo prolis? Ex part. 1. tract. 9. rel. 30. p. 208
13. An pater, seu Dominus teneatur compellere filium, & servos ad servanda ieiunia, qua frangere voluit? Ex part. 1. r. 9. rel. 28. ibid.
14. An Dominus compellendo famulum in die ieiunii ad opus incompatible ratione laboris cum ieiunio, peccet mortaliter, si illud opus possit commode differri in alium diem? an quis peccet saltem venialiter, qui operarius conducit, ut cavatores, agriculatores, messoris, & c. cum pacto, & conditione, ut eo die, quo suo labori incumbunt, non ieiunent? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. rel. 141. ibid.
15. An quis teneatur eos solos operarios vocare, qui cum moderamine laboris possint operari sine fractione ieiunii? Et an quis sine peccato saltem veniali possit conducere operarios hoc pacto, ut eo die, quo suo labori incumbunt, non ieiunent? Ex part. 1. tract. 9. rel. 3. ibid.
16. An excusetur a ieiunio, qui labore aliquo defatigatur, quamvis illum in alium diem commode differre queat, & etiam si data opera, ut non ieiunet, hoc agat? Ex p. 1. r. 9. r. 52. p. 209
17. An defessus ex labore sumpto ob recreationem, ut ex ludo pile, vel ob querendam concubinam, teneatur ad ieiunium? Et an quis sit obligatus relinquere ludum pile propter ieiunii observationem? Ex p. 1. tr. 9. r. 40. ibid.
18. An qui in die ieiunii dat operam ludo pile, venationi, vel tactibus veneris ea intentione, ut factus inopertus non ieiunet, peccet contra praecipuum ieiunii? Et quid, si nocte proxima te inebrias, & factus inopertus ad ieiunandum, recitandum Officium divinum, Missam audiendam, & c. sequenti die? Et docetur, quod non est eadem ratio de illo, qui descendit de loco, ubi obligatus ieiunandi, ac de illo, qui assumit laborem incompatibleem pile, venationis, & c. cum ieiunio, quod ieiunium est de illo, qui in die festo a proprio domicilio proficiscitur ad alium locum, ubi hoc Festum non obligat.

& Resolutionum.

... & gratia exercendi servilia, &c. Et pro fir-
mitate doctrinae supradictarum adducuntur
quod Confessorum, licet ex actu confessionis prævideat
separatam pollutionem, vocat culpa, si præter inten-
tionem ejus pollutio sequatur: secus vero si sit ab eo
separata, & audiat confessionem in eum finem,
ut sibi pollutio evincat. Item pollutio prævisa in ebrri-
tate, vel nimia comestione, vel in comestione talis cibi,
quod ex tali modo jacendi in lecto, dum quis dormit,
non habet specialem malitiam pollutionis contra casti-
tatem, si non sit intentata, habet autem, si fuerit
intentata, & ad eum finem, ut pollutio ex impulsu
naturæ sibi contingeret, tales causas adhibuisset. Et
concluditur, quod si quis in die jejunii ob honestam
recreationem dat operam ludo pile, vel venationi, non
ca intentione, ut solvat jejuniu, previdens tamen ex
dignitate se evasurum impotentem ad jejunandum,
possit excusari à jejunii transgressione in causa, secus
vero id voluntariè facit ea intentione, ut eo die jejunare
non possit. Ex p. 10. t. 14. & Misc. 4. r. 13. alias
11. ibid.

15. An qui ad loca sancta peregrinantur, excusentur à
jejuniis? Idem est dicendum de itinerantibus cum cur-
ribus, & equis. Et an flagellantes se Hebdomada
sancta excusentur à jejuniis, si ob debilitatem expe-
riantur jejunium servare non posse? Ex p. 1. tract. 9.
ref. 46. p. 212

16. An episcopi teneantur jejunare, si iter sit solum
novem dies? Ex part. 11. tract. 2. & Misc. 2. ref. 57.
ibid.

17. Quam quantitas itineris pedestris excuset à je-
juniis? Et an si iter pedestre sit iter merè voluntari-
um, possit, videlicet, peregrinari altera die je-
junium impetita, teneantur peregrinationem relinque-
re ad observandum jejunium? Et quam quantitas
itineris equitris excuset à jejuniis? Ex p. 10. t. 14.
& Misc. 4. t. 1. ibid.

18. An itinerantes cum curribus, & equis teneantur ie-
junare? Ex part. 8. tract. 7. & Misc. resolut. 40.
pag. 213

19. An itinerantes cum curru excusentur à jejuniis? Et
quid de itinerantibus cum equis conductis? Et an qui
pedestre iter agunt, excusentur à jejuniis, si iter desi-
tinatum sit longum? Ex p. 10. t. 12. & Misc. 2. r. 39.
ibid.

20. An Predicatores, & Magistri, qui publice alios do-
cent, teneantur ad jejunium? Et an in hoc distinguen-
dum sit inter Predicatores, qui in diebus Quadragesi-
malibus concionantur, & qui in diebus Dominicis tan-
tam? Idem, quod de Predicatoribus, dicendum est
de Confessoribus? Ex part. 1. tract. 9. resolut. 10.
pag. 214

21. An predicantes, si ex mercede concionentur, tenean-
tur jejunare? Et quid de Musicis? Et an sit fas Pres-
byteris ovis in Quadragesima vesci causa vocis conser-
vanda? Et quid dicendum est de Cantoribus ad so-
lennium Principis in camera concionantibus, an tenean-
tur jejunare? Ex part. 1. tract. 9. resolut. 11.
ibid.

22. An Religiosi teneantur jejunare? Et quid de Mu-
sicis, & Cantoribus etiam Religiosis, & Camera
Principis? Et cur sim docetur Cantores causa conser-
vanda vocis posse in Quadragesima ovis uti. Ex p. 11.
& Misc. 1. r. 4. ibid.

23. An Inquisitores Hispani, Praesides Consiliorum, &
Consiliarii, &c. teneantur jejunare? Et quid est di-
cendum de Doctores regentibus Cathedram, & de
Predicatoribus in Quadragesima? Ex p. 11. t. 4. &
Misc. 4. r. 12. p. 216

24. An Advocati, & Procuratores teneantur jejunare?
Ex p. 1. t. 9. r. 12. p. 217

25. An qui vivunt ex officio scribendi, & revera quoti-
Tom. IV.

die scribunt, excusentur à jejuniis? Ex p. 4. t. 4. &
Misc. r. 130. ibid.

30. An excusentur à jejuniis apud Typographos prelum
versantes, & typos colligentes? Ex p. 4. tr. 4. &
Misc. 134. ibid.

31. An scriptores, & Typographi compositores teneantur
jejunare? Idem dicendum est de Notariis, Magistris,
Altorum Regum Secretariis, & similibus. Et an dicti
Typographi possint in diebus festis characteres compo-
nere? Ex p. 8. tr. 7. & Misc. r. 56. ibid.

32. An sutores excusentur à lege jejunii? Ex part. 1.
tr. 9. ref. 7. p. 218

33. An sartores, & barbitorsores, & pictores teneantur
jejunare? Et quid dicendum est de figulis, argentariis,
rextoribus, fullombus, cementariis, piscatoribus, corariis, &
aliis in labore similibus? Ex p. 1. t. 9. r. 8. ibid.

34. An mulieres que pretio convento pannos sordidos la-
vant, vulgo dictæ Lavanderas, excusentur à jejuniis?
Et difficultas est in die, in quo complicant suppellectilem,
seu pannos mundatos. Et quid est sentiendum de quo-
cumque alio domestico exercitio mulierum, quale est
nere, censuere, & hu. usmodi exercitia, in quibus multo-
ties totam diem insunt? Et notatur Religiosos fra-
tres laicos, quando lavant pannos sordidos Conventus,
vel Ecclesie, & faciunt lexivium, ut vulgo dicitur, non
excusari à jejuniis, quia non laborant non solum per ma-
jorem partem diei, sed neque per dimidiam. Et an sar-
tores, si tota die laborent, excusentur à jejuniis? Idem
est dicendum de pictoribus, & barbitorsoribus, si per
totam diem laborent, secus vero si per aliquam diei
partem. Ex p. 10. t. 15. & Misc. 5. ref. 37. ibid.

35. An omnes artifices, qui in Republica laborant, excu-
sentur à jejuniis indiscriminatum? Et quid de piscat-
oribus, & venatoribus? Ex p. 8. tr. 7. & Misc. r. 55.
ibid.

36. An fossores, ferrarii, & similes, qui excusantur à
jejuniis, teneantur jejunare uno, vel altero die, quo non
laborant? Ex p. 1. t. 9. r. 9. pag. 219

37. An in hoc anno sequenti 1632. cum Vigilia S. Ma-
thie veniat in ultimo die Bachanalium, possit Episco-
pus transferre tale jejunium in Sabbathum præcedens?
Ex p. 3. tr. 6. & Misc. 2. r. 66. ibid.

38. An in Vigilia Penecostes sit saltem ex consuetudi-
ne sub præcepto jejunandum? Et alii casus circa ieiunium
refelluntur de Vigilia S. Joannis Baptiste, S.
Laurentii, & omnium Sanctorum, & Quatuor Tem-
porum. Et queritur, an quando in Sabbatho incidit
aliquod Festum ex Solemnioribus, licitum sit, vesci
caribus? Et an in diebus, in quibus prohibentur ova,
licitum sit comedere panem biscottum in quacunque
magna quantitate, seclusa etiam consuetudine? Et an
in comedendo post mediam noctem, quando subsequitur
ieiunium, aut ante mediam noctem in die jejunii detur
parvitas materia excusans à fractione ieiunii, videli-
cet infra spatium unius hore? Et an si quis, dum cœ-
nat, audiret pulsus designantes mediam noctem, non
teneatur, cessare à cœna, si die sequenti jejunare te-
neatur, sed possit complere cœnam iamcaptam? Et an
in ultima nocte Bachanalium licitum sit differre cœ-
nam usque ad tertiam horam post mediam noctem?
Ex part. 10. tract. 16. & Misc. 6. ref. 18. alias 17.
ibid.

39. An Prælatus, qui per aliquod tempus exercet v. g. mu-
nus Gubernatoris, teneatur servare jejunium, vel dies fe-
stos illius loci? Quod idem accidit in Scholaribus, Pre-
toribus, Praefectis, Castellariis, famulis ad tempus ser-
vientibus, & similibus, qui omnes ad patriam redire
semper cogitant, & de Militibus, qui stant in præstidiis.
Et quid est dicendum de advenis, peregrinis, hospiti-
bus extraneis, & similibus ad quemcumque locum con-
fluentibus, & ibidem per multos annos, aut per ma-
jorem partem anni residentibus, cum animo tamen
semper

Index Tractatum,

- semper ad patriam suam redeundis; an inquam, ligentur legibus, praeceptis, & consuetudinibus illius loci, et secluso scandalo, non teneantur ad ieiunia, festa colenda, & Missam audiendam, ad qua vel vi legis, statuti, praecepti, voti, vel consuetudinis illius loci adstringuntur cives, atque omnes ibi perpetuum habentes domicilium? Ex p. 10. tract. 13. & Misc. 3. ref. 37. pag. 220
40. An ieiunium indictum ab Episcopo pro certo die, vel fixa lege, & Constitutione, obliget Regulares? Et quid, si in aliqua civitate, vel loco recepta sint generali consuetudine nonnulla ieiunia, an ea quoque obligent Regulares? Et docetur Regulares teneri observare dies festos indictos ab Episcopo: & hoc ex Concilio Tridentino. Ex part. 1. tractat. 9. resolut. 36. pag. 221
41. An Religiosi teneantur ad ieiunia ex voto emissa à populo locorum, ubi habitant? Et inferuntur existentes intra Monasterium aliquod Regularium, non teneri ad ieiunia proprii territorii, cuius est incola. Et docetur de ieiuniis ab Episcopo in Synodo indictis, Regulares ad illa non teneri. Et notatur Regulares existentes Mediolani in primis quatuor diebus Quadragesimae teneri ad ieiunium, si morantur in suis Monasteriis, secus autem si existant in domibus secularium, quia unusquisque potest se transferre à sua Parochia, ubi ieiunatur, ad Parochiam, ubi non servatur ieiunium, & ibi non ieiunare. Imò additur dictos Regulares postea in diebus Rogationum existentes in suis Monasteriis non teneri ad ieiunium, ad quod tenentur in illis diebus ceteri Mediolanenses, sicuti verbi gratia Cremonensis existens Mediolani in primis quatuor diebus Quadragesimae, & comedens carnes, postea existens Cremonae in diebus Rogationum, non tenetur in illis ieiunare. Ex part. 9. tractat. 7. & Misc. 2. r. 14. ibid.
42. An qui descendit mane ex loco ubi est ieiunium, perventurus ad locum ubi non ieiunatur, possit sumere ientaculum, & comedere in illo loco, ubi ieiunium non servatur, imò quamvis nocte sit perventurus ad ipsum oppidum, à quo mane exiit, & ubi ieiunium servabatur? Ex p. 1. t. 9. r. 3. p. 222
43. An proficiens à civitate, ubi non servatur ieiunium, accedens meridie ad locum domicilii, ubi servatur, teneatur servare ieiunium, si nondum violatum est? Ex p. 1. t. 9. r. 50. ibid.
44. An aliquis, ut fugiat obligationem praecepti, possit transire ad alium locum propinquum, ut non ieiunet, si ieiunetur in suo? Ex part. 1. tractat. 9. resolut. 19. pag. 223
45. An quis teneatur ad ieiunia sui oppidi, dum absens est? Et aliqua alia circa hoc, & circa peregrinos, & vagos inferuntur in textu huius Resolutionis. Ex p. 1. t. 9. r. 18. ibid.
46. An peregrini, quorum praesentia solum est in transitu per duos, vel tres dies, teneantur ad ieiunia illius loci? Idem dicendum est quoad Festa loci, & Missam audiendam. Et an Episcopi possint punire eiusmodi peregrinos, ieiunia, & dies festos, & alias consuetudines loci non observantes? Et an idem, quod de peregrinis dictum est, etiam dicendum sit de viatoribus, advenis, & vagis? Ex part. 1. tract. 9. resolut. 2. ibid.
47. An peregrinus possit uti indulgentia sui territorii, si in loco ubi moratur, servatur ius commune? Et pro intelligentia huius questionis aliqua adducuntur in exemplum huius difficultatis. Ex p. 3. t. 5. & Misc. 1. r. 121. alias 120. p. 224
48. An Germanus iter faciens per Italiam possit in diebus Quadragesimae comedere ova, & lacticia? Et ex doctrina huius questionis inter alia qua docentur, etiam inferuntur, an peregrini teneantur observare leges locorum, per qua transiunt? Et an Castellanus peccaret, si transiens per Galliam, & Lustraniam animalium intestinis in die Sabbati comederet? Et quid è contra? Et quid de Civibus Mediolanensibus, qui Rome 4. primis diebus Quadragesimae carnes comederent? Et quid è contra? Ex p. 7. t. 10. & Misc. 1. r. 32. ibid.
49. An in Quadragesima licitum sit sine Bulla Cruciate edere quod vulgo dicitur Un Biscotto? Ex p. 1. t. 9. r. 31. p. 225
50. An ieiunium indictum à Confessario, vel aliquo Iubilato frangatur cum usu ovorum, & lacticianorum? Ex p. 1. t. 9. r. 6. ibid.
51. In quibus ieiuniis prohibeantur lacticia? Sed difficultas est, an in diebus ieiuniorum extra Quadragesimam prohibeantur, saltem ex consuetudine? Et an si sit dubium, an talis consuetudo obliget ad mortale, necne, dicendum sit non obligare? Ex p. 1. tract. 9. r. 41. ibid.
52. An ova, & lacticia sint prohibita in ieiunio Quadragesimali de iure positivo, sub peccato mortali? Et si non ex iure, saltem ex consuetudine? Et an ova, & lacticia sint prohibita in ieiuniis extra Quadragesimam, & in diebus Veneris & Sabbatis de iure communi? Et an sit peccatum mortale comedere ova, & lacticia in diebus Dominicis Quadragesimae? Et docetur, quod Confessarii non debent scrupulos imponere penitentibus comedentibus tempore Quadragesimae cum Bulla Cruciate ova, qua intra gallinas veniuntur. Ex part. 3. tract. 6. & Misc. 2. resolut. 80. pag. 226
53. An ova, & lacticia sint prohibita sub mortali in ieiunio Quadragesimali, nisi consuetudo in aliqua Provincia esset in contrarium? Et an saltem in diebus Dominicis Quadragesimae ova, & lacticia non sint prohibita? Et quid de Religiosis, qui virtutem Cruciate comedunt ova, & lacticia in diebus Dominicis praedictae Quadragesimae? Et an sit consuetudo in Religionibus non comedendi ova & lacticia in Quadragesima, ita ut obliget ad peccatum mortale? Et notatur, quod Leo X. in Bulla incipiente: Religiosis Zelus, concedit Religiosis S. Iacobi de Spata, & Vesles, & S. Marci Legionensis, & eorum familiaribus, & servitoribus comedere in Quadragesima, & aliis diebus anni de iure consuetudine, aut iuxta suam instituta, aut alias quomodolibet prohibita butyrum, ova, & alia lacticia; & de consilio iurum qui Medici etiam carnes, quo privilegio communicant alia Religiones, &c. & servatur ista Bulla in Coenone de Vesles. Et tandem queritur, an privilegium perdat per non usum? Ex p. 9. t. 8. & Misc. 3. resolut. 67. alias 66. p. 227
54. An in diebus Dominicis Quadragesimae licitum sit comedere ova, & lacticia? Ex part. 10. tract. 1. r. & Misc. 1. r. 46. p. 228
55. Si quis ex voto teneatur jejunare, an absque Bulla in Quadragesima, vel intra annum comedens ova, & lacticia, ubi ex consuetudine non comeduntur, peccet contra votum? Idem est dicendum de ieiunio ex praesentia à Confessario imposita, & de jejunio Iubilato. Et alii quinque casus adducuntur in §. ul. huius Resolutionis, & pro obligatione voti in eis. Ex p. 9. t. 8. & Misc. 3. r. 6. p. 229
56. An si quis voverit jejunare, teneatur abstinere à lacticiis extra Quadragesimam, vel an teneatur servare tale jejunium, iuxta patriam consuetudinem? Et an promittens jejunare in Quadragesima, dubium non, an intenderit abstinere à lacticiis, non sit damnandus tanquam reus voti, si illis absque Bulla vescatur; licet peccaret in praecipuum Ecclesiae intercedentis eo tempore lacticianorum usum. Ex p. 1. t. 9. r. 57. pag. 230

& Resolutionum.

63. An qui vovit jejunare Quadragesimam, & dubius an voverit vovere abstinentiam a lactiicis, teneatur illa non comedere? Ex part. 4. tract. 3. resolut. 20.

64. Quidam Religiosus in hoc Regno Sicilia comedit lactiicis in quadam Vigilia, quæsit à me an peccaverit mortaliter? Et discutitur, an sit consuetudo mortali? Et discutitur, an sit consuetudo mortali? Et discutitur, an sit consuetudo mortali? Et discutitur, an sit consuetudo mortali?

65. Clericus teneatur servare consuetudinem laicorum in jejunio, vel è contra? Et an in jejunio exeat Quadragesimam in terdictis sit esus lactiiciorum? Et an iter agentes possint sine Bulla lactiicis edere, quando non invenitur in itinere pisces, vel non possunt commodè habere aliud quod manducent? Et an hoc observant inveniant panem, & pomorum fructus, & olea, non teneatur jejunare? Et tandem quæritur, an Sacerdotes etiam Regulares possint diebus Dominicis Quadragesime virtute Bullæ Cruciatæ edere vitæ & lactiicis? Et quid dicendum est de cæteris omnibus aliis sine Bulla. Ex p. 5. tract. 14. & Misc. 2. 119. ibid.

66. An si in aliqua Provincia extaret consuetudo universalis obligatoria abstinentiæ ab ovis, & lactiicis in jejunio extra quadragesimam, teneatur illam Regulares observare? Et an consuetudo alicujus loci obliget Regulares ad jejunia? Et quid quoad consuetudinem laicorum celebrandi aliqua Festa, an obligentur Regulares exempti ad eorum celebrationem? Et an consuetudo laicorum in jejunio, observatione Festorum, & obligationem Ecclesiasticis? Et an persone Religiosæ obligentur legibus Synodalibus ad totum Episcopatum extendentibus? Et dicitur, quod Regulares non teneatur ad jejunia Provincia, quando obligentur ex generali consuetudine Provincia, etiam si consuetudo confirmata sit in Synodo Provinciali. Et inferitur, quod tota Provincia non potest condere leges obligentur Regulares. Ex p. 10. t. 11. & Miscell. 1. 138. p. 231

67. An Regularis vovens jejunare, satisfaciatur, si jejunet secundum morem Monasticum, vel teneatur jejunare secundum morem Ecclesie? Et jejunium indistinctum Confessorio, nisi sit contrarium explicet, an semper sit Monasticum quoad Regulares, secus autem quoad laicales? Ex p. 7. tract. 11. & Misc. 2. ref. 24. pag. 232

68. An qui vovit jejunare die Sabbathi, vel Feria sexta, teneatur ad id voveri, si dies Nativitatis Domini venerit in his diebus? Et notatur eum, qui votum emisit non comedendi ova in sexta Feria, vel die Sabbathi, posse comedere carnes in die Nativitatis Domini, si in die acciderit celebrari. Ex part. 1. tract. 9. resolut. 22. ibid.

69. An Religiosus, vel quivis alius, qui teneatur jejunare v. g. Feria 6. in qua occurrit Vigilia alterius Sancti, si non jejunet, peccet dupliciter? Ex quo inferitur, quod Religiosus Franciscanus, si non jejunet in Feria sexta, etiam si sit Vigilia tantum unum peccatum committit: & idem dicendum est de aliis casibus. Et quid est sententiam, si Prælati in virtute sanctæ Obedientiæ præcipiant Religioso v. g. jejunium in vigilia alicujus Sancti, vel alterius jejunii? Ex p. 4. t. 4. & Misc. 113. p. 233

70. An si quis violat duo jejunia ab Ecclesia indicta, in eorum diem incidentia, peccet dupliciter? Idem est de auditione Missæ, & cessatione ab operibus servilibus. Et an saltem talis transgressio præceptorum sit circumstantiæ in confessione aperienda? Et quid si occurrunt duo jejunia indicta ab Ecclesia, & voto? Et inferitur Motuum D. Francisci peccare dupliciter, si in die Veneris, quo incidit vigilia, non jejunet. Et queritur, an Religiosus D. Francisci teneatur ad Regula jejunia, si annus 21. etiam non expleverit? Et an dicti

Minorita ante 21. annum teneantur jejunare Vigilia, & Quatuor tempora Ecclesie, & Sanctorum? Ex quo inferitur etiam teneri ad jejunia Iubilæi adolecentes, qui nondum 21. annum attigerunt, alias Iubilæum non obtinebunt. Ex p. 1. t. 9. r. 16. ibid.

71. An Regulares sexagenarii teneantur ad jejunium Regula? Et quid si non attigerint annum 21. Et notatur peccare contra præceptum jejunii, qui assumpsit laborem incompatibilem cum jejunio, ad hunc finem, ut non jejunet, v. g. ludum pile, venationis, &c. Ex p. 9. tr. 6. & Misc. 1. ref. 16. p. 234

72. An qui fecit votum de jejunando tali die in pane, & aqua, toties peccabit mortaliter, quoties biberit vinum? Et an si præcipit se in illa die nihil manducaturum nisi panem, & aquam; tunc quoties biberit vinum, peccet mortaliter? Et an ita vovens frangat jejunium, si cervisiam bibat? Ex part. 1. tract. 9. r. 4. pag. 235

73. An si quis, cum teneatur jejunare in pane, & aqua, non possit nisi sumendo partem vini, aut obsonii, sit adstrictus tali jejunio? Et an vovens recitare septem Psalmos Penitentiales si non potest integros recitare, teneatur ad partem? vel in tali casu an teneatur ita vovens, si sciverit tantum unum Psalmum ex septem Penitentibus, illum septem vicibus recitare? Ex p. 3. t. 5. & Misc. 1. ref. 61. ibid.

74. An parvulis ante expletum septennium liceat ministrare carnes in die jejunii? Et quid de Paganis, & perpetuo amentibus? Et quid est dicendum de pueris ante septennium, ubi adest consuetudo in contrarium? Sed quid est sciendum si pueri ante septennium doli capaces sint? Ex part. 1. tract. 9. ref. 42. pag. 236

75. An pueris habentibus usum rationis ante septennium liceat ministrare carnes ova, & lactiicis in diebus jejunii, & prohiberi ab Ecclesia? Et quo tempore supradicti pueri teneantur Ecclesiasticis legibus, & signanter confessionis, &c. Et an puer cui ante septennium acceleratus est usus rationis, si occiderit aliquem, incurrat irregularitatem? Et cursim docetur impuberes non incurere irregularitatem. Ex p. 11. tr. 2. & Misc. 2. r. 56. ibid.

76. An tempore pestis possit Episcopus dispensare, ut in sua civitate comedantur carnes in Quadragesima? Et an cum omnibus in domo reclusis, propter suspicionem pestis possit Episcopus dispensare in auditione Missæ in diebus festis tempore pestis, vel quid est faciendum? Et notatur, quod dispensatio in jejunio facta ab Episcopo, vel alio Prælato inferiori Papa sine iusta causa, non solum est illicita, sed invalida: ideo peccat mortaliter Episcopus, aut Prælati ex defectu potestatis dispensando. Et queritur, an Episcopus possit abrogare legem localem jejunii latam in Concilio Provinciali? Et an saltem possit in ea dispensare? Et an possit Episcopus abrogare legem jejunii latam in Synodo Diocesana, & a fortiori cum aliquibus dispensare etiam valide, non autem licite, quamvis id faciat sine causa? Ex part. 10. tract. 14. & Misc. 4. resolut. 5. alias 3. pag. 237

77. An qui ex privilegio, vel licentia Medici potest in diebus jejuniorum comedere ova, & lactiicis, possit comedere sanguinem, & quod vulgo dicitur, Sanguinazzi, seu Vitoldo, Hispanè Mondongo? Et an qui habet privilegium comedendi ova, & lactiicis in Quadragesima, possit comedere saginem? Et an qui vovet pro qualibet die non comedere carnes, aut ova, toties peccet, quoties comedit? Et an excusentur à jejunio textores vitæ sericeæ, & sartores etiam conficientes calceos ex materia molli? Et an defectus vini nullo modo excuset à jejunio, seu tribuat causam sufficientem faciendi plures comestiones? Idem est de cervisia, aut aliqua alia potatione communi

ANNE
BIBLIA
ILLIVV
III

Index Tractatum,

- loco vini. Et an quando regula religionis precipit ali-
quod jejunium, juvenes Religiosi si ante etatem 20
anni compleri sint adstricti, & obligati jejunare? Et
tandem docetur Pontificem dispensando cum aliquo in
jejunio absque causa, non peccare neque venialiter. Ex
p. 10. tr. 16. & Misc. 6. ref. 77. p. 238
71. An qui ex licentia comedit carnes in die jejunii, possit
comedere lardum, aut alias carnes nocivas? Et quid
si tota refectio ex illo carnis genere fiat? Ex p. 1. tr. 9.
r. 47. p. 239
72. An dispensatus, ut possit edere carnes, seu lactinia,
possit simul edere pisces? Ex p. 1. tract. 9. ref. 26.
p. 240
73. An quando causa fuerit dubia circa comestionem car-
nium in jejunio, opus sit dispensatione, si ageretur de
nocumento notabili? Ex p. 4. tractat. 3. resolut. 56.
p. 240
74. An in dubio, si abstinentia carnum illatura sit nota-
bile nocumentum aegrotis, necessaria sit dispensatio? Et
docetur Praelatos, & Superiores, quando subditi pro-
ponunt causam dubiam ad obtinendam dispensationem,
non debere esse nimis scrupulosos, aut ambiguos, remit-
tentes id conscientie subditi petentis, cum potius ad
illos spectet, tunc dispensare causam dubiam, per dis-
pensationem efficiendo illam justam. Ex p. 9. tr. 6. &
Misc. 1. ref. 26. alias 27. ibid.
75. An dispensatus in esu carnum censeatur dispensatus
ad non jejunandum? Ex part. 1. tractat. 9. resolut. 25.
p. 241
76. An qui habet facultatem edendi carnes, si illas non
edat, teneatur jejunare? Et notatur, quod quartanarii
non tenentur jejunare? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. r. 189.
ibid.
77. An dispensatus ad carnes non propter virinum debilita-
tatem, sed quia cibi Quadragesimales sunt ei nocivi,
si in aliquibus diebus non comedat carnes, teneatur
jejunare, & abstinere a secunda comestione? Et an
dispensatus ad edendas carnes, possit simul pisces co-
medere, si ab Episcopo fuerit prohibitum sub poena ex-
communicationis? Et notatur, quod qui frangit jeju-
nium comedendo carnes, non dno, sed unum committit
peccatum, & ideo non est necessarium explicare cir-
cumsantiam modi, quo jejunium violatum sit. Etiam-
que advertitur, quod qui in die jejunii comedit car-
nes, & lactinia, vel ova simul, unum tantum pec-
catum, non distincta committit, & qui vovit aliquo
die ieiunare, non toties peccat, quoties in illo die car-
nes comedit. Ex p. 9. tract. 6. & Misc. 1. resol. 11.
p. 242
78. Medicus concedit Titio licentiam comedendi carnes
in diebus Quadragesime; queritur an possit illas come-
dere in diebus quatuor temporum, qua semper acci-
dunt in secunda hebdomada ipsius Quadragesime? Et
an saltem liceat comedere ova, & lactinia in praedi-
ctis diebus, stante supradicta licentia? Et inferitur
habentes licentiam a Medico, ut infra annum in die
veneris, & Sabbathi comedendi carnes, posse illas co-
medere in diebus quatuor temporum extra Quadrage-
simam occurrentium, etiam si in licentia Medici ob-
tenta hoc non explicetur. Et an si quis habet mani-
festas vires & salutem, & ob aliquam infirmitatem
edit carnes in die ieiunii, si in aliqua die non comedat
carnes, teneatur ad ieiunandum? Et quid si haberet
facultatem edendi carnes ratione debilitatis, & infir-
mitatis? Et an Medicus dubius, si cibi Quadragesima-
les asserunt grave damnum petenti, possit concedere li-
centiam, ut edat carnes in diebus ieiuniorum? Ex
p. 10. tr. 13. & Misc. 3. ref. 43. ibid.
79. An si quis in diebus ieiunii carnem comederet in
magna quantitate ex oblivione, vel inadvertentia, te-
neretur in illo die ieiunare religioso tempore? Ex p. 9.
tr. 6. & Misc. 1. ref. 27. alias 28. p. 243
80. An in die ieiunii parvitas materia excuset in esu
carnium? Ex p. 1. tr. 9. r. 43. ibid.
81. An in comestione carnum in die ieiunii detur par-
vitas materia? Et quam quantitas materia excuset
in comestione carnum in die ieiunii? Et quid si in
singulis diebus Quadragesime eam carnis particulam
minimam quis ederet, & quamvis à principio Qua-
dragesime haberet voluntatem expressam singulis die-
bus Quadragesime id efficiendi? Et an qui servient
infirmis possint aliquid comedere in die ieiunii etiam ex
carnibus ad excitandum appetitum infirmorum? Et
inferitur non esse hereticum externum, qui signa dat
heresis interna in quantitate tan levi, ut non sit ex
se peccatum mortale? Ex part. 5. tract. 5. resol. 32.
p. 244
82. An qui vovit certa die ieiunare, toties peccet morta-
liter, quoties carnes comedit? Et quid est dicendum,
si expressè promitteret in die unicam comestionem, ac
tunc peccet toties, quoties prater unam comestionem
ederet carnes? Et explanatur differentia inter ieiunium
ex praecepto Ecclesiae, & ex vi voti, si in illa ali-
quis comederet carnes. Et an in die ieiunii pluries co-
medendo pisces, vel lactinia, non peccet toties morta-
liter, sed in secunda comestione? Ex p. 1. tr. 9. r. 47.
ibid.
83. An obligatus ieiunare ex voto, si secunda vice com-
dat carnes, peccet contra votum? Et quid de panem-
tia ieiunii a Confessorio imposta? Et quid si quis ex-
pressè voverit in die unicam comestionem? Ex p. 9.
tr. 8. & Misc. 3. r. 5. p. 245
84. An toties peccet mortaliter, quoties aliquis in die je-
junii carnes comedit? Et an idem dicendum sit de
prohibitione lactiniorum? Et an duplici laboro-
netur Sacerdos, qui edens carnes, & ova in die Qua-
dragesimali, quod idem dicendum est de laico sine
Bulla Cruciate? Et an teneatur confiteri, quoties si
applicaverit esui carnum in die, & quoties comestio
ovorum? Et an qui vovit aliquo die ieiunare, non to-
ties peccet, quoties in illo die carnes comedit? Et ad-
vertitur, quod qui comedit lactinia in Quadragesi-
ma absque causa, & sine Bulla, unum peccatum tan-
tum facit, &c. Ex part. 1. tractat. 9. resolut. 45.
ibid.
85. An si aliquis per unicum tantum diem ieiunii non
haberet nisi panem, possit in tali die comedere carnes?
Et quid de ovis, & lactiniis, an trimerantes, pomptres,
& agricola, qui ex una parte non habent pisces, nec
piscatum, nec ex alia possunt ex aliis cibis, herbis, &
fructibus conficere prandium sufficiens ad suam com-
modam sustentationem, licitum sit illis in diebus vove-
ris nisi ovis, & lactiniis? Et quid si cum passu ha-
beant herbas, legumina, olera, & fructus; an sit suf-
ficiens alimentum, utant non possint nisi ovis, & lacti-
nis in diebus prohibitis? Et an ne potius necent, possit
in die ieiunii aliquid sumi? Et an dimidia mensura sit
quantitas necessaria, & sufficiens, ne potius necent?
Ex p. 10. tract. 14. & Miscel. 4. resol. 61. alias 59.
p. 246
86. An qui non habet vinum, teneatur ieiunare? Et
difficultas est, quenam sit congruens refectio in die i-
eiunii? Et an habentes panem, fructus, & olera te-
neantur ieiunare? Et quid, si cum pane, & fructibus
habeat quis ova, & lactinia, possit ne illa comedat
sine Bulla, etiam in Quadragesima, & etiam Clerici,
& Regulares, & ut sic cum pane, fructibus, & lacti-
niis teneantur ieiunare? Et an in die ieiunii per unum
diem non habens nisi panem, & carnes ad refec-
tendum, possit illis vesci? Et an comedendo carnes
in tali casu teneatur quis servare ieiunium? Ex
p. 10. tract. 12. & Miscel. 2. resolut. 46. alias 41.
p. 247
87. An in ieiunio secundo comedens toties peccet postea
quoties

quod eadem esse comedit? Et docetur, quod si inad-
 vertenter aliquis plures cibum etiam carnis sumeret,
 peccatum neutiquam frangeret; & servare erit ad-
 perfectum, cum proposita illa comestio sit involuntaria ref-
 ractio ieiunii? Ex p. 1. r. 9. r. 44. p. 248

97. An qui in die ieiunii terria, vel quarta vice comedit,
 peccat saltem venialiter, prater peccatum mortale,
 quod commisit secunda vice? Ex p. 1. tract. 9. rel. 53.

98. An qui die ieiunii sapum modicum quid comedit, itaut
 si illa porcia comestiones coalescant in unum, & effi-
 ciant quantitatem notabilem, frangat ieiunium, &
 peccet mortaliter? Ex p. 3. tr. 6. & Misc. 2. resol. 43.

99. An in fractione ieiunii detur parvitas materiae? Sed
 difficultas est, quoniam parvitas materia excuset a
 fractione ieiunii? Et an potio in Hispania dicta Cho-
 colate, frangat ieiunium? Et cursum advertitur quan-
 titatem collationis serotina esse uncias octo. Ex p. 5.
 r. 1. r. 1. ibid.

100. An in Hispania potio dicta Chocolate frangat ieiun-
 ium? Et quid de cervisia, & vino ex aromaticis con-
 ditis, &c. Ex p. 4. tr. 4. & Misc. r. 194. ibid.

101. An si quis in diebus ieiunii sumeret duas uncias po-
 tuius vulgo dicta Chocolate, frangeret ieiunium? Ex
 p. 5. r. 7. & Misc. rel. 54. p. 250

102. An spiritus asserens Chocolatam non frangere ieiun-
 ium sit probabilis? Et notatur, quod stando in sen-
 tentia rigorosa, si quis sumeret duas uncias Chocola-
 te, non frangeret ieiunium ratione parvutatis materiae.
 Ex p. 11. r. 6. & Misc. 6. rel. 54. alias 53. p. 251

103. An si quis in aliqua vigilia quid sumeret in tas for-
 mularum exsuperans excedentes parvutatem materiae, vel
 conferat panem, & illum comederet, frangeret ieiun-
 ium? Et cursum docetur, quod potest homo specie-
 bus sacramentalibus sumptis per totam vitam susten-
 tari. Ex p. 11. r. 6. & Misc. 6. r. 35. p. 252

104. An licitum sit in diebus ieiuniorum sumere non solum
 pharmaca, & electuaria curativa, sed etiam preservati-
 va? Et an licet in die ieiunii sumere electuaria ex
 factura condita ob solam delectationem? Ex quibus
 inferri possit Cantores, seu Musicos in signis in diebus
 ieiunii aliquid cibi primo mane sumere ad conservan-
 dum vocem. Idem est de quocunque alio ad sublevan-
 dum debilitatem stomachi, vel capitis. Et an hoc etiam
 licet Religiosis canentibus in choro; an inquam, pos-
 sint in die ieiunii ad conservandum vocem aliqua cibi
 sumere? Et quid, si praedicti Religiosi sint insignes
 Musicis? Ex p. 10. r. 14. & Misc. 4. r. 62. alias 60.
 p. 253

105. An si quis in die ieiunii post prandium sumat in notabi-
 li quantitate vias recentes, frangat ieiunium? Et
 quid de malis masticeis, vulgo Limoni, vel de malis
 masticeis, vulgo Aranci, & de ceteris similibus fructibus
 putrescentibus ne adhiberi ad sedandam sitim in die ieiunii,
 quatenus libnerit? Et an frangat ieiunium, si quis ad
 sedandam sitim sumat poma, pira, uvam, & similia, &
 de diebus conterendo deglutiat succum dentibus expres-
 sum, recta substantia solida ab ore? Et an quantitas
 decem unciarum sit parvitas materia excusans a ieiun-
 ii fractione? Ex quo inferri posse ieiunantem sine
 gravi culpa, mox etiam sine veniali culpa primo mane
 comedere duas uncias cibi, & bibere ad tolerandum
 facilius ieiunium, & postea circa meridiem prandere, &
 ad Vesperas sumere refectiunculam. Etiamque de ieiun-
 iis quod non frangeret ieiunium serotina refectiuncula,
 quae pro affluo quantitate unciarum otio per unam, vel
 duas uncias excederet. Et cursum docetur in diebus ieiun-
 iis comedentem circiter unciam duris non peccare mor-
 taliter. Ex p. 10. r. 14. & Misc. 4. r. 8. alias 56. p. 254

106. An in diebus ieiuniorum licitum sit sine fractione ieiun-
 ium sumere mala masticea, mala medica, uvam, & si-

milid ad sedandam sitim, quoties quis voluerit? Et an
 qui habet panem, legumina, poma, & similia teneatur
 ieiunare? Ex p. 6. r. 6. & Misc. 1. r. 14. p. 255

98. An sine ieiunii fractione licitum sit sumere interdum
 parum cibi, ne potus noceat? Et an hoc est intelligendum
 toties, quoties, dummodo id non faciat in fraudem ieiun-
 ii, sed ne potus noceat? Ex p. 1. r. 9. r. 24. p. 256

99. An qui ne iurbarius videatur sumendo modicum cibi
 ab amico rogatus, peccet saltem venialiter? Ex p. 1.
 r. 9. r. 29. p. 257

100. An in die ieiunii bibere vinum ad sustentationem,
 & famem sedandam sit illicitum? Et praesertim ante
 prandium, an violet ieiunium? Ex p. 1. r. 9. r. 23. ibid.

101. An licitum sit sequi unum horologium quoad ieiun-
 ium Ecclesiasticum, & alterum quoad ieiunium natu-
 rale? Et hoc intelligitur in ipsamet media nocte. Ex
 p. 10. r. 15. & Misc. 5. r. 29. ibid.

102. An si quis ante prandium per quartam partem hore
 sumeret cibum, frangeret ieiunium? Et an in die ieiun-
 ii possit quis parum cibi sumere casu, quo prandium
 sit valde dilatandum? Et an interviens mensis sac-
 cularium possint ieiuniorum diebus aliquid cibi sumere, an-
 tequam serviant, & postea comedere? Idem est de Reli-
 giosis interviens mensis. Et an Religiosi legentes ad
 mensam, possint ante lectionem aliquid comedere? Sed
 adhuc superest difficultas, an huiusmodi servientes, & le-
 gentes possint diebus ieiunii ante servitium, & lectionem
 non solum in modica quantitate cibum sumere, sed etiam in
 magna? Et notatur, quod si quis inadvertere cibum
 sumeret etiam pluries, & etiam carnum in die ieiunii,
 ieiunium non frangit, ideo exinde tenetur servare ieiun-
 ium. Ex p. 10. r. 14. & Misc. 4. r. 63. alias 61. p. 258

103. An in anticipatione comestions in die ieiunii detur
 parvitas materiae? Idem est, si comestio postponitur. Et
 pro utroque casu assignatur hora. Ex p. 5. r. 5. r. 10. p. 259

104. An qui in diebus ieiunii notabiliter anticipat horam
 comedendi, peccet mortaliter? Et quaeritur, quantum
 possit absque dicto peccato mortali preveniri dicta hora
 comedendi? Et an Religiosi, qui habent privilegium
 anticipandi prandium per horam, possint dicti Religiosi
 per horam eum dimidia prandium ante meridiem pre-
 venire? Ex p. 1. r. 9. r. 27. ibid.

105. Virum, qui ob iustam causam comederet hora octava,
 aut nona obiter agendum, v. g. aut hospitibus in-
 serviendum, teneatur illo die ad ieiunium? Et an qui
 putabat se iter facturus, vel laboraturus & ideo incul-
 pate summo mane comedit animo non ieiunandi, & ta-
 men postea causa aliqua impeditus est, ne iter ageret,
 an in tali casu teneatur ieiunare? Ex p. 1. r. 9. r. 48.
 p. 260

106. An qui e medio prandio surgit ad aliquid occurrens,
 possit postea redire ad continuandum prandium in die
 ieiunii? Et quid, si longa mor a intercessit, quamvis spa-
 tium duarum horarum intercurrerit, dummodo a prandio
 surgat animo postea continuandi? Et si quis surrexit
 a mensa animo non redeundi, si forte prandium adhuc
 duraret, possit iterum, mutata intentione, ad convivas
 redire, a quibus recesserit? Ex p. 1. r. 9. r. 32. ibid.

107. An frangat ieiunium, si quis, in gente aliquo nego-
 tio, per longum tempus interrumpet prandium? Et
 quare sit hoc tempus longum? Ex p. 10. r. 14. & Misc. 4.
 r. 64. alias 62. p. 261

108. An famuli interviens dominis frangant ieiunium
 comedendo gulose fragmenta ciborum? Et an sero-
 tines, & electores ad menjam possint assumere aliquid
 ante talem lectionem, vel servitium, licet nullam habeant
 necessitatem? Ex p. 4. r. 4. & Misc. r. 142. ibid.

109. An in die ieiunii licitum sit collationem serotinam
 mane sumere, & nocturno tempore caenam capere? Et
 notatur, quod mutatio talis refectiuncula, si efficiatur
 ex causa iusta, ut v. g. propter studium, propter aliqua
 negotia agenda in die; propter iter, propter lectionem per

Index Tractatum,

- perlegendam, vel sermonem faciendum, propter vigiliis nocturnas, & quid simile, non erit neque peccatum veniale. Ex p. 1. r. 9. r. 33. ibid.
110. An qui sine cœna accepta dormire non valet, teneatur mane collationem sumere, cœnam ad noctem differendo? Vel an in tali casu non teneatur quis ieiunare? Ex p. 1. r. 9. r. 57. ibid.
111. An in vigilia Resurrectionis, & Pentecostes collatio serotina possit fieri in maiori quantitate? Et docetur in vigilia Natiuitatis Domini posse fieri in quantitate sexdecim unciarum. Et quid, si ieiunium Iubilæi cadat in prædicta vigilia Natiuitatis? Et an in præfata vigilia Natiuitatis Domini ex fructibus, sive conseruis possit collatio serotina sumi sine mensura, & usque ad saturitatem? idque in casu, quo etiam vigilia incidat in Sabbatho, & dies Natiuitatis Domini in Feria secunda? Et an hæc consuetudo vigeat in Hispania etiam inter Religiosos? Et notatur, si ieiunium reddat inhabiles ad canendum Musicos, & cantores, excusari à se ieiunio non solum pro seruitio Ecclesiæ, sed etiam pro solatio Principis? Et additur Presbyteros causa conseruanda vocis posse in Quadragesima vesci ovis. Ex p. 10. t. 12. & Misc. 2. r. 41. p. 262
112. An in vigilia Natiuitatis Domini si quis vellet sumere collationem serotinam mane, possit illam sumere in quantitate, qua licitum est illam sumere sero? Et supponitur in collatione serotina vigilia Natiuitatis Domini posse sumi duplicem maiorem quantitatem, quam licitum est sumere in aliis ieiuniis, etiamsi vigilia incidat in Sabbathum, & festum Natiuitatis in Feria secunda. Ex p. 9. r. 6. & Misc. 1. r. 17. p. 263
113. An collatio serotina in vigilia Natiuitatis Domini sit sumenda in magna quantitate ratione consuetudinis? Et an talis extensio militet etiam in Religiosis, difficultas est? Et notatur Curiales Romanos non frangere ieiunium facientes collationem, ut vulgo dicitur, grossam, secundum consuetudinem Romana Curie? Ex p. 1. r. 9. r. 35. ibid.
114. An si quis v. g. emisit votum ieiunandi singulis sextis Feriis, & in illis aliquando incidat vigilia Natiuitatis Domini, possit in collatione serotina sumere quantitatem pinguiorem? Et supponitur in prædicta vigilia posse sumi in maiori quantitate etiam in casu, quo ipsa vigilia cadat in Sabbatho, & dies Natiuitatis Domini in Feria secunda. Et inferitur, quod Religiosus Franciscanus, qui ex voto tenetur ieiunare à Festo omnium Sanctorum usque ad Natiuitatem Domini non potest refectorem vespertinam pinguem sumere in vigilia Natiuitatis eiusdem? Et an prædicta doctrina non procedat, si collatiuncula vespertina sumeretur mane, vel meridie in dicta vigilia Natiuitatis. Ex p. 10. t. 12. & Misc. 2. r. 45. ibid.
115. An habentes Bullam Cruciatam possint in collatione vespertina ieiunii sumere aliquid casei, vel lactis, vulgo dicto Cascavallo, seu Tomazo? Et an in vigilia Natiuitatis Domini possit sumi collatiuncula duplo, aut triplo maior solito? Et quid est dicendum, si vigilia Natiuitatis Domini sit in Sabbatho, & licet in illo Sabbatho occurrat simul ieiunium quatuor temporum? Et an qui potest vesci carnibus in die ieiunii, & propter devotionem vult aliquo die vesci lacticiis? vel ovis, teneatur ieiunare? Ex p. 5. t. 14. & Misc. 2. r. 12. p. 264
116. De quantitate, & qualitate collationis serotina. Et an si quis inadvertenter sumat cibum pluries, ob id non frangat ieiunium, & ob id à collatiuncula nocturna sumi solita abstinere non tenebitur, nisi nimis proximè ad horam refectonis nocturnæ esset cibus assumptus? Et quid est sentiendum de collatione largiori Nobilium? Ex p. 1. r. 9. r. 1. p. 265
117. An in collatione serotina ieiuniorum sit potius attendenda quantitas, quam qualitas cibi, itant in illa pos-

- sint sumi pisces, legumina, & omne genus insularum, &c. Et inter multa, que in textu huius resolutionis admittuntur, pro materia collationis serotina in die ieiunii, & multa alia vetantur, tandem docetur, quod licitum est omnino sumere totam quantitatem panis, qua est licita, & ipsam vino imbibere, quamvis ex hoc crescat in pondere; ergo & in quocunque alio liquore. Ex p. 10. t. 14. & Misc. 4. r. 60. aliàs 58. p. 266
118. An in collatione serotina licitum sit sumere ova, & alia lacticiina, quando licitè in illis diebus possint comederi? Et an in diebus, in quibus prohibentur ova, & lacticiina, possit quis comedere panem biscottum, in quacunque magna quantitate? Et an saltem in collatione serotina non sit damnandus, qui comederet unam biscottum? Et an capite, seu stomacho debiles possint in collatione serotina nisi ovis? Ex p. 10. t. 14. & Misc. 4. r. 59. aliàs 57. p. 268
119. An in collatione serotina licitum sit sumere, v. g. duo ova, & quoad quantitatem, an quis possit sumere quartam partem comestionis? Et an in piscibus, caseis, lacte, cremore amygdalino, & tritico id est alimentanda, y Almidon, possit fieri supra dicta collatio serotina? Ex p. 4. t. 4. & Misc. 1. r. 17. p. 269
120. An in collatione serotina ieiuniorum possit quis in quantitate licita comedere pisces? Et notatur quantitatem unciarum octo posse sumi in collatione serotina. Ex p. 9. t. 6. & Misc. 1. r. 8. ibid.
121. An insculum ex pane cocto, vel pauze cum amygdalis in collatione serotina adhiberi possit, etiamsi iunatur in ea quantitate, que separatim sumi potest? Ex p. 1. t. 9. r. 34. p. 270
122. An in collatione serotina ieiuniorum licitum sit sumere uncias octo in pane cocto? Et quid de aliis insculis? Ex p. 9. t. 6. & Misc. 1. r. 28. aliàs 29. p. 271
123. An in collatione serotina ieiuniorum quantitas licita possit tuto sumi in solo pane? Et an sine peccato mortali in serotina refectio ieiunii licitum sit sumere quantitatem excedentem uncias octo, v. g. quantitatem duarum unciarum ratione parvitas materia? Ex p. 9. t. 6. & Misc. 1. r. 15. ibid.
124. An licitum sit in collatione serotina ieiunii sumere legumina cocta in quantitate licita, v. g. unciarum octo? Ex p. 5. t. 14. & Misc. 2. r. 14. p. 272
125. An licitum sit cum, qui paratus est cenare, ieiunare causa urbanitatis ad cenandum in die ieiunii? Et ex doctrina huius questionis inferitur etiam vendemes in diebus ieiunii, cibos prohibitos, an peccent? Et an seruus, & ancilla, qui condunt, & porrigunt cibos, & mensam horum non ieiunantibus sternunt, mensæque ministrant, culpa participes efficiantur? Ex p. 1. t. 9. r. 38. ibid.
126. An licitum sit invitare ad cœnam paratam frangere ieiunium? Et hæc ratio est communis plurimum materia. Et an Confessarius accipiens plurimum confessiones in peccato mortali, unum tantum peccatum committat, an plura? Idem dicendum est de illo, qui in peccato Communionem omnibus ministrat. Ex p. 5. t. 7. r. 7. p. 273
127. An Capones, seu tabernarii proponentes cœnam in die ieiunii omnibus indifferenter, peccent mortaliter? Sed difficultas est, quando dubitant, vel credunt alterum à ieiunio non excusari. Ex p. 1. t. 9. r. 39. p. 274

APPENDIX

Ad ceteras quæstiones pertinentes simul ad hunc Tract. 6. de Ieiunio huius tomus Quartus.

AN Papa sub mortali teneatur ad ieiunia Ecclesiæ? Ex p. 6. r. 7. ex ref. 3. Que hic est in tom. 1. t. 3. de Penitentia ref. 48

An expulsus à Religione teneatur ad ieiunia Religionis? Et an Episcopus ex Religione Ministorum teneatur ad ieiunia

totum vite Quadragesimalis? Ex p.3. tr.2. ex r.60.
 & 116. & in p.5. tr.1.3. ex r.39. *Qua nunc invenien-*
ter in tom.7. tr.1. de Regularibus ref. 192. 193.
 & 28
An qui complet annum vigesimum primum mane hora
Novam alicujus vigilia teneatur, si possit ad jejunandum
in illa die? Et an Concionatur excusatur a jejunio pre-
cedentis diei, si intra annum tantum pradicet? Et dis-
tinguitur quomodo consuetudo non comedendi ova, & lac-
tificia in Quadragesima, & aliis vigiliis obliget, vel
non obliget ad mortale. Ex p.10. t.11. ex r.16. & 32.
*Et in p.9. tr.7. ex r.29. *Qua hic reperietur in tom.3.**
tr.6. de horis Canonicis r.66. 29. & 95
An si Sacerdos pro penitentia imponat jejunium absolute,
quasi tunc penitens per jejunium, ad quod aliunde te-
neatur? Et an obligatus jejunare, v. g. Feria sexta, si
conversus ieiunium eo die intentione transferendi illud in
aliquo alio die, non excedat culpam venialem? Et an
si non honorem alicujus Festi imponat Confessorius ieiun-
ium, si per impotentiam a ieiunio illius diei penitens
excusatur, teneatur alio die ieiunare? Et quid si pra-
ter ieiunium veneris, vel Sabbati unius mensis, vel
annu? Et an si penitens in ieiunio non recordetur pe-
nitentiam impostam a Confessario, an adhuc satisfaciat iei-
unando ex devotione? Et an penitens impotens ad im-
plenda penitentiam ieiunii in pane, & aqua, teneatur
ieiunare modo consueto Ecclesie? Ex p.3. tr.4. ex r.83.
& 91. alias 84. & 92. & in p.9. t.6. ex r.56. alias 57.
& in p.6. t.6. ex r.43. & in p.9. t.9. r.55. & 53.
*alias 54. & 52. *Qua hic sunt in tom.1. tr.6. de Satis-**
factione sacramentali r.12. 39. 24. 55. 9. & 41
An si quis post hoc die esse vigiliam putat, & carnes com-
edat, sufficit, ut in confessione dicat, comedi carnes in
die prohibito? Et an si quis unica voluntate voluisse
comedere ieiunium per totam Quadragesimam, teneatur
hanc circumstantiam in confessione explicare? Et an, si
videtur de duplici titulo ieiunandum sit, satisfaciat quis
in confessione dicendo se semel pratermississe ieiunium?
Et an Medico satis sit, si dicat in confessione se concess-
isse licentiam edendi carnes absque legitima causa die-
bus prohibitis, non explicando esse ieiunio consecratos?
Ex p.3. tr.4. ex ref. 161. alias 162. & in p.1. tr.7.
*tr.17. 21. & 60. *Qua nunc invenietur in tom.1.**
tr.7. de Circumstantiis r.5. 23. 58. & 101
An ieiunio Eucharistico pro communiione sumenda, &
Missa celebranda detur parvitas materia excusans a
peccato mortali? Et an sumptio Tabacchi in fumo, pul-
vere, & fumo frangat ieiunium naturale? Et quid, si ali-
qua de lignis in magna quantitate nungunt aureos? Et
quid est dicendum de aromatibus, grano aliquo, plum-
bo, de Officulis aliquorum fructuum, & de fragmentis
medicamentorum, vitro, lapidibus, ligno auriviro, & similibus?
vel si quis aliquantulum aque per naves attrahat, &
similia qua in stomachum transmittantur? Ex p.5. t.5.
*tr.11. & in tr.13. ex r.1. *Qua hic reperietur in**
tom.1. t.1. de celebr. Missarum r.126. & 120
Qua quod in predicto tom.2. & tr.1. de celebr. Missa-
rum sunt multa alia difficultates pro ieiunio naturali,
& Eucharistico a r.111. usque ad r.134. inclusive
reperies quodquid circa hoc occurrere poterit.
aliove etiam, quod in praecitato tom.2. tr.2. de Com-
muniione etiam invenies aliquas quaestiones pro ieiunio
naturali Communiione in r.56. 57. 73. 74. 75. 78. 79. 80.
81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. & 101
An duplenter peccet, qui se ingurgiat, quo tempore in-
dicatum erat ieiunium, nam & temperantiam & legem
*ieiunii violat? Ex p.5. tr.13. ex ref. 62. *Qua nunc in-**
venietur in tom.2. tr.2. de Communiione ref. 43
An quis peccet mortaliter contra praeceptum ieiunii, qui
comedit mortuum, aut necrosum cibum praeviens ob morbum
seu periculum ieiunium in die praecipiente illud? Ex p.10.
*tr.14. ex r.12. alias 10. *Qua hic reperietur in tom.2.**

tractat. 3. de audienda Missa in die festo resolu. 4.
 §. 4
An qui putat in hac hebdomada nullum esse diem ieiunii,
cum tamen sit, adveniente die ieiunii, quin tibi occurrat
diem esse ieiunii, si comedas, & non ieiunes, pecces ne-
*omittens ieiunium? Ex p.9. tr.8. ex r.48. *Qua hic est**
in tom.8. tr.2. de Conscientia dubia ref. 19
An per privilegium Bulla dispensatus in esu carnum,
consecatur dispensatus ad ieiunandum? Et an dispens-
atus per Bullam, ut comedat carnes, & lactificia possit
simul comedere pisces? Et an in hoc Sicilia Regno die-
bus Quadragesimalibus, & aliis ieiuniis usus sagaminis
sit licitum habentibus Bullam Cruciatam? Ex p.1. t.11.
ex ref.4. & in p.1. tr.9. ex ref.21. Sed eas, & alias
difficultates circa esum carnum, & lactificiorum &
circa ieiunium vigore Cruciatam invenies supra in hoc
ipsomet tom.4. tr.3. de Bulla Cruciatam in ref.170.
166. & in aliis.
An ad lucrandum Iubilicum sufficiat, quod commutatio iei-
uniorum ex iusta causa fiat, v. g. Feria quinta? Ex
*p.5. t.12. ex r.25. *Qua hic est supra in hoc tom.4.**
tr.4. de Iubilico ref. 25
An si quis videat aliquem ex oblivione comedere carnes in
die ieiunii, teneatur illum monere? Ex p.9. tr.8. ex
*ref.48. §.1. *Qua hic reperietur in tom.7. tr.4. de**
Correctione ref. 31
An qui vovit ieiunare in pane, & aqua peccet mortaliter
si semel bibat vinum? Et an qui vovit certa die ieiun-
are pro animabus Purgatorii, si eo die impeditus fuerit,
an teneatur altero die ieiunare? Et an si filius, servus,
vel uxor vovit singulis sextis Feriis ieiunare, possit Pa-
ter, Dominus, & maritus tale votum irritare? Et an
qui ob metum mortis iuravit alicui comedere carnes toto
anno diebus prohibitis, an possit, vel debeat iuramentum
servare, cessante metu? Ex p.5. tr.5. ex ref.37. & in
p.3. tr.5. ex r.26. & in p.9. tr.8. ex ref.15. & in p.8.
*tr.7. ex ref.57. *Qua nunc invenietur in tom.8. tr.4.**
de Voto, & Iuramento ref.9. 15. 44. & 55
An famulus ministrans dominis carnes in die ieiunii, vel
cibaria in refectinuncula peccet peccato scandali? Et
an Catholicus Anglia vescendo caribus in die veneris,
& in Quadragesima ad se occultandum, peccet? Et an
liceat exploratoribus, vulgo dictis, Spiæ, usus caribus
diebus vetitis in Ecclesia? Ex p.5. tr.7. ex r.13. & 33.
*& in p.8. t.7. ex r.13. *Qua hic sunt in tom.7. tr.5.**
de Scandalo r.59. 70. & 71
An Inquisitores possint procedere contra comedentes carnes
*diebus prohibitis? Ex p.4. tr.8. ex r.38. *Qua hic est**
in tom.5. tr.10. de Inquisitoribus ref.87
An Episcopus, vel Pralatus Regularis cum suis subditis
possint dispensare, ut nunquam ieiunent? Et docetur,
quod quando dubitatur, an sine dispensatione teneatur
quis ieiunare, eo ipso est causa sufficiens ad dispensan-
dum, nec opus est aliqua commutatione. Et an Pavo-
chus ex consuetudine dispense in ieiuniis, quamvis si
attendatur ius praecise in hoc non possit dispensare? Ex
p.8. tr.3. ex r.12. & 11. & in p.4. tr.3. ex ref.44.
Qua nunc invenietur in tom.3. t.2. de dispensatione
ref.26. 25. & 18
An hic actus, comedere carnem in Quadragesima, si
Ecclesia non prohibuisset, careat culpa? Ex p.3. tr.6.
*ex ref.47. *Qua hic reperietur in tom.8. t.6. de Luxu-**
ria ref.2
An si quis in die veneris delectetur sensibili delectatione
de esu carnum, mente concepto, perinde, ac si reipsa
eas comederet, peccet mortaliter? Ex p.3. tract.5. ex
*ref.5. *Qua hic est in tom.8. tr.10. ref.10**

TRACTATUS VII.

De Elecmofyna p. 275.

1. RES. *Vadam supposita pro intelligentia dicendorum. Primo, quod indigentia pauperum est triplex; extrema, gravis, & communis. Secundo, quod bona, qua ad subveniendum praedictis necessitatibus erogari possunt, ad tria genera revocantur posita in §. ultimo hujus resolutionis. Ex p. 5. tract. 8. ref. 1. ibid.*
2. *An quis teneatur in extrema necessitate dare elemosynam, non solum titulo charitatis, sed etiam lege justitiae? Et an in hoc casu possit quis cogi per judicem ad faciendam elemosynam? Et an in aliquo casu quis teneatur restituere damna, qua ex eius omissione in danda elemosyna sunt sequuta ut v.g. qui fame perit, relinquit filios, quibus deberentur opera Patris, &c. Ex p. 5. tr. 8. ref. 2. ibid.*
3. *An pauperes in extrema necessitate constituti possint contra divites impiorare officium iudicis? Et an iudices possint compellere divites ad elemosynam faciendam, non solum in causa extrema necessitatis, sed etiam quoties preceptum adest iure divino, aut naturali? Ex p. 5. tr. 8. ref. 4. p. 276*
4. *An satisfaciam precepto, si in extrema necessitate subveniam pauperi mutuando? Et notatur, quod si proximus indiget non re, sed usu, sufficit, si quis usum donet, mutuando rem. Ex p. 5. tr. 8. r. 5. p. 277*
5. *An sapius preceptum elargiendi elemosynas obliget divites, ita ut peccent mortaliter illas non prebendo? Ex p. 5. tr. 8. r. 4. 1. ibid.*
6. *An sit obligatio ex bonis necessariis ad statum opitulari extreme indigenti? Et inter alia, qua in textu huius resolutionis adnotantur, tandem queritur, an censeatur extrema, vel quasi extrema necessitas, in quam quis venit ex alieno delicto, v.g. Titius, cum sit innocens, creditur a Tyranno perimendus, nisi Caius cum pecunia redimeret? Et qui sunt, qui teneantur restituere, si in communibus necessitatibus famis, & infirmitatum non succurrunt? Ex p. 5. tr. 8. ref. 7. p. 278*
7. *Dubitans, an proximus sit in extrema necessitate, an teneatur veritatem indagare? Ex p. 5. tr. 8. ref. 39. Et ad literam in p. 4. r. 3. r. 34. ideo una hic tantum transcribitur.*
8. *Confessarius quidam angebatur magnis scrupulis in excipiendis confessionibus cuiusdam divitis circa preceptum largiendi elemosynam. Tunc ego in eius gratiam hac ex multis Doctoribus adnotavi. Et in textu huius resolutionis docetur, in quibus, & de quibus divites teneantur, nec-ne, largiri elemosynam in communibus, gravibus, & extremis pauperum necessitatibus. Ex p. 2. r. 16. & Misc. 2. r. 26. alias 28. p. 279*
9. *De obligatione divitum largiendi elemosynas in gravi necessitate proximi de necessariis ad statum. Ex quo inferitur Advocatum teneri sub mortali defendere causam pauperis, quando aliter defendi non potest. Et notatur, quod raro contingere potest, ut seculares sub mortali teneantur pauperibus erogare superflua decentia sua. Ex p. 4. tr. 4. & Misc. r. 215. ibid.*
10. *An in gravi necessitate teneamur largiri elemosynam de necessariis ad statum? Ex p. 5. tr. 8. ref. 15. p. 280*
11. *An in gravi necessitate teneamur praebere elemosynam de superfluis nature, & status? Et notatur in supradicto casu posse divitem illam elargiri, non liberaliter, elemosynam dando, sed illam mutuando. Ex p. 5. tr. 8. r. 14. ibid.*
12. *Rem satis controversam propono. An in communibus*

13. *pauperum necessitatibus, sicut in extremis & gradibus sit obligatio faciendi elemosynam ex bonis omnino superfluis? Ex p. 2. tr. 15. & Misc. 1. r. 32. p. 281*
14. *An ex superfluo status teneatur quis facere elemosynam in communibus pauperum necessitatibus? Et an pauperibus, qui ad mendicandum publicis in locis expositi, vel ex nuditate, vel ex morbo extrema necessitatis evidentia signa ostendunt, sub precepto teneatur quis succurrere, si habet superfluum vita? Et notatur, quod si quis habens superflua ita omittit elemosynam, ut nihil omnino det communem necessitatem patientibus, aut ita modicum pro quantitate sua substantiae, peccat mortaliter. Ex p. 5. tr. 8. ref. 17. p. 282*
15. *An spes ascendendi ad superiorem statum liberi ab onere elargiendi elemosynam de superfluis? Ex p. 5. tr. 8. ref. 20. p. 283*
16. *An quis teneatur de superfluo ad statum opitulari illi, qui in periculo versatur amittendi fortunam iniuste? Ex p. 5. tr. 8. ref. 16. p. 284*
17. *Si plures divites possint uni pauperi succurrere in extrema, vel gravi indigentia, quia omnes aequo iure morunt, quis eorum teneatur elemosynam dare? Ex p. 5. tr. 8. ref. 13. ibid.*
18. *An divites teneantur redimere captivos apud Turcam? Et quid est dicendum de aliis multis casibus positis occurrentibus, ut v.g. Advocatus an debeat suo patrocinio gratis defendere pauperem, aut viduam indigentem eius opera? Et quid de Medicis, Chirurgis, Pharmacopolis, & aliis? Ex p. 5. tr. 8. ref. 6. ibid.*
19. *An privati homines teneantur inquirere pauperes? Et quid in tempore pestis? Et de multis aliis casibus agitatur circa hoc. Ex p. 5. tr. 8. ref. 3. p. 285*
20. *An Summus Pontifex teneatur superflua ex suis redditibus elargiri in elemosynas? Et an Papa in hoc precepto possit dispensare? Et an hoc preceptum sit humanum, & Ecclesiasticum? Ex p. 5. tr. 8. r. 28. ibid.*
21. *An Pontifex, si non licite, saltem valide possit dispensare cum Cardinalibus, Episcopis, & aliis Beneficiariis, ne redditus Ecclesiasticos superfluos expendant in pios usus? Et an hoc etiam possit introducere consuetudo? Et resolutio harum questionum pendet ex illa, an obligatio expendendi superflua in usus non habeat Ecclesiastici, oritur ex iure naturae, vel ex iure Ecclesiastico? Et an extet preceptum positivum prohibens Ecclesiasticis expendere superflua in usus non pios? Ex p. 10. tr. 11. & Misc. 1. ref. 35. ibid.*
22. *Quo ordine Episcopi, & alii teneantur superflua bonorum Ecclesiasticorum erogare in opera pia? Et an Ecclesiastici ex fructibus beneficii possint filios spurios alere, & dotem filiae spuriae dare? Ex p. 10. tr. 11. & Misc. 1. ref. 56. p. 287*
23. *De obligatione Episcoporum, & Beneficiorum ad elemosynas elargiendas. Ex p. 4. tr. 4. & Misc. r. 214. p. 288*
24. *De quantitate elemosyna necessario ab Episcopis, & Ecclesiasticis expendenda in pauperum necessitatibus. Et an hoc etiam procedat quoad Regulares ad Episcopatum assumptos? & aliqua alia deciduntur, pro intelligentia illorum bonorum, qua censentur esse, vel patrimonialia, vel quasi patrimonialia, de quibus Episcopi, & Clerici possint ad libitum disponere, ut de bonis patrimonialibus, videlicet de distributionibus quotidianis, pro comitando funere defunctorum, pro faciendis Messis, habenda concione, visitando Episcopatum, serenitas tenentis, & tandem pro quacunque industria personalis, pro labore, aut donatione, hereditate, contractu, vel quovis alio titulo distincto a titulo beneficii. Et an Clerici, si de grosso beneficii, & eius redditibus aliquod detrahant ex necessariis, peccent, quidquid detraxerit, expendere pro libito absque peccato mortali dammodo non sit usus prophanos? Ex p. 5. tr. 8. r. 27. p. 289*
25. *An Episcopi teneantur erogare in usus pios unquam*

& Resolutionum.

quod superest ex congrua, & decenti sustentatione?
Ex p. 8. r. 7. & Milc. r. 12. p. 290

32. Quamto quantitas dicitur notabilis, ut illam ex-
pendens Episcopus, vel alius Beneficiarius in usus pro-
phanos peccet mortaliter? Ex p. 7. r. 11. & Milc. 2.
r. 35. ibid.

33. An Ecclesiastici, si elemosynas debitas non praebeant,
non solum peccent mortaliter, sed etiam ad restitutionem
teneantur? Et hoc procedit ex illa questione, an Eccle-
siastici sint Domini reddituum Ecclesiasticorum? Et
an hoc etiam procedat quoad Regulares ad Episcopatu-
m assumptos? Et infertur Episcopum Regularem
posse restitui de patrimonialibus. Et advertitur Regu-
larum Episcopum legitimam renunciationem ante emis-
sionem profissionis in factam, servata Concilii forma revo-
cari posse. Et an hoc etiam procedat, si forte Episcopi
elegant ex illis Religiosis, qui in Societate Iesu emerunt
sua vota biennis? Ex p. 5. r. 8. r. 31. p. 291

34. An Ecclesiastici extra necessitatem gravem corpo-
ralium, vel spirituales proximi, teneantur erogare super-
flua in usus suos ex precepto tantum positivo? Et in-
fertur, an Pontifex saltem valide, si non licite possit di-
stinguere cum aliquo Cardinali, aut Episcopo, vel Bene-
ficiario, ne expendant redditus Ecclesiasticos in usus
suos? Et docetur Pontificem dispensando sine causa in
parte possit non peccare, sedulo scandalo, quod de quo-
damque Legislatore dicendum est. Etiamque advertitur
in Hispania consuetudinem introduxisse contra jus po-
sitivum Beneficiarios posse testari de fructibus in usus
suos suos. Et cur sim docetur peccare Collegam, qui in
aliquo Collegio, & Universitate alitur eo sine, ut stu-
deat, & postea Respublica proficiat, si otio vacet, & tem-
poratur. Ex p. 7. r. 10. & Milc. r. 13. p. 292

35. An Clerici id quod detrahunt ex necessariis ad de-
cationem suam, viventes parce, teneantur pauperibus
largiri sine superflua? Sed difficultas est quoad obli-
gationem conferendi superfluum pauperibus, an idem
intendatur sit de quotidianis distributionibus, ac de
certis beneficii fructibus? Et an idem dicendum sit de
pensionibus? Sed notatur Clericos de bonis patrimonialibus,
& qui lucrantur ratione ministerii, & pro
Missa dicendis, administrandis Sacramentis, audiendis
confessionibus, pro concionibus, & officio Vicaris, &c.
posse disponere sicut de bonis patrimonialibus ad libi-
tum, & hoc etiam procedit quo ad bona, qua Capellani
recipient ex Capellania Collativa. Ex p. 4. r. 4. &
Milc. r. 171. p. 293

36. An Pensionarii, & ceteri Beneficarii teneantur ad
elemosynas largiendas? Et quid de Praestimonialibus.
Ex p. 5. r. 8. r. 29. ibid.

37. An Milites Dni Jacobi, Calatravae, Alcantarae, &
Dni Joannis teneantur ad elemosynam, si beneficia
possident Ecclesiastica? Ex part. 5. tract. 8. r. 30.
pag. 294

38. An Priores, Abbates, & alii Clerici curam anima-
rum non habentes teneantur inquirere pauperes, ut ip-
si elemosynas faciant de superfluis ex redditibus Ec-
clesiasticis? Ex part. 4. tract. 4. & Milc. ref. 158.
ibid.

39. An Monasteria Religiosorum, in quibus proventus
redundant, teneantur de illis elemosynas facere? Et
an possit, vel debeat Prelatus Regularis omnes super-
abundantes redditus in elemosynam dare? Ex p. 5.
r. 8. r. 33. ibid.

40. An Religiosi possint elemosynas facere? Et an
quorvis Superior interdicit elemosynas largiri, non
videatur interdicare moderatas, & consuetas? Ex p. 5.
r. 8. r. 32. p. 295

41. An uxores possint facere elemosynas? Et in corpore
solent Resolutiones explanantur septem casus, in quibus
uxores possint facere elemosynas. Et an uxor possit
procedere elemosynas filius ex priori matrimonio indi-

gentibus? Et quid de fratribus? Et an uxor possit
inscio viro, vigesimam partem annui proventus in ele-
mosynas distribuere. Ex p. 5. r. 8. r. 34. ibid.

35. Uxor cuiusdam Nobilis viri, secundum consuetudi-
nem aliarum mulierum suae conditionis solebat facere
moderatas donationes, & elemosynas; postea maritus
hoc sciens prohibuit uxori. Quaeritur a me, si, an non
obstante dicta prohibitione uxor possit sine scrupulo di-
stribuere elemosynas facere? Et an uxor nesciente viro,
possit dare vigesimam partem lucri annualis in elemo-
synam? Ex p. 2. r. 15. & Milc. r. 33. p. 296

36. An uxor inscio marito possit tribuere elemosynam,
ut Deus avertat grave damnum mariti, ne scilicet cum
pueriat, vel ut imparet eius conversionem a statu malo?
Et quid est dicendum, si maritus tale quid sciret, & id
illi displiceret? Ex p. 2. r. 16. & Milc. r. 22. ref. 23.
alias 25. p. 297

37. An tutores, & curatores possint facere elemosynas
de bonis pupillorum, & ipsi pupilli consentire teneantur?
Et an non solum tutores, sed etiam ipsi pupilli, & mi-
nores possint moderatas elemosynas facere, & tutores
teneantur ad id consentire? Et docetur, quod tutor pro
pupillo aliquid potest donare. Ex p. 5. tract. 8. ref. 35.
ibid.

38. An filius familias possit facere elemosynas? Et in-
ter alia qua circa hoc discutuntur, quaeritur, quod si
filius familias ludo aliquid lucri fecerit, an id etiam
pauperibus erogare queat? Et an possit filius ad usus
honestos accipere aliqua a patre, etiam invito? Ex
p. 5. r. 8. r. 25. ibid.

39. Quibus sumptibus solvenda sit elemosyna Predi-
catorum. Ex p. 3. r. 5. & Milc. r. 71. p. 298

40. An sit preceptum dandi elemosynam iis qui volun-
tariè pauperes fiunt, ut Religiosi. Ex p. 5. r. 8. r. 18.
ibid.

41. An sit danda elemosyna homini avaro indigenti,
qui propriis rebus uti non valet? Et quid de vagabun-
dis, qui voluntariam, culpabilem, & vitiosam inopiam
patiuntur? Ex p. 5. r. 8. r. 19. ibid.

42. An rectè excludantur aliquando a civitatibus paupe-
res peregrini? Et an liceat legem ferre, ne quis pauperum
publicè & ostentat mendicet? Ex p. 5. r. 8. r. 36. ibid.

43. An promittens elemosynam cuidam pauperi possit
alteri, vel sibi pauperiori conferre? Et inter alia qua
circa hoc deducuntur, tandem docetur non posse Confes-
sarium commutare poenitentiam erogandi elemosynam
per solam applicationem ad ipsummet poenitentem,
tanquam ad pauperem. Ex p. 5. r. 8. r. 37. ibid.

44. An sit peccatum mortale invertere ordinem in suc-
currendo patri, matri, filio, uxori, avo, & nepoti. Ex
p. 5. r. 14. & Milc. r. 93. p. 299

45. An si quis habeat patrem divitem, & filium divitem,
& ipse sit pauper, a quo debeat prius petere alimenta?
Et quaeritur, quo jure filii, & parentes alimenta praestare
teneantur? Et ad extremam necessitatem reddatis filiis,
& parentibus, teneantur potius filii pauperibus succurre-
re, quam propriis filiis, & secus extra necessitatem ex-
tremam? Ex p. 10. r. 13. & Milc. r. 3. ibid.

46. An si creditor, & pater, vel mater debitoris sint in
extrema necessitate, debitor possit subvenire illis relin-
quendo creditorem? Et an id possit facere, & debet
cum uxore, & liberis, & etiam cum fratre? Ex p. 5.
r. 8. r. 12. p. 300

47. An quando creditor, & debitor sunt in extrema ne-
cessitate, debitor teneatur solvere creditori quod debet?
Idem est dicendum de deposito, & mutuo. Et notatur,
quod cum quis extrema necessitate pressus abstulit rem
alienam domino in extremam quoque inopiam reducto,
eam debere domino restituere. Ex p. 5. r. 8. ref. 11.
pag. 301

48. An debitor in extrema necessitate teneatur restituere,
si creditor sit etiam in extrema necessitate? Et
quid

Index Tractatum,

- quid, si patres, consanguinei, & amici debitoris in extrema necessitate sint constituti? Et notatur ob gravem necessitatem debitoris posse differri restitutionem, quantum necessitas durat. Ex p. 11. tract. 2. & Misc. 2. r. 32. ibid.
49. An non solum in extrema, sed in gravi necessitate sit licitum pauperibus occulte subripere ab opulentibus, si aliter illud malum grave avertere nequeant? Ex p. 2. tr. 17. & Misc. 3. r. 29. p. 303
50. An pauper non solum in extrema, sed etiam in gravi necessitate possit necessaria a divitibus furari, quando ipsi tenentur praebere eleemosynam? Et an in extrema necessitate possit pauper cum moderamine inculpate tutelae necem inferre impediendi raptam furta? Ex p. 5. t. 8. r. 23. ibid.
51. An licitum sit non solum in extrema, sed etiam in gravi necessitate furari? Et quid intelligatur nomine gravis necessitatis? Ex p. 11. t. 1. & Misc. 1. r. 13. p. 304
52. An vir honestus, cui magnum dedecus esset mendicare, possit clandestinam necessaria subripere? Ex p. 5. t. 8. r. 24. p. 305
53. An si in extrema necessitate constitutus accipiat aliquam rem, teneatur postea restituere, si potest? Ex p. 5. t. 8. r. 9. ibid.
54. An si quis ante necessitatem extremam accipiat ab alio commodatum, conductum, vel precarium, teneatur restituere, si illud in extrema necessitate consumpsit? Ex p. 5. tract. 8. resol. 10. p. 306
55. An si ante necessitatem extremam furatus es aliquam rem, quam postea in extrema necessitate consumpsisti, tenearis ad restitutionem? Ex p. 5. t. 8. r. 8. ibid.
56. An recipiens eleemosynam simulans pauperitatem peccet mortaliter, & teneatur ad restitutionem? Et quid si alicui donentur, v. g. centum aurei, qui sine se esse Episcopum, qui ab Episcopatu ab haereticis per vim expulsus indiget peculiaribus sumptibus, ut ad Episcopatum redeat, vel quid simile, teneatur verè restituere id quod accepit? Et an pauper mendicans causa otiositatis, vel cupiditatis, etiamsi sit validus corpore, an peccet mortaliter? Et an pauper adstans ad ostium divitis, & Monasterii, & expectans eleemosynam dicat alteri pauperi accedenti jam esse datam, an teneatur ad restitutionem? Ex p. 5. t. 8. r. 21. ibid.
57. Cui facienda sit restitutio eleemosynae receptae ex ficta pauperitate, an Domino ipso danti, vel pauperibus? Et quid verò si aliquis quantitatem magnam in eleemosynam ficto pauperi dedisset? Ex p. 5. t. 8. resol. 22. p. 307
58. An quando bona alicujus sunt publicata ipso facto, v. g. propter haeresim, aut laesam majestatem, possit ante criminis condemnationem facere eleemosynam? Ex p. 5. t. 8. r. 40. p. 308
59. Quidam habebat facultatem distribuendi pauperibus certam pecuniarum summam, quiescit a me documenta aliqua ad tollendos scrupulos. Et difficultas est quisnam dicatur pauper? Ex p. 2. t. 15. & Misc. 1. r. 8. ibid.
60. An in distribuenda eleemosyna inter pauperes, praeferenda sint Moniales viri Religiosi? Et an si inter executores testamenti est contentio super electione pauperis, devolvatur ad Episcopum, vel adhaereat uni ex executoribus? Et an hoc intelligatur data paritate inter pauperes ab utroque executore nominatos, & non aliter. Ex p. 10. tr. 13. & Misc. 3. r. 5. ibid.
61. Saepe in praxi occurrit ista questio. An executores alicujus testamenti, vel legati, qui debent inter pauperes distribuere aliquam pecuniarum summam, teneantur eligere pauperiores? Et idem queritur de Confessariis, & Religiosis, qui habent a saecularibus facultatem distribuendi aliquam eleemosynam. Et in dicto casu, an

possint Religiosi eligere Religiosos mendicantes, vel Religiosos sui Monasterii, si distributor est Religiosus, pro suis necessitatibus? Sed quid est dicendum, quando in testamento relinquuntur, ut pauperioribus detur eleemosyna, an si tantum pauperibus detur sufficiat, ut non teneatur ad restitutionem? Ex p. 2. t. 15. & Misc. 1. r. 39. p. 309

62. Solent quamplurimi in morte relinquere Confessariis aliquam pecuniarum summam pauperibus ab ipsis distribuendam; quaesitum à me fuit, an dicti Confessarii teneantur pro supradicta eleemosyna consequenda eligere pauperiores? Idem dicendum est, quando eleemosyna fuit relicta ad feminas maritandas. Et an legatum relictum ad pauperes, possit in unum distribui? Ex part. 2. tract. 16. & Misc. 2. ref. 19. alias 21. ibid.
63. An legatum relictum, ut distribuatur pauperibus, possit distribui tantum inter duos pauperes? Et an legatum relictum distribuendum uni pauperi, possit duobus distribui? Ex p. 10. t. 11. & Misc. 1. r. 59. p. 310
64. An distributor eleemosynae ex testamento possit partem sibi applicare, si verè pauper est? Et notatur, quod si à Confessario imponatur in poenitentiam, ut quis aliquid in pauperes distribuatur, non possit satisfacere subveniendo sibi, & si possit subveniendo consanguinis. Ex p. 5. t. 8. r. 38. p. 311
65. An qui habet licentiam petendi eleemosynam, possit hoc jus alteri locare? Ex p. 10. t. 11. & Misc. 1. r. 41. ibid.
66. An liceat exponere sacras Reliquias videndas, vel tangendas, ut magis eleemosyna accrescant? Et curiam docetur abique simonia sacras Reliquias distrahi non posse pecuniis. Ex p. 10. t. 16. & Misc. 6. ref. 73. ibid.

APPENDIX

Ad aliquas alias difficultates simul pertinentes ad hunc Tractatum 7. de Eleemosyna hujus Tomi quarti.

- A**N poenitens, si in eleemosyna non recordatur poenitentia imposita, adhuc satisfaciatur dando eleemosynam ex devotione? Et an quando eleemosyna in malis est ex poenitentia à Confessario, intelligendum est eleemosynam quomodocumque factam comprehendere velle? Ex p. 6. tr. 6. ex r. 43. & in p. 3. tr. 4. ex r. 83. aliàs 84. Quae nunc inveniuntur in tom. 1. tr. 6. de Satisfactione sacramentali r. 55. & 12
- An liceat absolvere moribundum, qui vult praebere eleemosynam pro sepultura in loco magis honorifico. Ex p. 5. tr. 3. ex r. 102. Quae hic reperitur in tom. 1. tr. 4. de Absolutione sacramentali, ref. 49
- An Capitulum sede vacante teneatur imparrere eleemosynas, quas Episcopi teneant? Ex p. 8. t. 4. ex ref. 74. Quae hic est in tom. 3. t. 5. de Capitulo sede vacante ref. 60
- An Beneficiarius, qui omisit horas Canonicas libertatem à restitutione propter eleemosynas pauperibus largitas, non autem hoc intuitu? Et quid de aliis debitis? Et an hoc locum habeat in debitis ex furto, usuris, &c. qui forte solvenda sunt pauperibus ob incuriam ordinum? Ex p. 3. tr. 6. ex ref. 57. & ex p. 7. tr. 10. ex ref. 24. & in p. 9. tr. 9. ex ref. 23. Quae nunc inveniuntur in tom. 3. tract. 6. de horis Canonici r. 126. 127. & 128.
- An eleemosyna largienda pauperibus possit applicari pro Missis celebrandis ad sublevandas animas Purgatorii. Et an Beneficiarius omittens horas Canonicas satisfaciatur, si eleemosynas non distribuatur pauperibus, sed celebrat

& Resolutionum.

Missa pro animabus Purgatorii? Ex part. 7. tr. 10. et rel. 14. **Qua hic reperitur in tom. 6. tr. 8. de Te-
hamentis ref. 58.**
Constitutum per Bullam Cruciate possit commutare
rationem suam in favorem tertii, v.g. dare Calicem pro
aliquo Sacello, aut certo pauperi elemosynam, &c. Et
quid si a Praeposito Ecclesia, vel paupere ejusmodi vo-
cacione acceptatum fuerit? Ex p. 1. tract. 11. ex rel. 47.
**Qua hic est supra in hoc iplomet tom. 4. tract. 3. de
Bulla Cruciate ref. 87.**
An si in Bulla Iubilaei praecipitur tribus diebus fieri elec-
mosynam, an in iis diebus facienda sit? Et an quando
expressit in Bulla non dicit, ut elemosyna fiat tribus
diebus, sed tantum indeterminate mandatur elemosy-
na, an sufficiat semel elemosynam facere, etiam die
Dominico non solum ante, sed post communionem? Et
an quando in Bulla Iubilaei, vel Indulgentia praecipitur
simpliciter elemosyna, hac facienda sit secundum
qualitatem persone? Et quid est dicendum, quando in
Bulla praecipitur elemosynam faciendam juxta facul-
tates cuiusque? Et an pauperes, qui non possunt ad lu-
crandas Indulgentias largiri elemosynam, egeant com-
munionem in aliud opus pium; vel in tali casu an suffi-
cias si pauper coeret, ut elemosyna ab alio deuret pro se?
Et an si quis det alteri tempore Iubilaei elemosynam
distribendam, si iste talis non distribuat, Indulgentiam
non lucratur? Et quid, si tantum praecipitur elemosyna, ut
in tali casu det elemosynam? Et quid est dicendum, si
interetur elemosyna tempore Iubilaei ad pauperem
distantem ad quem non possit pervenire intra illam heb-
domadam, an tunc elemosyna non daretur intra tempus
legitimum? Et an qui elemosynam daret fito paupe-
ri, lucratur Iubilaeum? Et an quando in Iubilaeo Super-
iorum non valet aliquid dare pro elemosyna, possit illam
substituam clari a Monasterio accipere? Idem est in pra-
dicto casu de Monialibus, uxoribus, filiis, servis, &
mercatoribus respectu Abbatis, mariti, patris, & domini.
Et an pauperes filii non obligentur restituere qua per
elemosynam minutas acceperunt? Ex p. 5. tract. 12. ex
rel. 114. 15. & 31. & in p. 10. tr. 13. ex rel. 55. &
in tr. 1. ex rel. 22. **Qua hic sunt supra in hoc tom. 4.
tract. 4. de Iubilaeo rel. 28. 29. 31. 32. 54. & 30.**
An sit simonia si Titius promittat Caio se daturum elec-
mosynam pauperi, vel loco pio, si Caio impetret benefi-
cium Ecclesiasticum Titio, vel habitum Religionis mi-
litaris. Ex p. 5. tr. 14. ex rel. 75. **Qua nunc invenietur
in tom. 5. tr. 7. de Simonia ref. 22. 3.**
An Bulla Clementis VIII. prohibens largitionem mune-
rum, locum sibi vendicet, si Moniales, & Regulares
dant elemosynam. Et an Religiosus peccet contra pra-
dictam Bullam, & votum paupertatis, si absque Super-
iorum licentia accipiat pecuniam, ut ipse liberè disponat
in elemosynas nomine ipsius qui dedit. Ex p. 1. tr. 6.
ex rel. 1. & 29. **Qua hic reperitur in tom. 7. tr. 3.
de Paupertate Religiosa ref. 64. & 27.**
An qui vocat singulis diebus dare parvam elemosynam,
& si pluries omittat istam parvam elemosynam peccet
materialiter, & tenetur ad restitutionem, si deveniat ad
materialiam gravem. Ex p. 3. tr. 5. ex rel. 24. & in p. 5.
tr. 5. ex rel. 53. **Qua hic sunt in tom. 8. tr. 4. de voto
rel. 13. & 14.**
An si quis vocat per annum largiri modicissimam elemosy-
nam hunc, vel illi pauperi pro libito elargientis, peccet
materialiter, si nunquam illam elargiatur? Et quid si uno
& determinato pauperi, quia tunc talis pauper habere
potest ad magnam quantitatem, & maxime si illam acce-
perit? Et an tenetur filius liberare patrem a poenis
Purgatorii cum Missis, & elemosynis? Et quid si Pa-
ter damnatus est ad irremediis, & offeratur remissio, si fi-
lius pro patre solvat centum aureos? Et an fideles ten-
entur ex precepto charitatis animas fidelium desun-
ctorum Missarum Sacrificiis, & elemosynis adjuvare?
Tom. IV.

Ex p. 9. tr. 9. ex resol. 61. aliis 60. & in p. 3. tract. 6.
ex rel. 24. **Qua nunc invenietur in tom. 8. tr. 10.
tr. 12. & 4.**
An pauperes qui res aliquas inventas pro elemosyna ha-
buerunt, si verus Dominus comparcat, tenentur illas
restituere? Ex p. 11. tr. 8. ex rel. 12. **Qua hic reperietur
in tom. 8. tr. 7. de Furto, & Restitutione ref. 25**
An servi possint facere elemosynas? Ex p. 5. tr. 8. ex
rel. 26. **Qua hic est in tom. 7. tr. 8. de Servis ref. 35**
An consanguinei, vel alii recipientes ab Episcopis, vel
alii beneficiariis redditus quos ipsi tenentur in elemo-
synas, & usus pios insunere, peccent mortaliter, quam-
vis non teneantur ad restitutionem? Ex p. 7. tr. 11. ex
rel. 39. **Qua nunc invenietur in tom. 6. tr. 7. de Dona-
tionibus ref. 6**
An qui debent eligere pauperes pro dividenda elemosyna,
possint sine onere restitutionis pro hac actione aliqua
munera accipere? Et quid est agendum quando pro
danda elemosyna sunt rationes aequales inter paupe-
res? Ex p. 6. tr. 6. ex rel. 59. **Qua hic reperietur in
tom. 8. tr. 7. de Furto, & restititione ref. 53**
An executores testamenti, etiam Religiosi, quibus aliqua
distributio commissa est, possit sibi, consanguineo, vel
Monasterio aliqua erogare? Et si testator sicut pauper-
tatem executoris, possit ipse adhuc sibi applicare elemo-
synam inter pauperes distribuendam? Et de elemosyna
distribuenda, an executores possint dare aliquid filio
spurio testatoris? Et an possint praebere elemosynam
pauperibus ex sua culpa? Et an executores, si semel
elegerint, vel determinaverint S. Augustini, v.g. Mo-
nasterium, &c. possint variare in danda, & applicanda
elemosyna? Et an executores possint distribuere elemo-
synam inter pauperes ante tempus designatum a testa-
tore? Et an executor, quando elemosyna distribuenda
est inter pauperes, possit dari fabrica Ecclesia pauperi?
Et an vero quando testator expressit certum genus pau-
perum, aut certum locum, an tunc nec haeres, nec Epi-
scopus possit mutare? Et an si quis relinquatur elector
pauperum ad distribuendas elemosynas, data negli-
gentia, electio devolvatur ad Episcopum? Et de aliis
casibus etiam agitur, in quibus executore non assignato,
electio competit ad Episcopum pro danda elemosyna.
Ex p. 8. tr. 5. à rel. 46. usque ad rel. 51. & in rel. 58.
61. & 41. **Qua hic sunt in tom. 6. tr. 9. de execu-
toribus testamentorum à rel. 57. usque ad resol. 62. in-
clusivè, & in resol. 63. 54. & 55**

✠
TRACTATUS VIII.
De Consecratione Episcopi. p. 312.
1. RES. **N** consecratio Episcoporum sit Ordo?
Et opinio negativa assertur. Ex p. 12.
tract. 1. resol. ibid.
2. Opinio affirmativa adducitur, & probatur Episcopatum
esse verum Ordinem. Ex p. 12. tract. 1. resol. 2.
p. 313
3. Dissolvuntur argumenta adducta pro prima sententia.
Ex p. 12. tr. 1. r. 3. p. 314
4. Quid dicendum de Patriarchatu, Archiepiscopatu:
item de Cardinalatu, & Papatu? Et explanatur, quod
Ordo Episcoporum est quadripartitus, sive quatuor
gradus habet, hi sunt Patriarcha, Archiepiscopi, Me-
tropolitani, & Episcopi: & quod attinet ad Archie-
piscopatum, & Patriarchatum, hi non sunt Ordines
distincti ab Episcopatu. Sed Cardinalatus non est Or-
do Ecclesiasticus. Ex p. 12. tr. 1. r. 4. ibid.
5. An consecratio Episcopalis sit verè Sacramentum?
Et opinio negativa adducitur. Ex p. 12. tr. 1. rel. 5.
p. 315

V N A
I H N I A
I I I V V
I I I

Index Tractatum,

6. *Episcopatum esse Sacramentum demonstratur.* Ex p. 12. tr. 1. ref. 6. ibid.
7. *An Episcopatus sit ita verus Ordo, & Sacramentum, ut distinguatur à Sacerdotio, & novum Ordinem, & Sacramentum constituat.* Ex p. 12. tr. 1. ref. 7. p. 316
8. *Afferitur opinio afferens Episcopatum absolute distinguere ab Ordine Sacerdotali.* Ex p. 12. tr. 1. r. 8. p. 317
9. *Judicium de supradictis opinionibus. Et afferitur certum esse, non solum Episcopatum esse ordinem, sed & verum Sacramentum.* Ex p. 12. tr. 1. r. 9. ibid.
10. *An opinio afferentium Episcopatum non esse Sacramentum mereatur aliqua censura injuri? Et Angelicus Doctor D. Thomas defenditur.* Ex p. 12. tr. 1. r. 10. p. 318
11. *Respondetur ad illud argumentum, si consecratio Episcopi est verus Ordo, & verum Sacramentum, ergo non septem, sed octo sunt ordines, & Sacramenta.* Ex p. 12. tr. 1. r. 11. p. 319
12. *De materia consecrationis Episcopalis. Et primo Isamberti, & aliorum opinio afferitur.* Ex p. 12. tr. 1. ref. 12. p. 320
13. *Adducitur secunda, tertia, & quarta sententia Fornarii, Sylvi, & Mercurii.* Ex p. 12. tr. 1. ref. 13. p. 321
14. *Proponitur quinta sententia Doctoris Hallieri.* Ex p. 12. tr. 1. ref. 14. ibid.
15. *Afferitur sexta sententia Patris Dicastilli.* Ex p. 12. tr. 1. r. 15. p. 322
16. *Exhibetur septima, & ultima sententia Vasquez, Bellarmini, & aliorum.* Ex p. 12. tract. 1. refol. 16. ibid.
17. *Judicium de supradictis sententiis.* Ex p. 12. tr. 1. r. 17. p. 323
18. *Vltima sententia que asserit, quod materia, & forma consecrationis Episcopalis sit manus impositio, & verba, Accipe Spiritum sanctum, magis probatur, & firmatur.* Ex p. 12. tr. 1. r. 18. ibid.
19. *An in opinione afferentium porrectionem libri Evangeliorum, & Baculi Pastoralis esse materiam partialem consecrationis, si Episcopus dicta instrumenta non tangeret, ejus consecratio esset invalida? Ex quo sequitur, an contactus physicus instrumentorum Sacramenti Ordinis sit de necessitate Sacramenti?* Ex p. 12. tr. 1. r. 19. p. 324
20. *An consecratio Episcopalis imprimat characterem diversum à Sacerdotali? Et negativa sententia afferitur D. Thomae, Amici, & aliorum.* Ex p. 12. tr. 1. r. 20. ibid.
21. *Adducitur opinio affirmativa.* Ex p. 12. tr. 1. r. 21. p. 325
22. *Quando in consecratione Episcopali imprimatur character? Et quid si Episcopus moriatur in medio, v. g. consecrationis? Sed difficultas est, supposita opinione Doctorum afferentium in consecratione Episcopi dari plures materias, & formas partiales substantialiter necessarias, quando imprimatur character, & conferatur gratia? Et si in consecratione Episcopus moreretur ante ceptas omnes partiales materias, an tali casu acciperet partialem gratiam correspondentem partiali materia ab ipso Episcopo recepta? Et afferitur in Sacramento Extrema-Untionis in singulis unctionibus partialem gratiam conferri.* Ex p. 12. tr. 1. r. 22. p. 326
23. *An ratione characteris, si Episcopus consecratus moreretur, & postea resurgeret, posset iterum munia Episcopalia exercere? Pro quo queruntur primo, an character ita sit indelebilis, ut etiam post mortem tam in Beatis, quam in damnatis permaneat? Queritur secundo, an character ita in alia vita permaneat, ut maneat cum potestate sibi annexa ad valide recipienda, vel danda alia Sacramenta?* Ex p. 12. tr. 1. r. 23. p. 327
24. *Quisnam sit Minister consecrationis Episcopalis? Et explanatur, quod olim Chorepiscopi ex concessione Episcoporum ordinabant Sacerdotes.* Ex p. 12. tr. 1. r. 24. p. 328
25. *An simplex Sacerdos ex commissione Papa possit esse Minister consecrationis Episcopalis? Et cur sim explanatur Clericum posse Ordinem ministrare, quem ipse habet, & Laicum confirmatum posse ex commissione Papa confirmationis Sacramentum conferre.* Ex p. 12. tr. 1. r. 25. ibid.
26. *An si Pontifex diceret alicui, Esto, v. g. Episcopus Ferrariensis, talis esset verè Episcopus? Idem est pro Sacerdotio. Et afferitur, quod dum Pontifex simplici Sacerdoti committit ministerium confirmandi, illum consecrat in Episcopum, quamvis hoc non placeat.* Ex p. 12. tr. 1. r. 26. p. 329
27. *An in consecratione Episcopi de jure divino requiratur tres Episcopi? Et sententia negativa afferitur.* Ex p. 12. tr. 1. r. 27. p. 330
28. *Alia sententia proponitur afferens ternarium numerum Episcoporum esse de jure divino.* Ex p. 12. tr. 1. r. 28. ibid.
29. *Judicium de supradictis opinionibus, & prima magis confirmatur.* Ex p. 12. tr. 1. r. 29. p. 331
30. *An stando in opinione, quod requirantur tres Episcopi de jure divino in consecratione Episcopi, possit in casu necessitatis super hoc Papa dispensare? Et observatur, quod quando consecratio fit ex commissione ab uno Episcopo, adhibendos simul esse ex eadem commissione alios duos Presbyteros loco Episcoporum, qui non sunt.* Ex p. 12. tr. 1. r. 30. p. 332
31. *Exemplis demonstratur Pontifices sapius super numero Episcoporum in consecratione Episcopi dispensasse.* Ex p. 12. tr. 1. r. 31. p. 333
32. *An Pontifex, si concedas absque justa causa Episcopo ut possit consecrari absque aliis Episcopis, sit non solum illicita, sed invalida? Idem est dicendum de commissione facta simplici Sacerdoti, ut consecrat Sacramentum Confirmationis.* Ex p. 12. tr. 1. r. 32. ibid.
33. *An Sede Apostolica vacante, possit à Collegio Cardinalium, vel ab illo cui eorum nomine Ecclesia commendata est administratio, talis facultas ordinandi committi? Et an verò possit Pontifex hanc facultatem, quam habet committendi simplici Sacerdoti facultatem administrandi hoc Sacramentum, alteri alicui committere, qui tanquam delegatus nomine Pontificis, quando subest justa causa, possit hanc facultatem concedere?* Ex p. 12. tr. 1. r. 33. p. 334
34. *An consecratio Episcopalis possit fieri à pluribus Episcopis, quam tribus? Et quomodo etiam olim Archiepiscopus consecrabatur?* Ex p. 12. tr. 1. r. 34. ibid.
35. *An sit de essentia consecrationis, ut fiat jussu Archiepiscopi, vel Patriarche? Et primo supponitur quid de jure super hoc? Et cur sim docentur Primates, seu Patriarchas, Archiepiscopos, & Cardinales consecrari à Papa, vel ab alio de ejus commissione.* Ex p. 12. tr. 1. r. 35. p. 335
36. *Quomodo Episcopi in consecratione debeant imponere manus super caput ordinandi, & proferre verba, Accipe Spiritum sanctum, &c. Quod idem erit dicendum pro unctione materia, & forme aliorum Sacramentorum.* Ex p. 12. tr. 1. r. 36. p. 336
37. *Que intentio sufficiat in Episcopo, ut consecratio sit valida? Idem est de aliis Ministris aliorum Sacramentorum.* Ex p. 12. tr. 1. r. 37. ibid.
38. *Vnde procedat, ut Episcopi assistentes aliqui ritus ad substantiam consecrationis pertinentes non simul peragant?* Ex p. 12. tr. 1. r. 38. p. 338
39. *An Episcopi in consecratione debeant esse jejuni sub precepto?* Ex p. 12. tr. 1. r. 39. p. 339
40. *Episcopus consecrando aliquem in peccato mortali peccet mortaliter?* Ex p. 12. tract. 1. refol. 40. p. 340

& Resolutionum.

41. An si Episcopus incipiat consecrationem in peccato mortali, si in mea sententia paulo ante impositionem manuum, & verborum prolationem, accipere Spiritum sanctum, alicuius contritionis, excusetur a peccato mortali? Et adducitur in textu huius Res. exemplum de Confessario, qui in peccato mortali incipit audire confessionem alicuius, etiam si ante absolutionem contemneret, pro quo affirmatur, quod non erit liber a peccato mortali. Ex p. 12. t. 1. r. 4. 1. ibid.
42. An si Episcopus in peccato mortali consecret, v. g. tres Episcopos, unum tantum peccatum committeret, vel tria? Et supponitur, quod duo, vel tres, & quinque Episcopi simul consecrari poterunt sine dispensatione. Et pro prima difficultate adducitur exemplum de Confessario, qui si v. g. successivè centum personas in peccato absolvet, non centum, sed unum peccatum committeret. Ex p. 12. t. 1. r. 4. 2. p. 341
43. An irregularis, vel excommunicatus electus, & confirmatus Episcopus non obtenta absolutione, aut dispensatione, possit absque peccato mortali sumere consecrationem? Et quid si hic obiter queratur, quid faciendum sit, si hereticus occultus, qui ad mentem redit, & nec ab Episcopo, nec ab alio absolutionem in foro conscientiarum potuit? Idem est de illo, qui per pium Confessarium non potuit obtinere licentiam à Superiore, ut absolvetur à reservatis, si absque nota non possit omittere Sacramentum, aut Communionem. Et deducitur, quod irregularitas etiam ex delictis, si sit occultus, non tenetur restituere fructus. Ex p. 12. t. 1. r. 4. 3. ibid.
44. An Episcopus eadem die suae consecrationis possit ordinare coeum? Ex p. 12. t. 1. r. 4. 4. p. 342
45. An si aliquis ex tribus Episcopis non imponeret manus super caput consecrandi, vel non proferret formam, Accipere Spiritum sanctum, consecratio esset invalida? Pro quo queritur, an quilibet trium Episcoporum manus impoñentium, & Evangelii codicem tenentium, consecret? Ex p. 12. t. 1. r. 4. 5. ibid.
46. An Episcopus consecrandus, si non fuerit insignitus Sacramento Confirmationis, peccet mortaliter, & Episcopus cum consecrando? Et an hic Episcopus non confirmatus sic consecratus peccet postea mortaliter consecrando alius Sacramentum Confirmationis? Ex p. 12. t. 1. r. 4. 6. p. 343
47. An consecratio Episcopalis ministrata cum opinione probabilis sit reiteranda cum conditione? Et docetur Episcopatum, Sacerdotium, & Episcopatum collatum cum opinione probabilis esse denuo reiterandum sub conditione. Et quid, si Ordinatio Sacerdotis fuisse facta cum Calice vacuo; vel cum Calice non consecrato, aut si ordinatus non tetigit Calicem, an in his casibus ordinatio sit cum conditione iteranda? Ex p. 12. t. 1. r. 4. 7. p. 344
48. An si infans consecraretur in Episcopum, eius consecratio esset valida? Idem queritur de infante ad Sacerdotium assumpto. Et an valide Sacramentum Ordinis, & Episcopatus possit conferri infano? Ex p. 12. t. 1. r. 4. 8. p. 347
49. An si ante legitimam aetatem quis consecratur in Episcopum, incurrat aliquam censuram? Et supponitur, quod ad Episcopatum requiritur aetas triginta annorum. Et an hoc procedat non tantum in ipsis Episcopis, verum etiam in adiutoribus eorum? Et notatur, quod Episcopi ante praescriptam aetatem consecrati electio invalida est, secus postulatio. Ex p. 12. t. 1. r. 4. 9. p. 349
50. Aliquid relictum in consecratione Episcopali, quomodo postea sit iterandum? Idem est in ordine Sacerdotali, &c. Et notatur quod id quod supplendum est, debet suppleri ab eodem, qui ordinavit, si est possibile. Et quid est dicendum, si Episcopus consecrandus deliquit: Et aliquo deliquit? Ex p. 12. t. 1. r. 50. p. 350
51. An in consecratione Episcopali contrahatur ab Episcopo matrimonium spirituale cum Ecclesia? Unde translatio Episcopi ex una Ecclesia ad aliam nequit fieri absque licentia Pontificis, & absque iusta causa. Ex p. 12. t. 1. r. 51. p. 351
52. An Episcopus existens in peccato mortali peccet mortaliter; non solum quatenus suscipit Sacramentum ordinis; sed etiam quatenus contrahit matrimonium cum Ecclesia? Et quid est sentendum de matrimonio carnali contracto in peccato mortali? Ex p. 12. t. 1. r. 52. p. 352
53. An si aliquis non Sacerdos consecraretur Episcopus, consecratio esset invalida? Et observatur, quod quando antiquitus Subdiaconatus non numerabatur inter sacros Ordines, scilicet ante B. Gregorium, nullus Subdiaconus poterat ad Episcopatum promoveri absque Papa dispensatione, sed nunc potest. Et additur, quod nullus assumitur ad Ecclesiam Cathedralē, nisi habeat sacrum Ordinem. Idem est dicendum de Archiepiscopis, Patriarchis, & Primatibus. Ex p. 12. t. 1. r. 53. ibid.
54. Qui sunt incapaces consecrationis Episcopalis? Et fabula de Ioanna Papissa refellitur. Et asseritur feminas iure divino ab Ordine susceptione excludi, ita ut etiam materia, & forma ab Episcopo illis applicaretur, irrita omnino foret earum ordinatio. Ex p. 12. t. 1. r. 54. p. 353
55. Intra quod spatium temporis Episcopus electus, & confirmatus consecrari debeat, & si non faciat, in quibus poenis incurrat? Et an, si tribus mensibus elapsis consecratio facta non sit, & non obstant aliqua impedimenta, ad restitutionem fructuum praecceptorum teneatur? Et advertitur, quod post pacificam possessionem Ecclesiae, si prius aliqua beneficia Episcopus habet; ipso iure vacant, sed potest tamen retinere pensiones. Ex p. 12. t. 1. r. 55. p. 354
56. An Episcopi negligentes consecrationem suscipere incurrant poenas, de quibus supra, ante iudicis sententiam? Ex quo deducitur, an qui commisit crimen, propter quod ita lege statuente, incurrit ipso iure poenam privationis beneficiorum, & officii, an inquam, in foro conscientiae statim illud amittat, & teneatur dimittere ante iudicis sententiam declaratoriam? Ex p. 12. t. 1. r. 56. p. 355
57. An Episcopus ante consecrationem debeat prestare iuramentum fidelitatis erga Romanum Pontificem? Et an praedictum iuramentum, & etiam fidei professio per Procuratorem possint fieri? Et explanatur illud, quod contingere potest, si in Bulla Commissionis alicui supra dicta committatur, in cuius manibus velit facere praedictam professionem, & iuramentum. Ex p. 12. t. 1. r. 57. p. 356
58. An aliquando valida sit consecratio Episcopi, antequam recipiat Bullas Rome emanatas, ut possit consecrari, etiam ab uno Episcopo? Et opinio affirmativa adducitur. Ex p. 12. t. 1. r. 58. p. 358
59. Opinio negativa contra superius dicta stabilitur. Et inferitur, quod consecratio Episcopi facta ab uno tantum Episcopo absque dispensatione Pontificis, est invalida. Ex p. 12. t. 1. r. 59. p. 359
60. An Episcopus adhibendo unctionem Chrismaticam non cum pollice, sed cum indice peccet mortaliter? Et inferitur idem esse dicendum in unctione Sacramenti Confirmationis. Ex p. 12. t. 1. r. 60. p. 360
61. An Episcopus aliqua censura immodatus valide possit consecrare alium in Episcopum? Et quid, si talis Episcopus alios sacros Ordines majores confert? Et docetur, quod qui suscipit Ordinem ab Episcopo excommunicato, suspensio, heretico, schismatico, deposito, aut degradato verum Ordinem suscipit, at ab illius executione suspenditur. Ex p. 12. t. 1. r. 61. p. 361
62. An consecratio Episcopi possit fieri quocumque die festivo? Et quare consecratio Episcopi praecipue efficiatur

Index Tractatum,

- in die Dominico? Ex p. 12. tract. 1. resol. 62. p. 362.
63. Quare consecratio Episcopi non ministratur die Sabbathi, ut ministrantur ceteri Ordines? Ex p. 12. tr. 1. ref. 63. ibid.
64. Quo loco, & hora debeat fieri Episcopi consecratio? Difficultas tamen est, an si Papa committat consecrationem fieri in aliqua Ecclesia, possit fieri in alia? Ex p. 12. t. 1. r. 64. ibid.
65. An si quis ex dispensatione ordinaretur in die Dominica Sacerdos, possit in eadem die consecrari Episcopus? Ex p. 12. t. 1. r. 65. p. 363
66. An quando quis ordinatur Sacerdos in die Sabbathi, possit, consecrari in Episcopum immediate in die Dominica, jejuniis continuato? Ex p. 12. t. 1. r. 66. ibid.
67. An expediat Eminentissimos Cardinales in Episcopos consecrare? Ex p. 12. t. 1. r. 67. p. 364
68. An Archiepiscopus ante pallium receptum possit delegare aliis Episcopis, ut consecrent Episcopum sibi suffraganeum? Et docetur, quod Capitulum sede vacante committere potest alteri Episcopo, ut Clericum propria Ecclesia, vel Diocesis sacris initiatum Ordinibus consecret. Et notatur, quod non potest Archiepiscopus, vel Patriarcha ante pallii receptionem portare ante se crucem, nec potest se nominare Archiepiscopum, vel Patriarcham. Etiamque advertitur, quod potest sine pallio in aliena Diocesi de licentia Episcopi illius Diocesis Ordines conferre. Et aliud curiosum dubium affertur, videlicet. Quidam est confirmatus, & consecratus Archiepiscopus petiit à Papa pallium, quando ne incipiant tres menses absentia, quam potest facere, &c. Ex p. 12. t. 1. r. 68. ibid.
69. An si Episcopus consecrator prius adhiberet unctionem Chrismaticam, & postea traditionem libri, consecratio Episcopalis esset valida, vel saltem illicita? Idem est de inversione in aliis Ordinibus Sacris. Et an saltem in tali inversione Episcopus peccet mortaliter? Ex p. 12. t. 1. r. 69. p. 365
70. An relinquere aliquem ritum in consecratione Episcoporum sit tantum peccatum veniale ratione parvitas materia? Et quid, si absque Mitra Episcopus ministraret Sacram. Confirmationis? Ex p. 12. t. 1. r. 70. p. 366
71. Quam scientiam Episcopus ante consecrationem habere tenetur? Et deducitur examinatores promoventes Episcopum indoctum, &c. lethalius peccare. Et quaeritur, an eligendus sit ad Episcopatum Theologus, an Canonista? Ex p. 12. t. 1. r. 71. p. 367
72. An possit Episcopus duabus Ecclesiis perfici? Et notatur, quod dispensatio habita à Papa in pluralitate Ecclesiarum absque iusta causa, neque valida est, neque licita. Et an sit illicita multiplicatio beneficiorum in eadem persona, &c. Et an sit illicita facultas restandi, concessa sine causa? Ex p. 12. t. 1. r. 72. p. 368
73. An possit consecrari duo Episcopi pro una, eademque Civitate? Ex p. 12. t. 1. r. 73. p. 369
74. Quam potestatem accipiat Episcopus in consecratione? Et an verò Episcopus confirmatus ante consecrationem, & Sacerdotium possit concedere peccatorum condonationes, quas Indulgentias vocamus? Et difficultas est, an talis Episcopus confirmatus possit de jure communi exequi ea, quae superius dicta sunt, antequam possessionem de Episcopatu acceperit? Ex p. 12. tr. 1. r. 74. p. 370
75. Potestas, quam Episcopus in sua consecratione accipit, an possit à Summo Pontifice auferri? Et à quonam Episcopi habeant potestatem iurisdictionis? Ex p. 12. t. 1. r. 75. p. 371
76. An consecratio Episcopalis sit maior Ordinatione Sacerdotali? Ex p. 12. t. 1. r. 76. p. 372
77. An sit valida consecratio Episcopalis Episcopi Titularis, cum non signatur ei aliqua Civitas? Et supponitur, quod Episcopi Titulares verum in consecratione

- recipiunt Ordinem Episcopalem. Ex p. 12. t. 1. r. 77 p. 373
78. An consecratio Episcoporum Ecclesia Latina differat à Graeca? Et docetur, quod Christus non designavit rem determinatam numero, vel specie Ordinum, sed reliquit eius rei determinationem specialem Ecclesiae. Ex p. 12. t. 1. r. 78. p. 374
79. Affertur aliqua ex consecratione Episcoporum Graecorum, quae firmant plura ex superius dictis. Ex p. 12. t. 1. r. 79. ibid.
80. Observantur aliqua circa consecrationem Apostolorum in Episcopos, & de tempore. Ex p. 12. t. 1. r. 80. p. 375
81. An si Episcopi consecrarent in aliquo Oratorio privato Cardinalium, Episcoporum, & Regularium, peccarent mortaliter? Et quid de ministrantibus sacram Confirmationis in supradictis oratoriis? Et asseritur Sacerdotes celebrantes extra Ecclesiam, scilicet scabulo, & contemptu non peccare mortaliter. Et docetur supra dicta Oratoria non esse pollutionis Ecclesiasticae capacia. Ex p. 12. t. 1. r. 81. p. 376
82. An stando in opinione, quod unctio Chrismatica sit de essentia consecrationis Episcopalis, quaeritur an si illa efficiatur medio aliquo instrumento, sit valida? Et deducitur unctioem collatam medio aliquo instrumento, & non manu immediata Episcopi in sacram Confirmationis esse quidem validam. Ex p. 12. t. 1. r. 82. p. 377
83. An sacram Chrisma adhibendum in consecratione Episcopi sit necessario benedicendum ab Episcopo? Et quaeritur, an Pontifex possit delegare simplici Sacerdoti; ut benedicat sacram Chrisma pro sacram. Confirmationis? Ex p. 12. t. 1. r. 83. p. 378
84. An in Chrismate adhibendo in consecratione Episcopali sit necessaria mixtio Balsami cum oleo? Et quo sequitur etiam, an sit necessaria praedicta mixtio pro sacram. Confirmat. Ex p. 12. t. 1. r. 84. p. 379
85. An Episcopus peccet mortaliter, si in consecratione Episcopali adhibeat unctioem Chrismaticam confectam ex balsamo adulterino? Et quid est dicendum de dicto Balsamo pro sacram. Confirmat. Ex p. 12. t. 1. r. 85. p. 381
86. An Episcopus peccet mortaliter, si ex necessitate in consecratione Episcopali uteretur unctioem Chrismaticam cum solo oleo absque Balsamo? Et quid est sensendum, si in Sacramento Confirmationis Episcopus uteretur in necessitate solo oleo absque mixtione Balsami? Ex p. 12. t. 1. r. 86. p. 382
87. An Episcopus peccet mortaliter, si in consecratione Episcopali uteretur unctioem Chrismaticam alterius anni? Idem est pro Sacramento Confirmationis. Et an Chrisma consecratum benedictum, si Episcopus aliquod in Rituali positum omitteret? Ex p. 12. t. 1. r. 87. p. 383
88. An unctio consecrationis Episcopalis asserat ab unctione Papali, & Regia? Et quaeritur, quoniam Regi hodie unguantur? Ex p. 12. t. 1. r. 88. ibid.
89. Quo pacto se gerere debeat Episcopus consecratus, qui in celebratione Missae hostiam simul consecrat cum celebrante? Et inseritur idem esse dicendum de Sacerdotibus, qui in prima Missa cum Episcopo consecrant. Ex p. 12. t. 1. r. 89. p. 385
90. Quomodo se gerere debeat Episcopus consecratus, qui simul consecrat Calicem cum Episcopo celebrante? Et quid de Sacerdotibus in die sua Ordinationis cum Episcopo ordinante etiam Calicem consecrantibus? Et obicitur de jure divino esse, ut qui consecrat, simul summat, quae consecravit, ergo si omnes concelebrantes unamque speciem consecraverint, omnes debent unamque speciem sumere, neque in hoc dispensare possit Ecclesia. Ex p. 12. t. 1. r. 90. p. 386
91. An sit laudabilis talis consuetudo, ut Episcopus consecret simul in Missa cum Episcopo illum celebrante? Idem

tionem possit illas concedere? Et notatur quod licet praesentes Episcopi ad Ecclesia dedicationem praesentes sint, non possit nisi unius anni Indulgentiam simul concedere. Secundo, an Episcopus possit concedendi Indulgentias delegare simplici Sacerdoti, vel cuicumque Clerico? Tertio docetur non posse Episcopum Indulgentias concedere pro defunctis. Quarto, advertitur, quod largitio Indulgentiarum est actus jurisdictionis voluntariae. Quinto queritur, an in loco exempto possit Episcopus concedere Indulgentias? Sexto notatur, Episcopos praeter Indulgentias unius anni in dedicatione Ecclesia & pro diebus aliis temporibus non posse in foro poenitentiae plures concedere. Et observatur, quod Episcopus, etiam si non sit consecratus, dummodo sit electus, potest conferre beneficia. Et tandem docetur, quod Episcopus non consecratus, sed electus, & confirmatus potest, absolvere a juramento. Ex p. 12. t. 1. r. 103, ibid.

104. An sola consecratio Episcopi, vel etiam si tantum sit electus, & confirmatus, tribuat ei privilegium Concilii Tridentini sess. 24. cap. 6. de Reformat. circa absolutiones, dispensationes, &c. Et quid de Episcopis Titularibus? Et an possint Episcopi uti hac facultate, ubi Concilium quoad totum non fuerit receptum? Et notatur posse Episcopum dispensare super irregularitate homicidii casualis etiam si sit publica? Et tandem queritur, an ignorantia invincibilis excuset ab irregularitate homicidii, etiam voluntarii? Ex p. 12. t. 1. r. 104. p. 395

105. An sola Consecratio Episcopi tribuat ei privilegium cap. fin. de poenitent. & remiss. eligendi Confessarium? Et quid, si sit electus, & confirmatus, non tamen consecratus? Et quid, si tantum sit electus, & non confirmatus? Idem est pro Episcopis Titularibus. Et quid est dicendum super hoc de Eminentissimis Cardinalibus? Et an Cardinales exercere possint cum suis familiaribus ea, quae possunt Episcopi cum suis subditis, & praesertim ea, quae potest Episcopus vigore Concilii Tridentini sess. 24. cap. 6. de Reformat. Ex p. 12. t. 1. r. 105. p. 396

106. An Consecratio Episcopalis liberet Regularem a vinculo voti paupertatis? Et an possit talis Episcopus Regularis dimittere habitum Religionis, & habeat potestatem, ut legitimus haeres vindicandi paternam sibi hereditatem, & in vita de bonis suis, ac de acquisitis intuitu Ecclesia tam ample disponere, ut valet licite Episcopus secularis? Et an etiam testamentum ante professionem factum revocare possit, & etiam possit aliquid donare? Ex p. 12. t. 1. r. 106. p. 397

107. An Consecratio Episcoporum efficiat, ut ipsos offendentes incurrant in excommunicationem Bulla Coena contra offendentes Cardinales? Et quid, si tantum sit electus, & confirmatus, non tamen consecratus? Et deducitur, quod Cardinales, ex quo electi sunt a Summo Pontifice, & electionem acceptaverunt, tamen si capellum non obtinuerint, gaudent predicto privilegio. Et advertitur, quod in appellatione Pontificis, seu Episcopi non venit nisi consecratus Episcopus, quia electus, & non consecratus non est Episcopus. Ex p. 12. t. 1. r. 107. p. 399

108. An qui consecratur in Episcopum ante legitimam aetatem triginta annorum incurrat suspensionem, vel irregularitatem? Ex p. 12. t. 1. r. 108. ibid.

109. An Consecratio Episcopalis suscepta per saltum inducat suspensionem? Ex p. 12. t. 1. r. 109. p. 400

110. An antequam Episcopus consecratur, recte promittantur processus de vita, & moribus? Ex p. 12. t. 1. r. 110. ibid.

111. An Consecratio Episcopalis facta per Angelum sit valida? Et an soli homines viatores & cum vocibus naturalibus possint ministrare Sacramenta, non vero Angeli, sive sint boni, sive Angeli mali? Et docetur in Beatis manere Characterem. Et discutitur, an de facto

Idem est de Sacerdotibus in prima Messa concelebrantibus. Et notatur, quod hic casus olim contigebat in Summo Pontifice, quo solemniter celebrante, Presbyteri Cardinales olim concelebrabant; & idem servabatur in Sacerdotibus, qui Episcopo rem divinam solemniter facienti assistebant; sed neuter casus est in usu. Ex p. 12. t. 1. r. 91. p. 387

102. Pununtur duo casus circa Sacerdotes concelebrantes Episcopo, qui possunt applicari Episcopi consecrationi, qui postea sibi consecrant (prout supra explicatum est) cum Episcopo Messam celebrante. Primus, si Episcopus celebrans Messam illam quatenus iustificatorem offerat pro anima Petri; alius vero concelebrans pro anima Pauli; & alius pro anima Antonii, &c. unum harum trium animarum re ipsa proderit? Secundo, an Concelebrantes cum Episcopo integram fructum illius Sacrificii ex opere operato referant? Ex p. 12. t. 1. r. 91. p. 388

103. De reverentia, quam debet Episcopus consecratus Episcopo, qui illum consecravit. Ex p. 12. t. 1. r. 93. p. 389

104. An Episcopus consecratus in die Nativitatis Domini, & post sumptam communionem, & facta consecratione cum Episcopo celebrante, possit postea dicere duas Messas? Idem est de Sacerdote simplici ordinato in die Nativitatis Domini. Ex p. 12. t. 1. r. 94. ibid.

105. An Episcopus per consecrationem accipiat potestatem creando Doctores? Ex p. 12. t. 1. r. 95. p. 390

106. An Episcopus ex vi consecrationis sit adstrictus voto obedientiae ad firmiorem status emissi? Ex quo inferitur quod Episcopus non possit Episcopatum deserere, nec ad alium transferre sine dispensatione Pontificis, nec etiam in Religionem transfere. Ex p. 12. t. 1. r. 96. p. 391

107. An in Consecratione Episcopos obligetur voto, vel juramento ad Apostolorum limina visitanda? Et quid si legitimum impedimentum detentus fuerit? Ex p. 12. t. 1. r. 97. p. 392

108. An Consecratio Episcopi inducat circumstantiam negativam in Confessione explicandam? Et deducitur a factis certum esse formationem Episcopi nondum consecrati, nec sacro Ordine initiati, secluso scandalo, non excusari multatam simplicis fornicationis. Ex p. 12. t. 1. r. 98. ibid.

109. An Episcopus consecratus ab Haeretico seu excommunicato officium irregularis, & privetur usu ordinum? Et opponitur ordinatum ab Haeretico suspensio, excommunicatio, degradatio, &c. prohiberi ab exercitio Ordinis accepti, atque incurere irregularitatem, si suo Ordine utatur. Et quid, si a predictis aliquis cum ignorantia obducatur? Ex p. 12. t. 1. r. 99. p. 393

110. An liceat tempore interdicti Consecrationem Episcoporum ministrare? Et quid de ministratio Ordinum tempore interdicti, quatenus locus sit interdictus ab ipso Ordinate? Et an saltem Sabbato Sancto in loco interdicti possit Episcopus conferre consecrationem Episcoporum? Ex p. 12. t. 1. r. 100. ibid.

111. An saltem tempore interdicti liceat ministrare consecrationem Episcoporum in illis quatuor Festivitatibus, quibus ex indulto Cap. Alma, permittitur celebratio solemnium divinarum Officiorum? Et an ex tunc quoque, & novo prohibita sit Ordinum ministratio tempore interdicti? Idem est de aliis Sacramentis, exceptis Baptismi, & poenitentiae. Ex p. 12. t. 1. r. 101. ibid.

112. An sola Consecratio Episcopi, vel etiam si tantum sit electus, & confirmatus tribuat ei privilegium Cap. fin. de privilegio in 6. Altaris portatilis? Et supponatur Episcopus libere posse in suo Palatio erigere Oratorium. Ex p. 12. t. 1. r. 102. p. 394

113. An sola consecratio Episcopi tribuat ei privilegium Cap. Cum ex eo, de poenitent. & remiss. Conferendi Indulgentias, vel etiam post electionem, & confirma-

tionem possit illas concedere? Et notatur quod licet praesentes Episcopi ad Ecclesia dedicationem praesentes sint, non possit nisi unius anni Indulgentiam simul concedere. Secundo, an Episcopus possit concedendi Indulgentias delegare simplici Sacerdoti, vel cuicumque Clerico? Tertio docetur non posse Episcopum Indulgentias concedere pro defunctis. Quarto, advertitur, quod largitio Indulgentiarum est actus jurisdictionis voluntariae. Quinto queritur, an in loco exempto possit Episcopus concedere Indulgentias? Sexto notatur, Episcopos praeter Indulgentias unius anni in dedicatione Ecclesia & pro diebus aliis temporibus non posse in foro poenitentiae plures concedere. Et observatur, quod Episcopus, etiam si non sit consecratus, dummodo sit electus, potest conferre beneficia. Et tandem docetur, quod Episcopus non consecratus, sed electus, & confirmatus potest, absolvere a juramento. Ex p. 12. t. 1. r. 103, ibid.

104. An sola consecratio Episcopi, vel etiam si tantum sit electus, & confirmatus, tribuat ei privilegium Concilii Tridentini sess. 24. cap. 6. de Reformat. circa absolutiones, dispensationes, &c. Et quid de Episcopis Titularibus? Et an possint Episcopi uti hac facultate, ubi Concilium quoad totum non fuerit receptum? Et notatur posse Episcopum dispensare super irregularitate homicidii casualis etiam si sit publica? Et tandem queritur, an ignorantia invincibilis excuset ab irregularitate homicidii, etiam voluntarii? Ex p. 12. t. 1. r. 104. p. 395

105. An sola Consecratio Episcopi tribuat ei privilegium cap. fin. de poenitent. & remiss. eligendi Confessarium? Et quid, si sit electus, & confirmatus, non tamen consecratus? Et quid, si tantum sit electus, & non confirmatus? Idem est pro Episcopis Titularibus. Et quid est dicendum super hoc de Eminentissimis Cardinalibus? Et an Cardinales exercere possint cum suis familiaribus ea, quae possunt Episcopi cum suis subditis, & praesertim ea, quae potest Episcopus vigore Concilii Tridentini sess. 24. cap. 6. de Reformat. Ex p. 12. t. 1. r. 105. p. 396

106. An Consecratio Episcopalis liberet Regularem a vinculo voti paupertatis? Et an possit talis Episcopus Regularis dimittere habitum Religionis, & habeat potestatem, ut legitimus haeres vindicandi paternam sibi hereditatem, & in vita de bonis suis, ac de acquisitis intuitu Ecclesia tam ample disponere, ut valet licite Episcopus secularis? Et an etiam testamentum ante professionem factum revocare possit, & etiam possit aliquid donare? Ex p. 12. t. 1. r. 106. p. 397

107. An Consecratio Episcoporum efficiat, ut ipsos offendentes incurrant in excommunicationem Bulla Coena contra offendentes Cardinales? Et quid, si tantum sit electus, & confirmatus, non tamen consecratus? Et deducitur, quod Cardinales, ex quo electi sunt a Summo Pontifice, & electionem acceptaverunt, tamen si capellum non obtinuerint, gaudent predicto privilegio. Et advertitur, quod in appellatione Pontificis, seu Episcopi non venit nisi consecratus Episcopus, quia electus, & non consecratus non est Episcopus. Ex p. 12. t. 1. r. 107. p. 399

108. An qui consecratur in Episcopum ante legitimam aetatem triginta annorum incurrat suspensionem, vel irregularitatem? Ex p. 12. t. 1. r. 108. ibid.

109. An Consecratio Episcopalis suscepta per saltum inducat suspensionem? Ex p. 12. t. 1. r. 109. p. 400

110. An antequam Episcopus consecratur, recte promittantur processus de vita, & moribus? Ex p. 12. t. 1. r. 110. ibid.

111. An Consecratio Episcopalis facta per Angelum sit valida? Et an soli homines viatores & cum vocibus naturalibus possint ministrare Sacramenta, non vero Angeli, sive sint boni, sive Angeli mali? Et docetur in Beatis manere Characterem. Et discutitur, an de facto

ANNE
Hnia
IVV
III

Index Tractatum & Resolutionum.

- facto fuerit aliquod Sacramentum ab Angelis, vel Beatis ministratum? Vbi aliqua alia circa hoc pro Angelis, & Beatis animis. Ex p. 12. t. 1. r. 111. ibid.
112. Hermaphroditus consecratus Episcopus, si postea in eo praevaleret sexus foemineus, an si consecraret alios Episcopos, valida esset talis consecratio? Idem est de Episcopo ordinante. Et supponitur, praevalente in Hermaphrodito foemineo sexu non posse valide ordinari, posse tamen praevalente virili sexu. Et inferitur Hermaphroditum aequè utrumque sexum participantem non posse in aliqua determinata Religione solemnem professionem emittere. Et quid est agendum, si praedictus Hermaphroditus, praevalente sexu virili, contrahit matrimonium, vel ordines sacros recipit si postea foemineus sexus praevaleret? Et an ordinari possit foemina, si erumperet in virum. Et si anima Sacerdotis defuncti jubente Domino resurgeret in corpore foemineo, an esset capax functionis Sacerdotalis ibid. §. Verum his. Ex p. 12. t. 1. r. 112. p. 402
113. Quare Episcopus consecrandus ducitur vestitus veste candida & in habitu Sacerdotali? Ac de ejus presentatione, postulatione, & interrogationibus agitur. Ex p. 12. t. 1. r. 113. p. 404
114. Quare Episcopis consecrandis calcantur pedes; & quibusdam Tunice ornantur, & de aliis vestimentis. Ex p. 12. t. 1. r. 114. p. 405
115. Quare Episcopo consecrando imponitur liber super caput, & humeros? Ex p. 12. t. 1. r. 115. p. 406
116. Quare Episcopo consecrando unguntur manus, & caput. Vbi plura pro illorum significatione. Ex p. 12. t. 1. r. 116. p. 407
117. Quare Episcopo consecrando tradatur liber Evangeliorum? Ex p. 12. t. 1. r. 117. p. 408
118. Quare Episcopo consecrando imponentur manus super caput? Ex p. 12. t. 1. r. 118. ibid.
119. Quare Episcopo consecrando traditur Baculus, & Annulus? Vbi plura pro illorum significatione. Ex p. 12. t. 1. r. 119. p. 409
120. Quare Episcopi consecrandi manus chirothecis induantur? Ex p. 12. t. 1. r. 120. p. 411
121. Quare Episcopo consecrando tradatur Mitra? Ex p. 12. t. 1. r. 121. ibid.
122. Quare Episcopus consecratus offerat Episcopo consecranti panem, & vinum? Ex p. 12. t. 1. r. 122. p. 412
123. Quare Episcopo consecrando praebeatur ostentio pacis? Ex p. 12. t. 1. r. 123. ibid.
124. Explicantur caetera mysteria sacrorum Rituum, quae in consecratione Episcopi adhibentur. Ex p. 12. t. 1. r. 124. p. 413
125. Quare in consecratione Episcopali tres Episcopi adhibentur, ut visum est supra; & an sit de necessitate praecipui, vel ut alii volunt, de necessitate Sacramenti? Ex p. 12. t. 1. r. 125. p. 414
126. In quo sensu Episcopus, quando consecratur, vocet Pontificem Vicarium D. Petri, & an dicta verba sint in Pontificali corrigenda? Ex p. 12. t. 3. & Milic. r. 1. p. 415
- † An omittens intra terminum duorum mensium professionem, Episcopus amittat fructus, sed non teneatur illos restituere, donec condemnatur, seu sequatur sententia declaratoria? Et notatur, quod si Episcopus omitteret professionem fidei per ignorantiam, seu inadvertentiam, non peccaret mortaliter, neque teneretur restituere fructus in foro conscientiae? Et notatur, quod Episcopus non amittit fructus si Praecurator, cui mandatum dedit, faciens fidei professionem illam non fecit ipso inscio absque culpa? Et explanatur quae sint signa & ornamenta Pontificalia. Ex p. 5. t. 1. r. 1. ex ref. 13. §. penult. & ult. & in p. 3. t. 6. ex ref. 16. quae hic sunt in tom. 3. t. 3. ref. 69. & 77.

